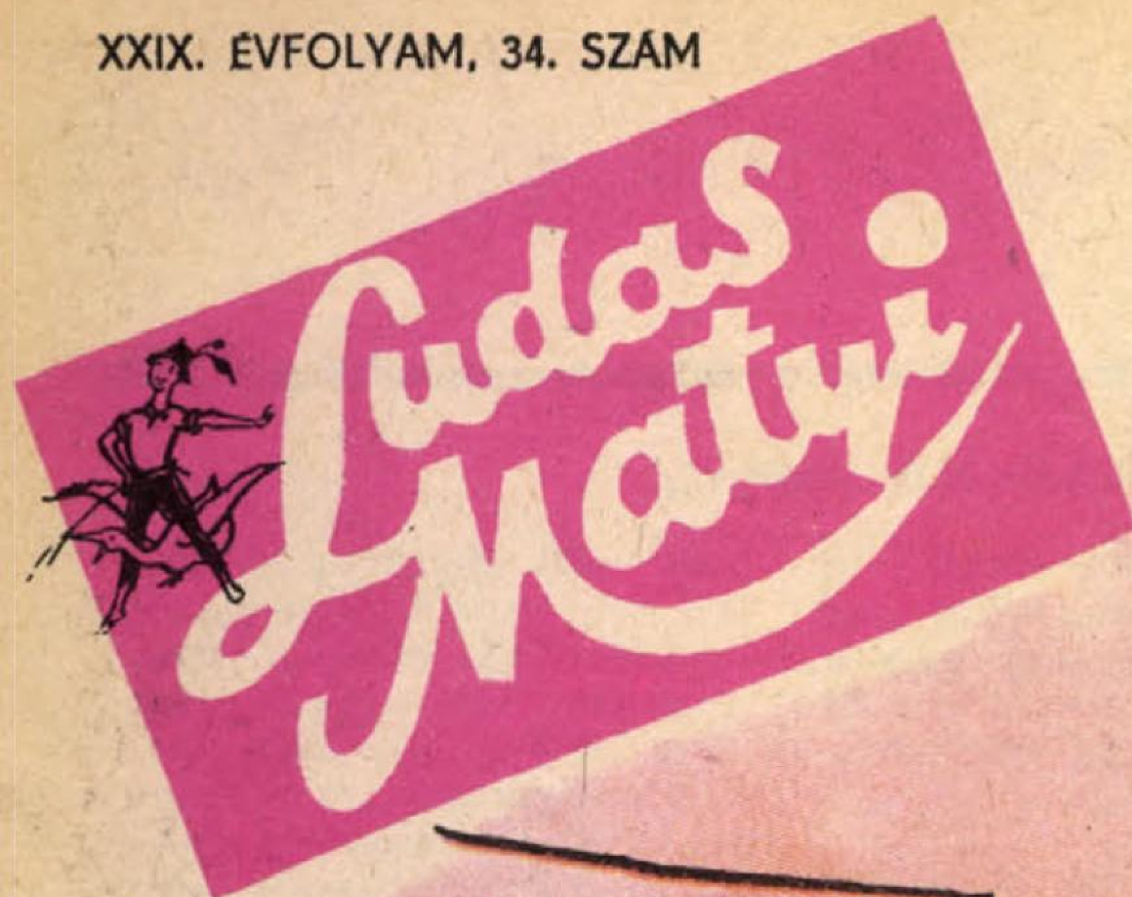
XXIX. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1973. AUGUSZTUS 23.

Szűr-Szabó József

KÖZÖS KÖZLEMÉNY

— Összeházasodtunk, és megállapodtunk a gazdasági ügyekben is: Sanyiéknál fogunk enni és nálatok fogunk lakni!

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Egyszer már szóvá tettem, milyen áldásos dolog, hogy a Keletiben most már nem együtt árusítják a helyjegyeket a többi közönséges jeggyel. Így legalább nem csak egyszer kell a pénztárablak előtt ácsorogni, hanem minimum kétszer. Akkor még azt hittem, hogy ennek az intézkedésnek csupán az a célja, hogy az utazást kényelmetlenebbé tegye, azon túlmenően semmi gyakorlati haszna nincs.

Most megkövetem a MÁV-ot, mert rájöttem, hogy tévedtem. Sokkal nemesebb célok forognak itt fenn! Augusztus első vasárnapján ugyanis újból dolgom volt a Keleti alagsori pénztárcsarnokában. Három ablak volt nyitva: az egyiknél a helyjegyeket árulták, a másik kettőnél a közönséges jegyeket. A „közönségesek" előtt hosszú sor kígyózott, a két pénztárosnő megállás nélkül dolgozott. Ellenben a helyjegypénztárban ülő hölgy, senki által nem zavartatva, elmélyülten olvasott. Az volt tehát az intézkedés célja, hogy támogassa az „Olvasó népért" mozgalmat, s elősegítse a vasúti dolgozók művelődését!

Hát így már más, így nincs egy rossz szavam sem az egészről.

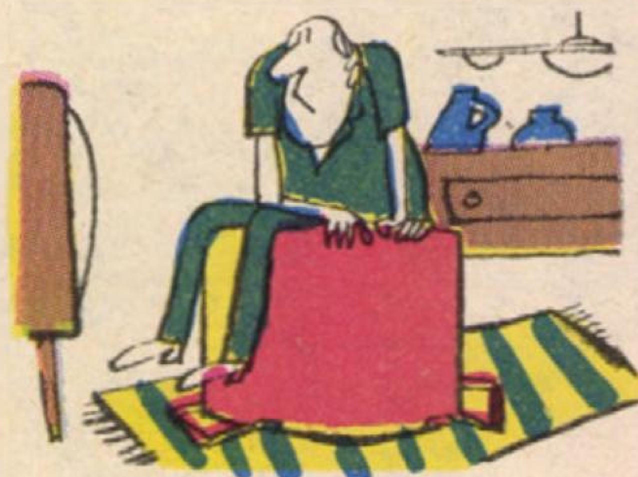
2

A távfűtés vezetékeit minden évben két-három hétig javítják, karbantartják, ilyenkor nincs meleg víz a távfűtött lakásokban.

Igen ám, de fürdeni, tisztálkodni nyáridőben is kell, s két álló hétig nem lehet meglenni meleg víz nélkül. Fő tehát ilyenkor a fejünk, hogyan állítsunk elő házilag, önerőből meleg vizet, nagyobb tételben.

Praktikusnak mutatkozik erre a célra egy behemót mosófazék például. Igaz, hogy míg ilyen irdatlan mennyiségű víz a gázon átmelegszik, az nagyon sok idő. S a víz is csak látszólag sok. Ha a fürdőkádba zúdítjuk, ott már alig araszényi. Nekem ezen túlmenően mégis az okozta a legfőbb gondot, hogy ha megveszek egy ilyen bádogfazekat, hol tároljam szolgálaton kívüli állapotában? Nem mondom, a fürdőszobában elférne, de csak akkor, ha én nem vagyok bent. Mert hogy egyszerre mindketten ott tartózkodhassunk, ahhoz a fürdőszoba kicsi. Jobb megoldás volna, ha a szobába vinném be, s ott, lefordított állapotban, ülőbútornak alkalmaznám. Ettől a modernnek tűnő megoldástól azonban átkozott konzervatív szemléletem visszariaszt.

Volna még egy megoldás: az elektromos vízmelegítő, amely a kádba rakva, ha

lassan is, de csak meglangyosítana a vizet. A Keravill üzletekben, sajna, nem sikerült ilyet szerezni. Volt valamikor, de már rég nincsen. Ami most van, az nagyon kicsi, csak egy teavíz felmelegítésére alkalmas.

Kedves Keravill! Egyre több a távfűtött lakás, egyre több embernek okoz gondot nyaranta néhány hétig a meleg víz előteremtése. Nem volna érdemes újból előteremteni a hazai vagy külhoni piacokról az elektromos vízmelegítőt?

(r.)

FEKETE HUMOR

A Farkasréti-temető főkapujával szemben van egy bódé, amelyben az 59-es villamosra szoktunk várakozni. Tavaly ősszel írtam a BKV-nak és kértem, hogy egy padot helyezzenek el a bódéban, hiszen a temetőbe nagyon sok idős, beteg ember jár, akiknek nagyon nehéz állva várakozni. Levelemre a BKV nagyon udvariasan válaszolt, megköszönte a javaslatot, és mielőbbi intézkedést ígért.

Pad azóta sincs a bódéban. Felszereltek azonban oda egy „Csini" mérleget, amelyen a nők rendszeresen ellenőrizhetik, mennyit fogytak.

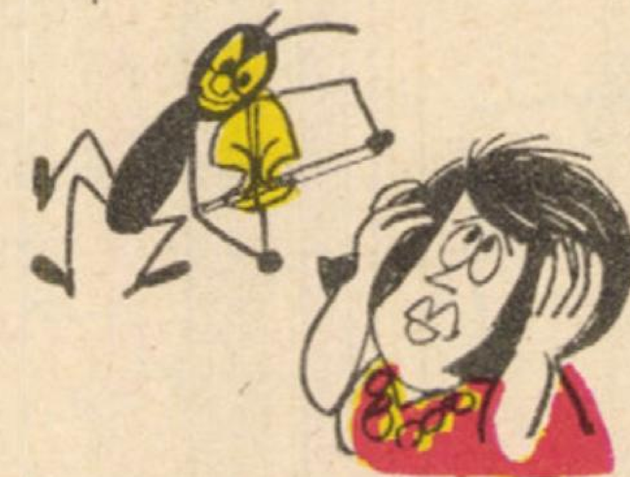
Nem vagyok benne biztos, hogy a temetőket járó nőknek a fogyás volna a legfőbb gondjuk...

Dr. Dorner Istvánné
Budapest

HANGVERSENY, MELLÉKZÖNGÉKKEL

Nagy élmény számunkra minden évben a júliusi martonvásári Beethoven-hangverseny. Ez idén azonban örömünket alaposan elrontották.

Július 29-én már fél ötkor a József nádor téren vártuk az előre megrendelt és kifizetett két panoráma autóbuszt, ami azonban még fél hatkor sem volt ott. Végre háromnegyed hat előtt öt perccel megérkezett egy kicsi Volán-busz, amibe 25 utas már nem is fért be. Mi, szerencsésebbek, egymás hegyén-hátán zsúfolódtunk, hárman ültünk egy kétszemélyes ülésen, ami nem nevezhető kényelmes utazásnak, 40 forintért. A kevésbé szerencsés 25 utas pedig már el sem érte a hangverseny kezdetét. Ez volt az IBUSZ-bosszúság.

de jutott Filharmónia-bosszúság is nekünk. Jegyeink az „A szektor" 15. sorába szóltak a 12—13—14. helyre. Meglepetéssel tapasztaltuk azonban, hogy a 12. széken már más ült, viszont 13.—14. hely nem is volt az „A szektor" 15. sorában. Szerencsére találtunk három üres helyet, így nem kellett végigállnunk a koncertet a 30 forintos jegyeinkkel. Reméltük, hogy a gyönyörű zene majd kárpótol minden izgalomért, de a pianókat elnyomta a tücsök-ciripelés, a fortékat a vonatok zakatolása, mert nem volt erősítő berendezés. Amit minden beatzenekar be tud szerezni, az az Országos Filharmóniánál hiánycikk! Ugye, milyen hihetetlen?

Tisztelettel:
Dr. Tóth Dezsőné
Bp. VII., Klauzál u. 26.

PÉNZES POSTA

Egy augusztusi hétköznapon, amikor a munkából hazatértem, ajtómba tűzve értesítést találtam, amely szerint címemre 200 forint érkezett, s azt 17 és 18 óra között átvehetem a vecsési postahivatalban.

Tíz perccel hat óra előtt érkeztem a postára, ahol sajnálattal közölték: a pénztárt öt órakor lezárták, s a címemre érkezett utalványt már nem tudják kifizetni.

Nem értem, akkor miért írták az értesítésre a 17—18 óra közötti időpontot?

Egyébként én Pestre járok dolgozni, s mindennap csak öt után érek haza. Vegyek ki talán egy nap szabadságot, ha végül is hozzá akarok jutni a pénzemhez?

Kövér Pál
Vecsés, Kossuth u. 3.

ÁZIK A MENNYEZET

A Jókai tér 10-es számú épületet, amelyben jelenleg az Állami Bábszínház is székel, 1962-ben tatarozták utoljára. A tetőszerkezetet akkor sem javították ki, s azóta sem nyúltak hozzá.

A cserepek kimozdultak a helyükről, több le is hullott, ami maradt, az is porladozik. A bádoglemezek egy részét a szél lesodorta, másik részét a rozsda megette. Az esőcsatornák is rozsdásak és lukasak. A legfelső emeleten hat lakás mennyezete beázik. Az esővíz a falon ömlik le és az ablakok résein a lakásokba szivárog.

Az IKV évek óta ígéri a tető kijavítását. Nagyon várjuk már, mikor jelenik meg végre nálunk a bádogos a háztetőn.

Dr. Bujdosó János
Budapest

PÓTALKATRÉSZ

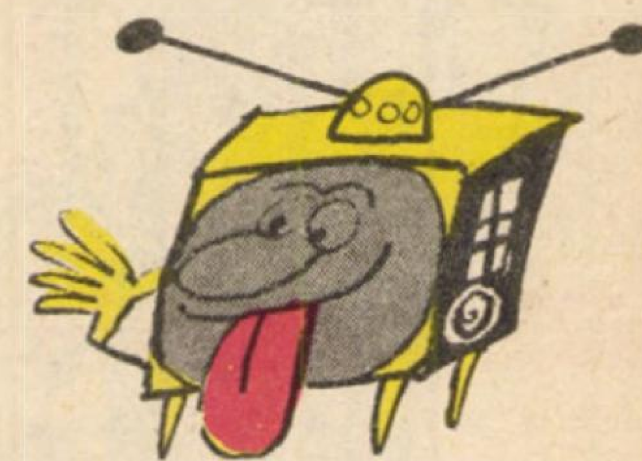
Videoton gyártmányú Fortuna tévékészülékünket — ugyanazzal a hibával — a soproni GELKA-szerviz három alkalommal „javította". (Ugyanis az erős búgás miatt a hang élvezhetetlen volt.) Tekintettel arra, hogy a hiba hiba maradt, de a garanciális idő lejárt, a készüléket egy ismerős szakember is megnézte.

Ez alkalommal két egyszerű, de zseniális pótalkatrészt találtunk a készülékben. Mégpedig a következőket:

1 db. pepsis kupakot;

1 db. műanyag csőlábvédőt.

Ezekkel az újszerű alkatrészekkel a szűrőkondenzátor kitámasztását oldották meg a GELKA szakemberei.

Vajon a pattogatott kukorica mikor kerül bele a tévépótalkatrészek sorába?

Ifj. Kovács Mihályné
Sopron, Rózsa u. 12.

PÉNZTÁR

A napokban, kora délután, a Karinthy Frigyes úti OTP-fiókban volt dolgom. Száz darab egy- és ötven darab kétforintost szerettem volna beváltani. Hátramentem a pénztárakhoz, de egyikben sem ült senki. Néhány perc múlva a második ablakhoz beült egy hölgy, de nem látszott rajta, hogy észre akarna venni. Hosszas „kéremszépenezés" után rámnézett és evvel lehetővé tette, hogy előadjam kérésemet. A hölgy egy nyomtatványt adott. Kitöltöttem és vissza akartam adni, de az orrom előtt becsukta az ablakot és elment. Odafordultam az információnál ülő hölgyhöz és megérdeklődtem, hogy ez milyen eljárás? Csak neki volt hajlandó a kolléganője válaszolni, miszerint ebédelni megy. Még csupán azt szeretném hozzáfűzni: mindez háromnegyed háromkor történt, a hivatalos pénztári órák alatt.

P. Zs.
Bp. XI., Baranyai u. 23.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Ludas Matyi" egyik cikke nemrég a gyufacímkék grafikáinak alacsony színvonalát bírálta. Képzőművészeti szempontból a gyufacímkék grafikáit előzetesen a Magyar Hirdető Művészi Lektorátusa ellenőrzi és hagyja jóvá. A reklámoztató vállalat és a Művészi Lektorátus előzetes jóváhagyása nélkül gyufaipari vállalatunk gyufacímkéket nem hoz forgalomba.

A magyar írók portréival forgalomba hozott gyufacímkék alacsony színvonalát bíráló fenti újságcikk észrevételei ettől függetlenül helytállóak, ezért a Gyufaipari Vállalat a címkesorozatot a továbbiakban nem használja fel.

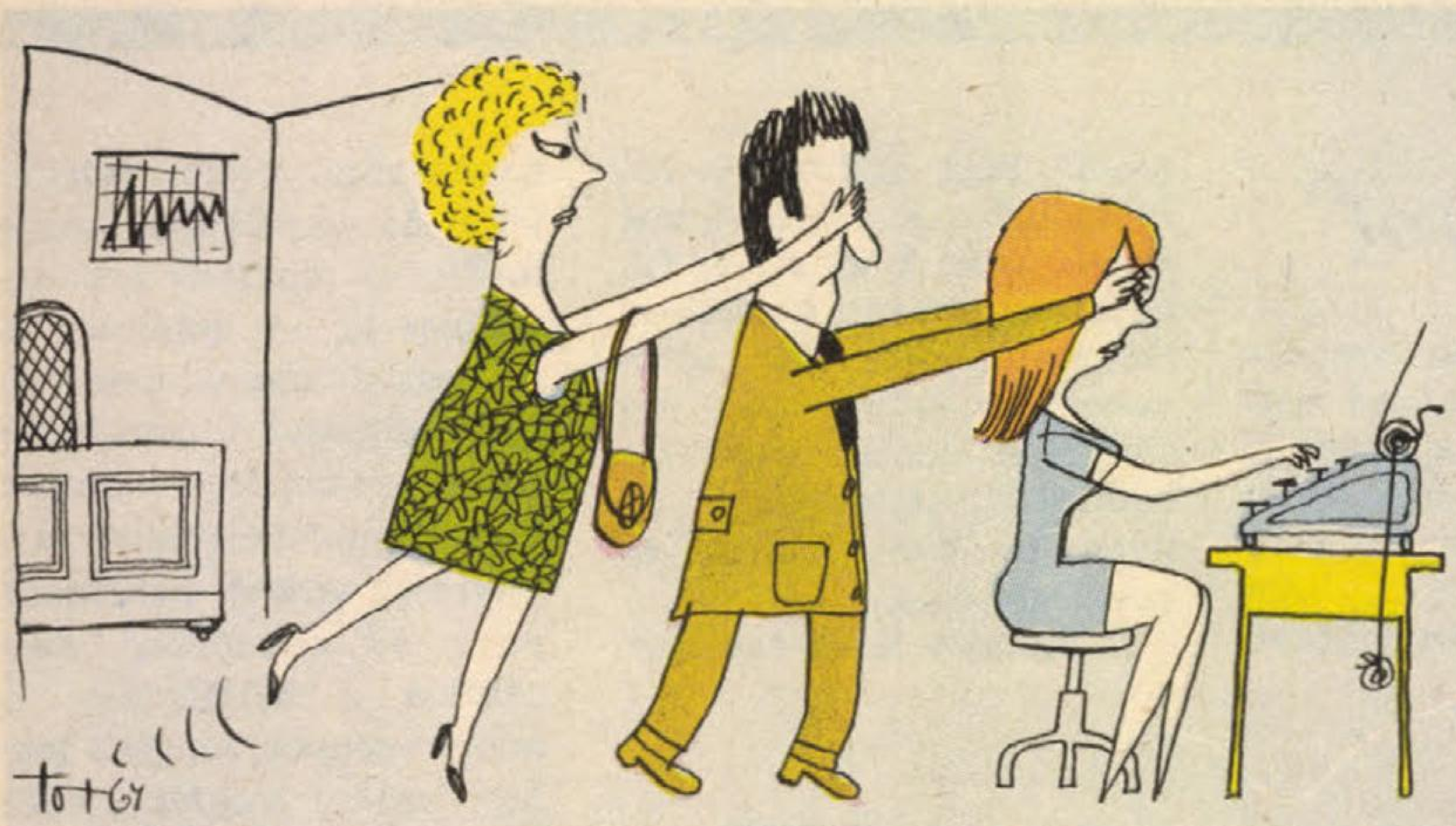
Dr. Bondor Antal
oszt. vez.
Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium

JAVASLAT A BALATON FEJLESZTÉSÉRE

Még egy félsziget kellene

VÁRATLAN FORDULAT

GÖRÖG HINTASZÉK

Lehoczky István rajza

Közlekedési ártalom

Nemrégen az új, Börzsönyi úti lakótelepen vitt át az utam, s mert megszomjaztam, betértem egy kerthelyiségbe, hogy sietve felhajtsak egy málnaszörpöt. Annál is inkább igyekeztem, mert a kertben egy zongorista működött, meglehetősen kíméletlenül. Kifelé tartva aztán földbe gyökerezett a lábam, s nem hittem a szememnek: a zongorista mellett Nabuccó Jenő professzor ült, néhány sörösüveg társaságában, s félig csukott szemmel, fejét ingatva a zene ütemére, kedélyesen dúdolta: „Sej, cica, eszem azt a..."

— Jenő! — szóltam bizonytalanul, erre felém fordult és boldog örömmel ugrott fel. Nem tévedtem hát: Nabuccó professzor volt, öreg cimborám, a magyar tudományos világ büszkesége!

— Ezer éve nem láttalak! — kiáltotta. — A keblemre!

— Üljünk egy kicsit messzebb a zongorától — kértem — és engedd meg, hogy egy kissé magamhoz térjek! Te lennél, valóban?! A sej cicát játszod te, aki a Salzburgi Ünnepi Játékok védnöke vagy, a Mozarteum tiszteletbeli karnagya, te, aki a bayreuthi fesztivál megnyitóján megfújtad a harsonát?

Jenő szelíden mosolygott:

— Az élő anyagnak van egy különleges képessége, az alkalmazkodás. Kénytelen rá, ha a körülmények rászorítják. Én is szívesebben ülnék a Zeneakadémián!

— Nem volt hangverseny nélküled! — kiáltottam vádlón.

Jenő bólintott.

— Akkor még nem kaptam meg azt a szép, háromszobás lakást, itt a lakótelepen. A Zeneakadémiáig háromszor kellene átszállni, különböző járművekre, jó esetben is három óra oda-vissza. Hát lemondtam róla.

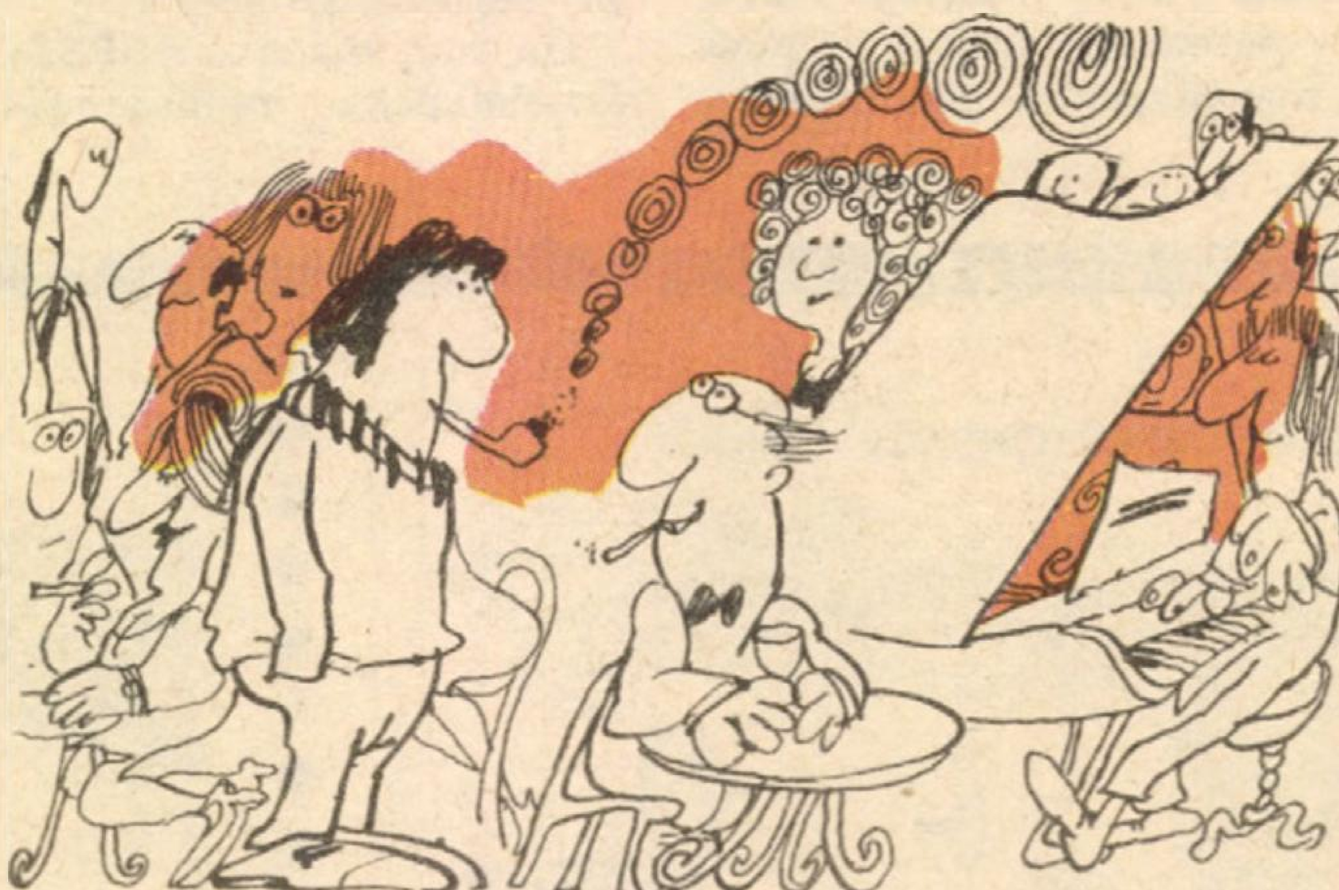
— Miért nem veszel egy autót? — támadtam hevesen.

— Az én koromban kezdjek autót vezetni? — ingatta a fejét a professzor. — Nem is való nekem, szórakozott vagyok, nem, autót semmi esetre sem!

— Taxi is van a világon! — erősködtem tovább.

A világhírű professzor rendíthetetlenül mosolygott:

— Ismerhetsz puritánságomról. Vagy, ha jobban tetszik, kényelmemről. Sohasem hajszoltam a pénzt. Azért csinálják most egy csomó felesleges dolgot, hogy gazdagítsam a taxit vele? Nem és nem! Egy-két üveg sörre így is telik, sőt ezt is kisnóblizzuk a cimborákkal.

— Mit csinálsz?! — néztem rá rémülten. — Te snóblit játszol esténkint, a sej cica mellett?! Te, aki nagyszerűen sakkozol és nagymester lehetnél még ma is!

— Vedd figyelembe — mondta szomorúan Jenő —, hogy a sakkcsapatunk klubja az Ördögárok úti új lakótelepen kapott szép, új otthont. Az innen, tőlem, a Börzsönyi úti lakóteleptől két és fél óra, csak oda, ha nem kapom el a csúcsforgalmat. És egyetlen, zsúfolt autóbusz-járattal lehet megközelíteni. Hát lemondtam róla. Az élő anyagnak van egy különleges képessége...

— Tudom — vágtam félbe bosszúsan —, és az esti viták? A barátokkal és az ellenfelekkel? Az éjfélig nyúló, szenvedélyes viták, a nézetek kicserélése, az nem hiányzik? A szellem csatáit is elfeledted?

— Nem feledtem — mondta a professzor. — Van egy kis galerink, összeverődünk esténkint. Belekötünk a járókelőkbe, szemtelenkedünk a lányokkal, ha hallanád, micsoda duma megy ott... Egy valamirevaló irodalmi dumáért másfél órát zötyködhetnék befelé, és tizenegy után vissza se tudok jönni, mert nincs mivel.

Miközben búcsút vettünk egymástól, Nabuccó Jenő így szólt:

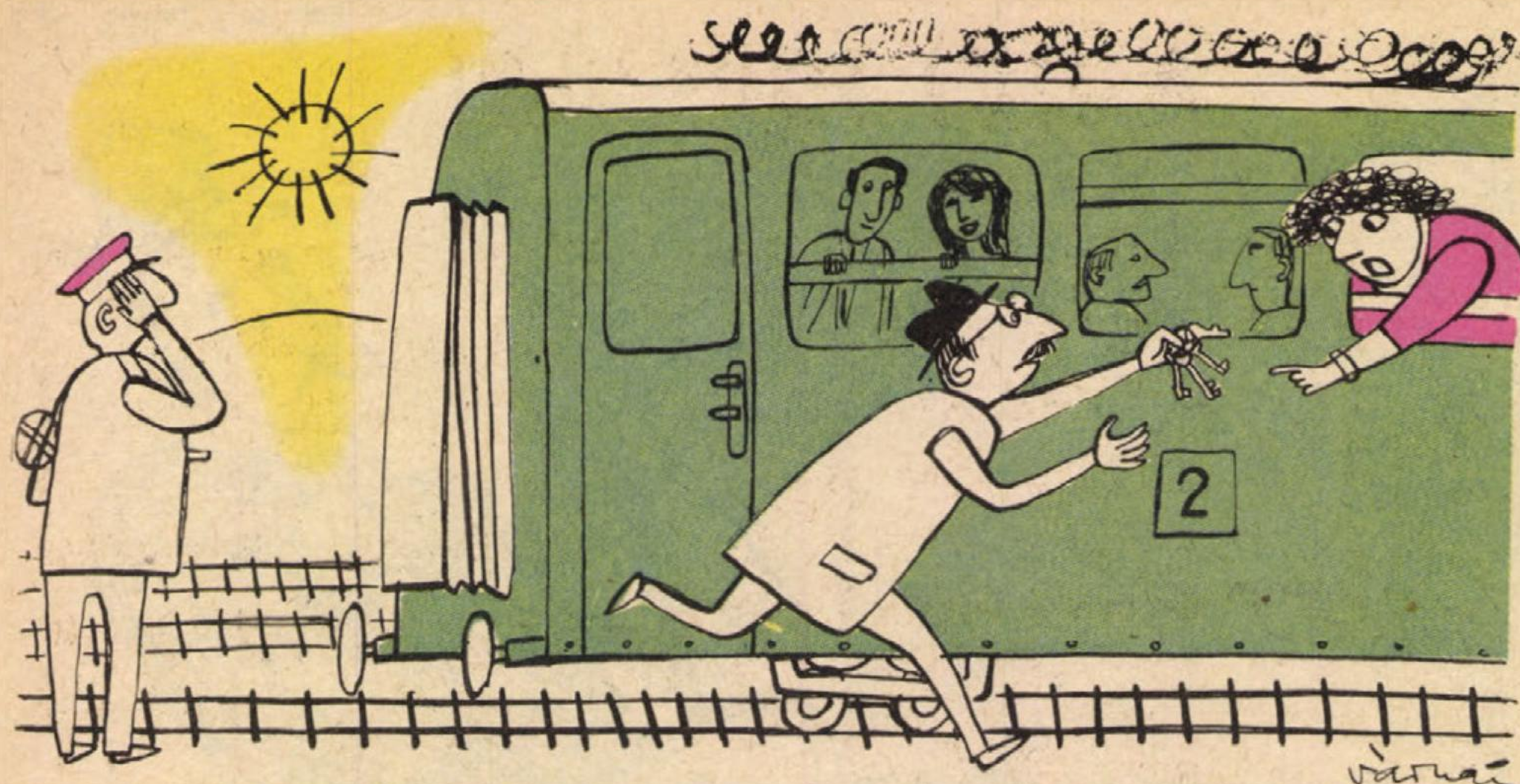
— Ha találkozol a napokban valakivel a Tudományos Akadémiától, meséld el, mi van velem. Ugyanis most intéztem egy kérelmet hozzájuk. Azt kértem, hogy lehessek az Akadémia levelező tagja.

— Hiszen te *rendes* tagja vagy az Akadémiának! — kiáltottam csodálkozva. — Tizenöt éve!

— Éppen azért — mondta Jenő. — Tudod, hogy milyen körülményes tőlem a Lánchídhoz jutni? Ezért szeretnék inkább levelező tag lenni. A levélszekrény pont a házunk előtt áll.

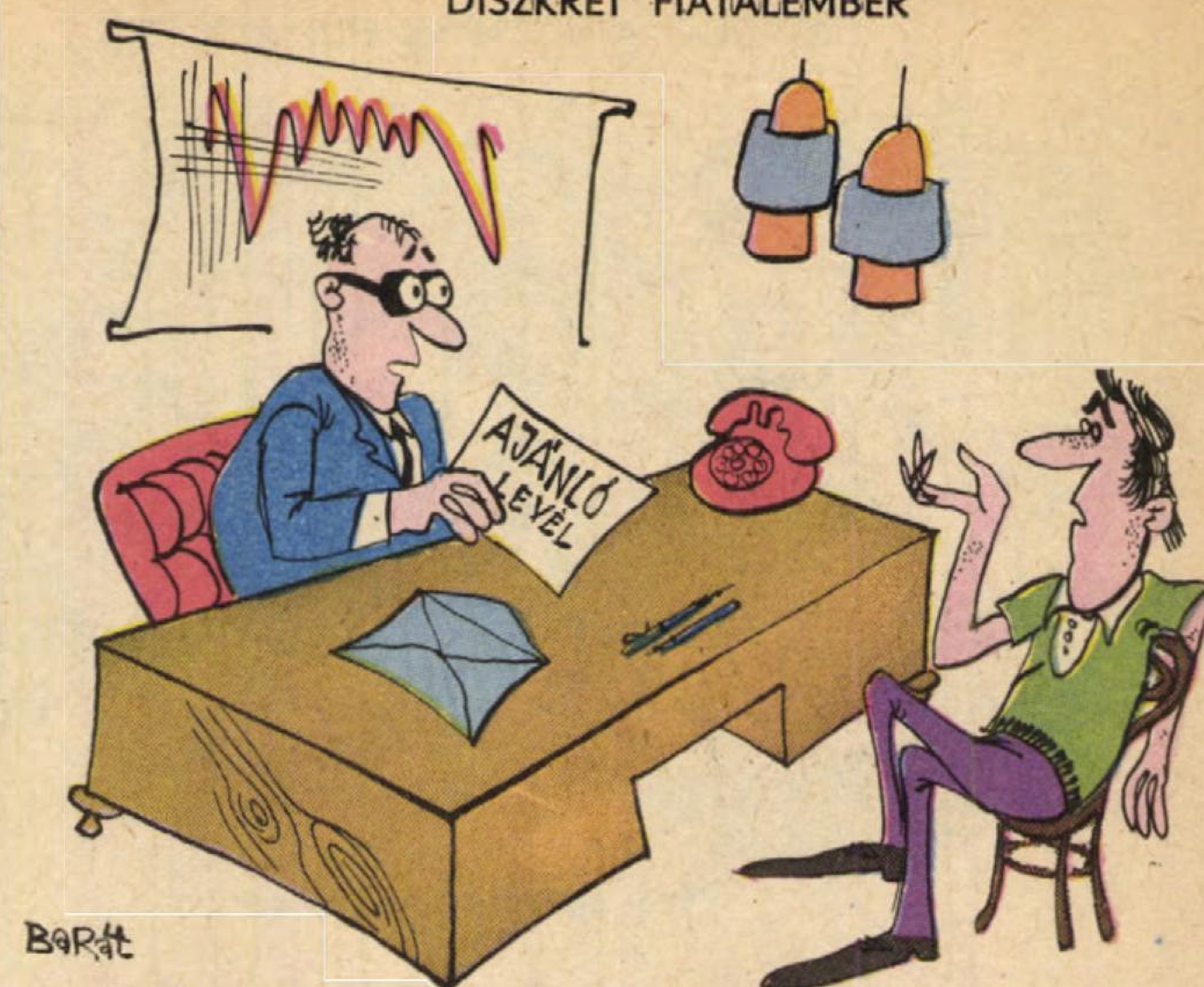
Somogyi Pál

UTAZIK AZ ASSZONY

– Siess már! Vedd le azt a kulcsot a karikáról! Nem azt, a másikat!

DISZKRÉT FIATALEMBER

– Kitől kapta ezt az ajánlólevelet?
– Sajnos, az illető megkért, hogy ne fedjem fel a kilétét.

Levélváltás a felelőtlen száguldásról

Kedves Szerkesztő úr!

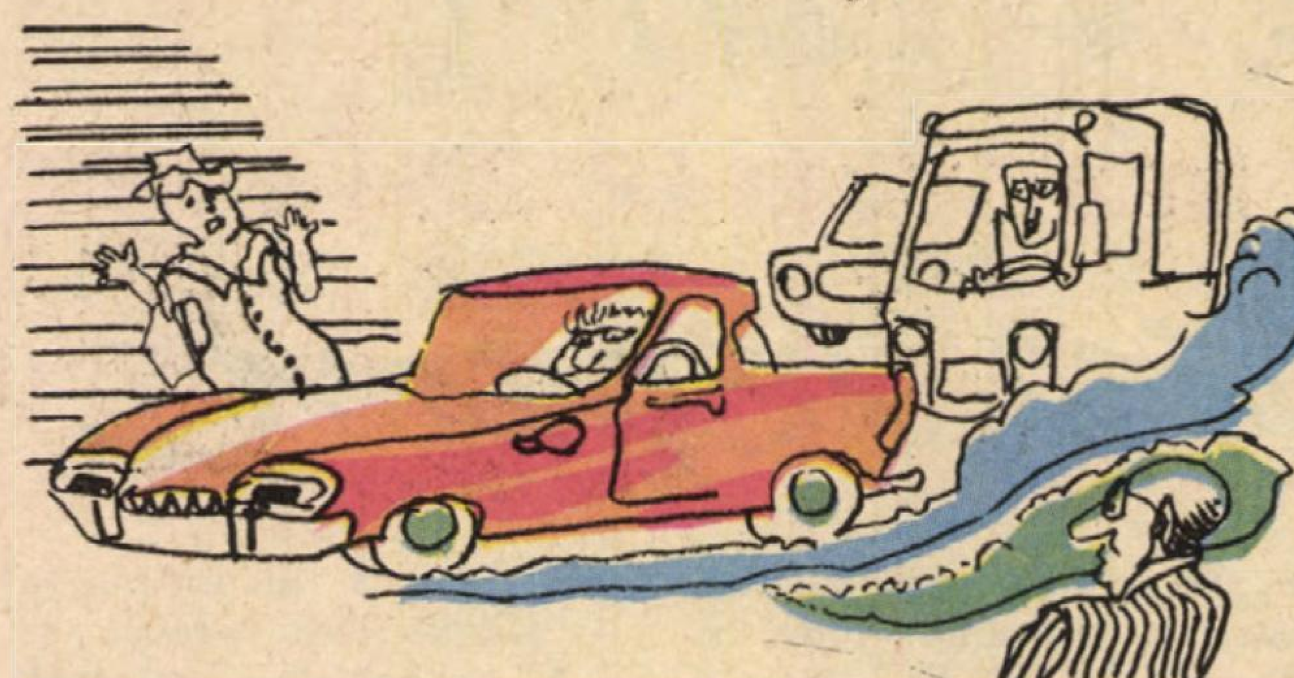
Az Esti Hírlapban olvastam, hogy Angyal János parodistát Üllő határában, az országút közepén, egy taxisofőr elütötte, aztán tovább robogott a főváros felé, Angyal János pedig a kórházba került. A taxis ellen megindították az eljárást. Ugyanott olvastam továbbá, hogy Ecser határában egy hivatásos gépkocsivezető ittasan egy fának ütközött és utasai megsérültek. A baleset után a gépkocsivezető a sérült utasokat és az autót a helyszínen hagyta, de csakhamar őrizetbe vették és megindították ellene az eljárást.

Úgy látszik, hiába a figyelmeztetés, a KRESZ, a rendőri beavatkozás: a taxisok és a gépkocsivezetők garázdálkodását és esztelen vezetését nem lehet megakadályozni.

Kedves Olvasónk!

Mindenekelőtt tisztázni kívánom, hogy nem *a* taxisokkal és nem *a* gépkocsivezetőkkel állunk hadilábon, hanem csak *egyes* tébolyult taxisokkal és ezekhez hasonló magatartást tanúsító egyéb, *egyes* gépkocsivezetőkkel. (Az ön által említett két eset ezek körébe tartozik.) Az általánosítás mindenképpen helytelen volna. Mert például, ha egy pincér azt mondja, hogy „nem az én asztalom", és udvariatlan a vendéghez, azért még nem lehet a vendéglátóipari dolgozók összességét elítélni. Ugyanez vonatkozik a figyelmetlen üzleti elárusítókra is. Egy vagy több eset miatt nem szabad általánosítani és azt mondani, hogy *ilyenek* a pincérek, *ilyenek* a bolti eladók, a művezetők, az orvosok, az ügyvédek, az igazgatók és a többi és a többi.

Nos, bár az általánosításnak nem vagyok híve, mégsem térhetek ki annak megállapítása elől, hogy a taxisok *száguldási szenvedélye* kezd jelenséggé válni, s ebben az úgynevezett úrvezetők is követik őket. Minden autós mellé nem lehet sem rendőrt, sem társadalmi ellenőrt állítani.

Az egyre gyakoribb rendőri ellenőrzések kétségtelenül hatásosak, de a felelőtlen száguldozásokat nem tudják megakadályozni.

De miért ne segíthetne az egész társadalom?

Ha rám bíznák, KRESZ-észlelőlapokat rendszeresítenék. Ezen bármelyik állampolgárnak joga lenne bejelenteni, hogy itt és itt, ebben és ebben az utcában, ekkor és ekkor látta eszeveszetten száguldani, veszélyesen előzni, vagy felelőtlenül tolakodni, az ilyen és ilyen számú és színű gépkocsit.

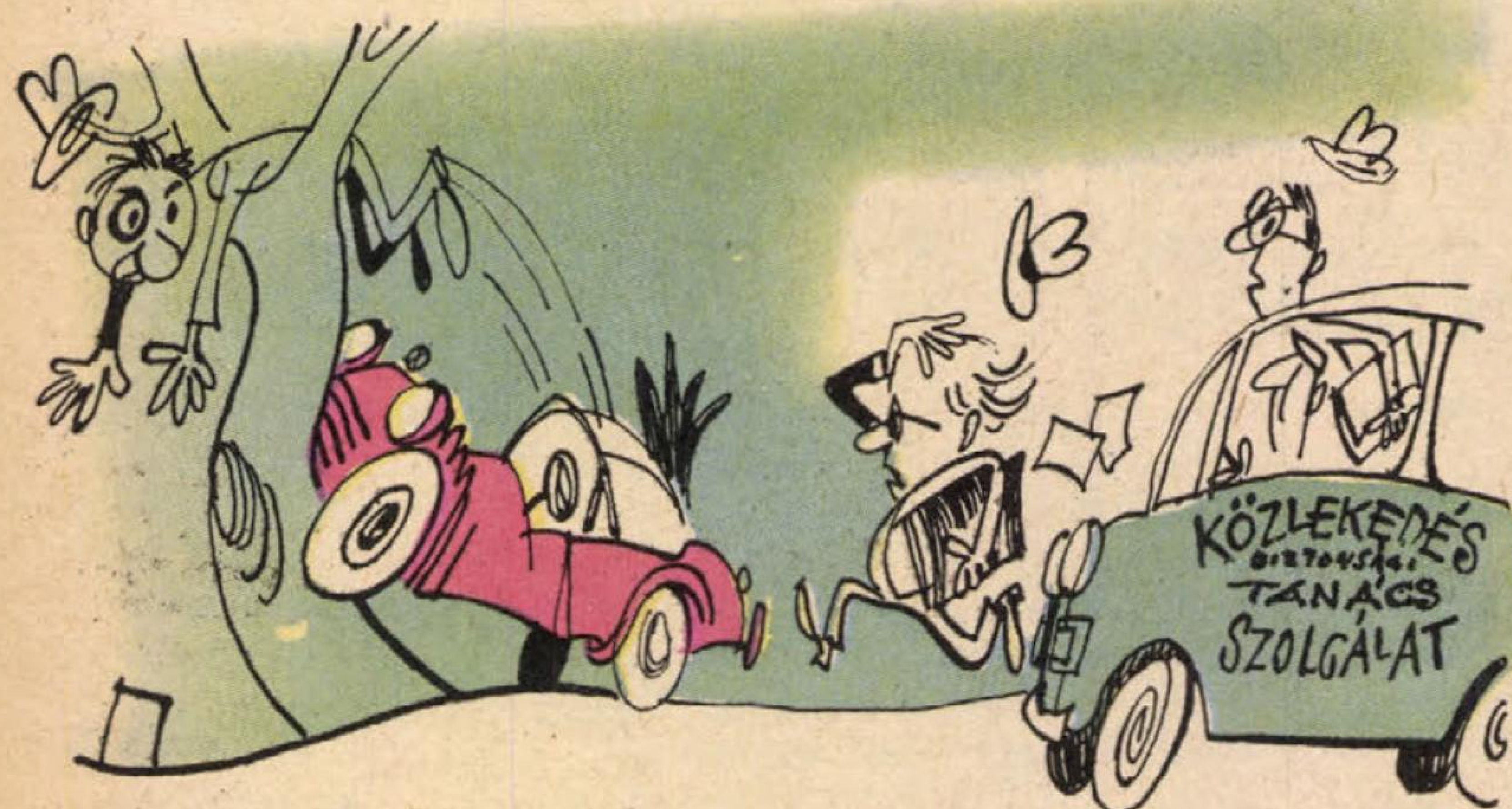
A KRESZ-észlelőlap nem járna büntető következménnyel, sem azzal, hogy bárki ellen közlekedési szabálysértésért eljárást indítsanak. Csak azt a célt szolgálná, hogy az ellenőrzés fokozott figyelemmel kísérje a jelzett gépkocsit. Aki ugyanis egyszer szabálytalanul vezet, felelőtlenül és veszélyesen közlekedik, az megteszi azt másodszor is, sőt többször is. Az észlelőlappal nem lehetne visszaélni, nem lenne például értelme annak, hogy valaki bejelentse szabályosan vezető haragosát, mert az ellenőrzés megcáfolná a bejelentést, de mindenképpen hatásos lenne azok megfékezésére, akik a közlekedési szabályokat valóban megsértették.

Javaslatom megvalósításából beláthatatlan előnyök származnának. Csak egyet említek: minden autóvezető (taxis, hivatásos gépkocsivezető vagy maszek kocsitulajdonos) gondosan vigyázna arra, hogy a dohányboltokban díjtalanul kapható KRESZ-észlelőlapokra ne kerüljön a rendszámuk.

Tessék elhinni, kezdetnek nem is lenne ez olyan rossz...

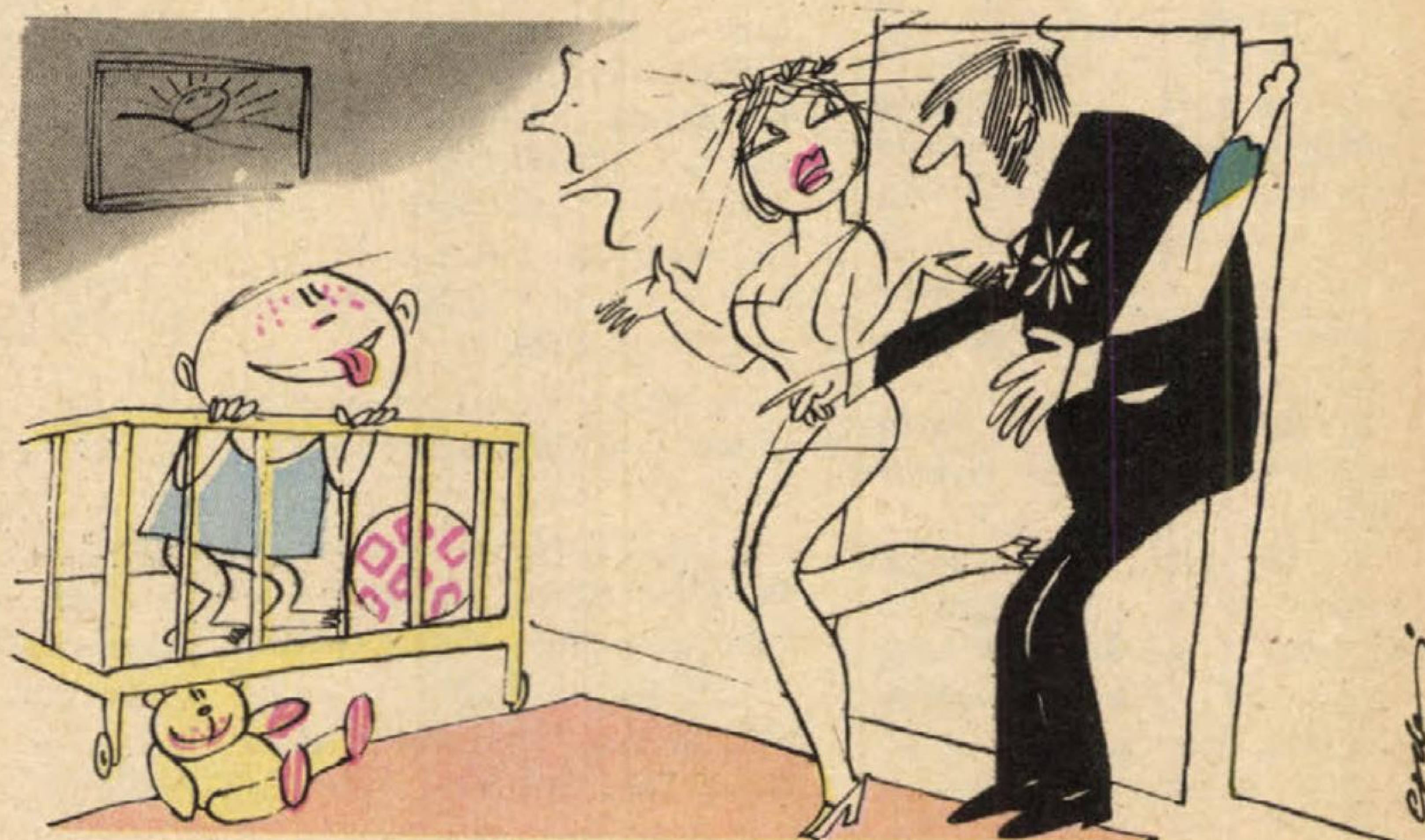
Földes György

MEGALAKULT A KÖZLEKEDÉSBIZTONSÁGI TANÁCS

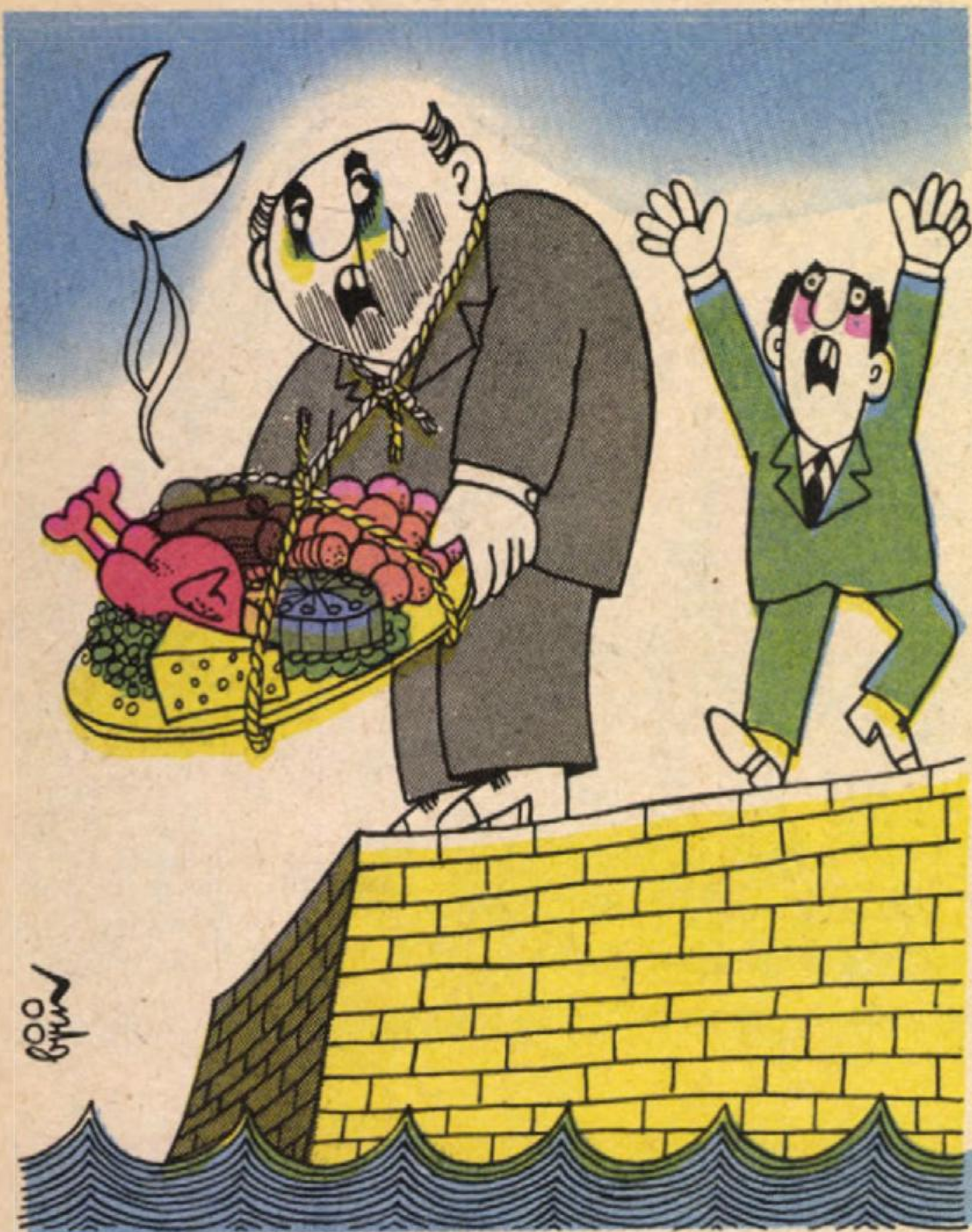
– Elkéstünk!

SZÓRAKOZOTT MENYASSZONY

– Pont erőla nem meséltem volna?!

MAGYAR TRAGÉDIA

– Az orvosom diétát írt elő.

SAVANYÚ HUMOR

A kedves zöldvendéglőben,
Hova a minap betértem,
Ebédemhez a pincértől
Kovászos uborkát kértem.

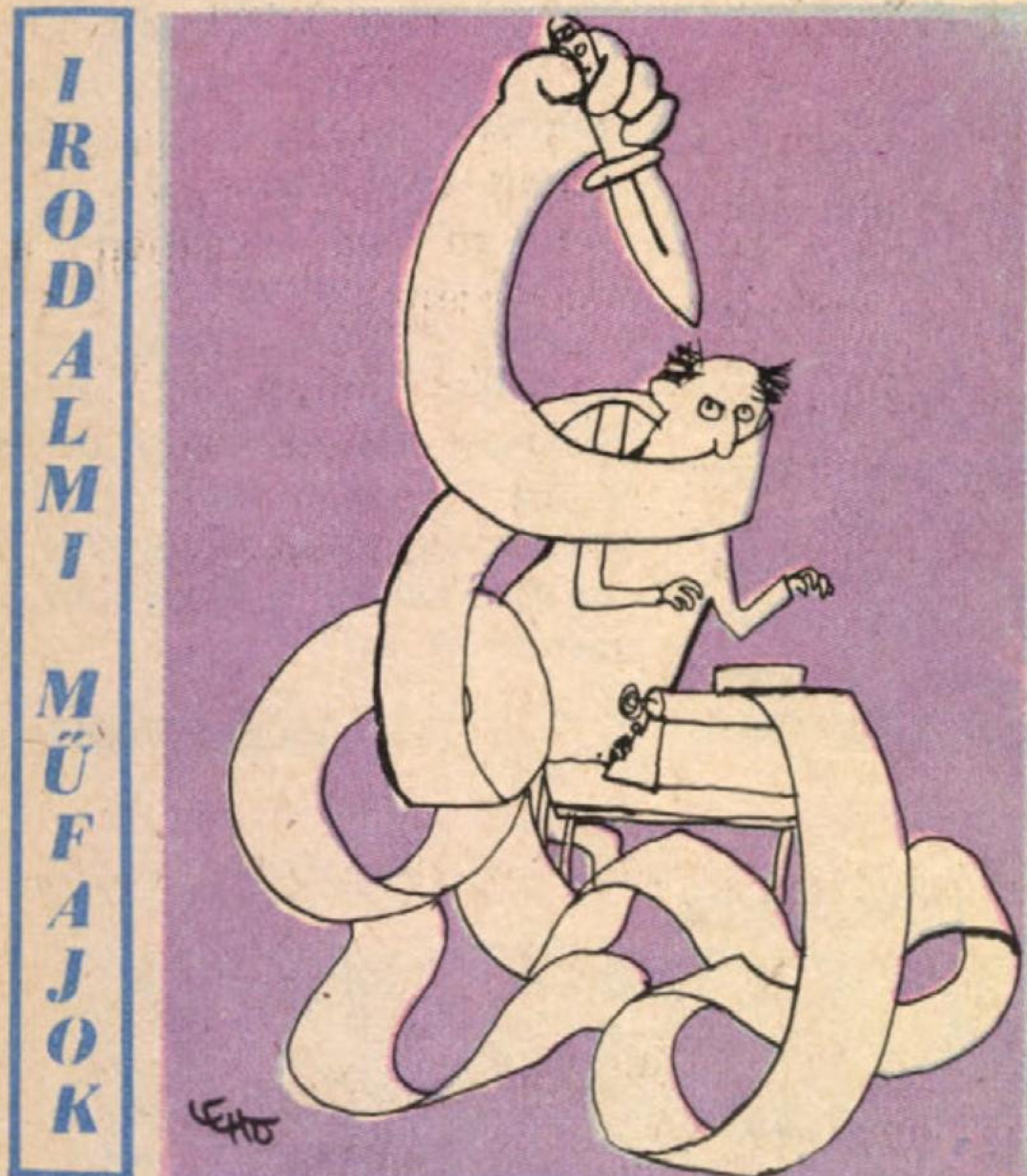
Téli uborkájuk volt csak,
De megmondtam nekik nyomban:
Téli uborkát nem eszem
Nyáron, uborkaszezonban.

h. f.

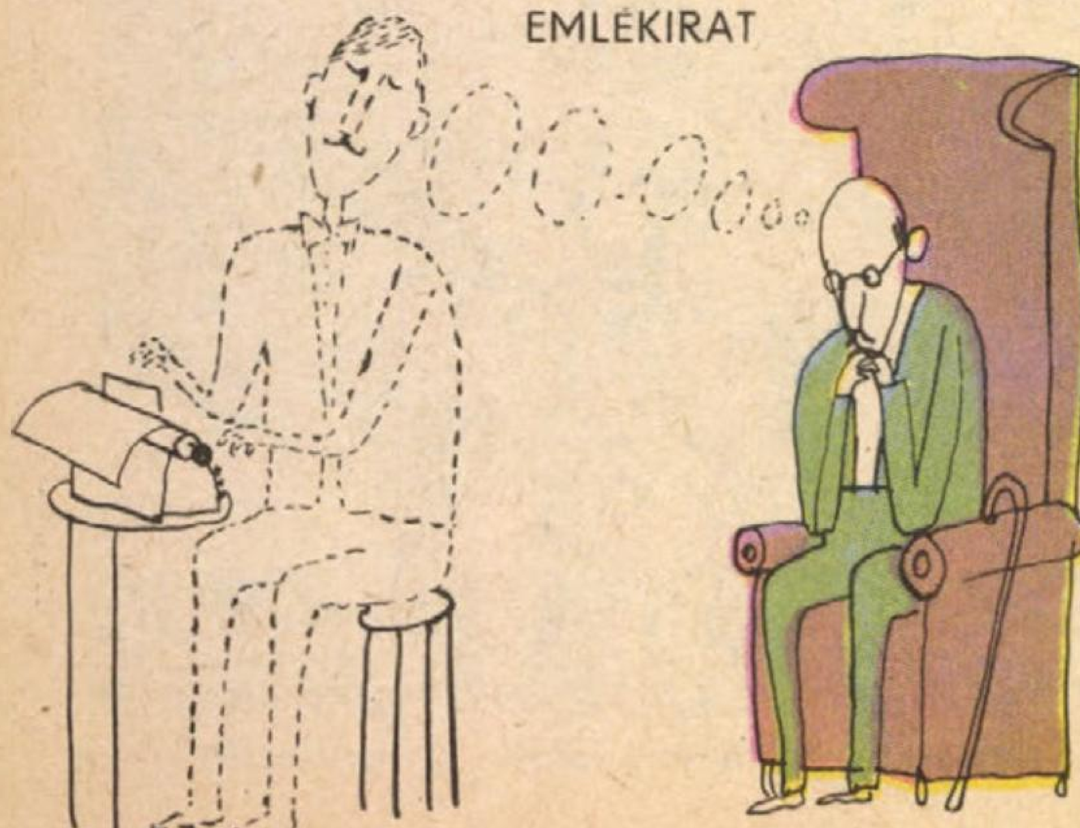

IRODALMI MŰFAJOK

FOLYTATÁSOS KRIMI

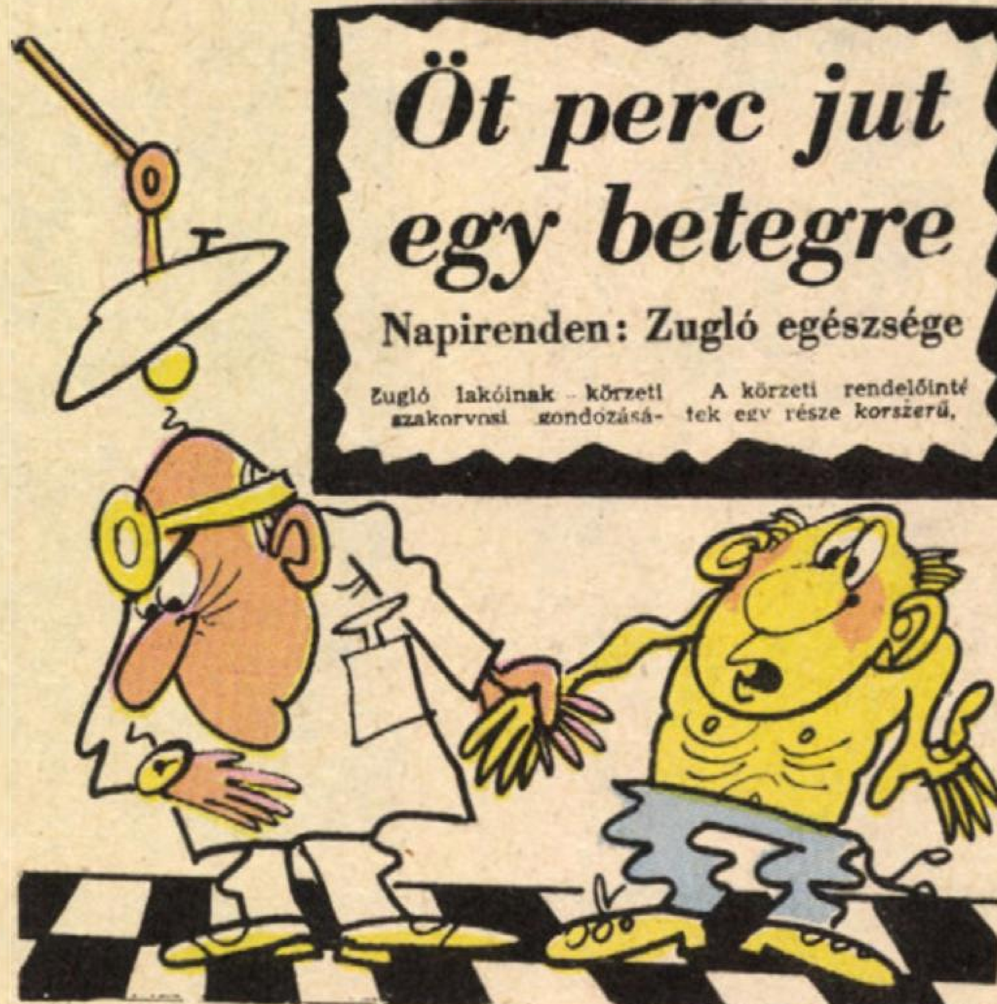

EMLÉKIRAT

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

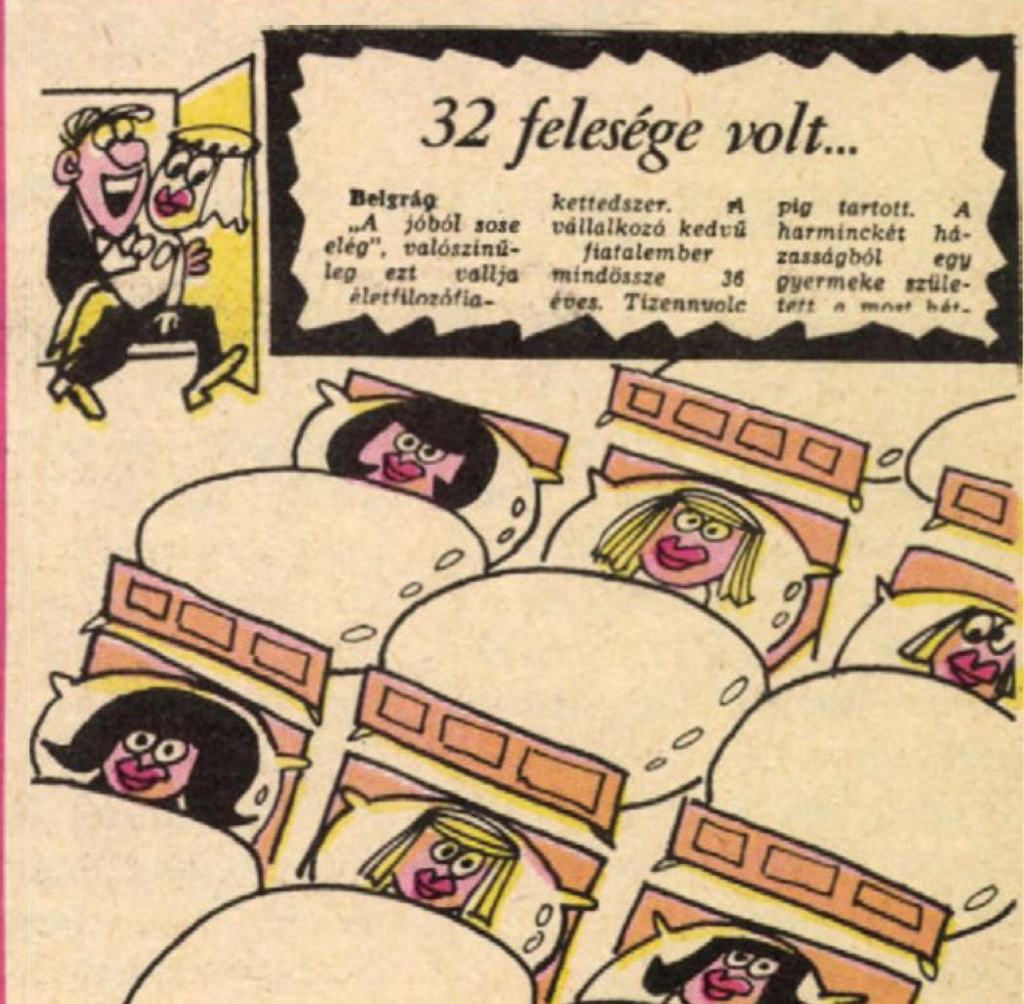
– Most a pulzusomat számolja vagy a hátralevő időt?

– Véget vetnek a zenének, hazamennek a legények.

– Kopjunk le, haver, itt fürödni kell!

– Mit csináljak, szívem, válás után mindig megosztják a lakást.

POTYEMKOVSZKIJ:

Csengett a telefonom.

— Író úr?

— Igen, az vagyok.

— Ön írta a „Valamennyien sógorok vagyunk" című darabot?

— Én.

— Gratulálok! Nagyszerű írás.

— Honnan ismeri a darabomat? — csodálkoztam. — Ez valami félreértés lehet. A darab még csak kéziratban van meg. Egy példányban.

— Ez a jó benne — nevetett a telefonáló. — Az az egyetlen példány nálam van. Egy szemétládában találtam meg a Kókusz nevű presszó teraszán. Valamilyen faragatlan alak dobhatta el, olvasatlanul.

Kivert a veríték, hő- és hideghullámok futkostak rajtam keresztül-kasul.

— Hol találkozhatnánk? — kérdeztem. — El sem mondhatom, mennyire hálás vagyok...

Egy pillanatra elnémult a telefon, de aztán ismét hallottam a hangot:

— Bárhol találkozhatunk. Ötezerért.

— Milyen ötezerért?

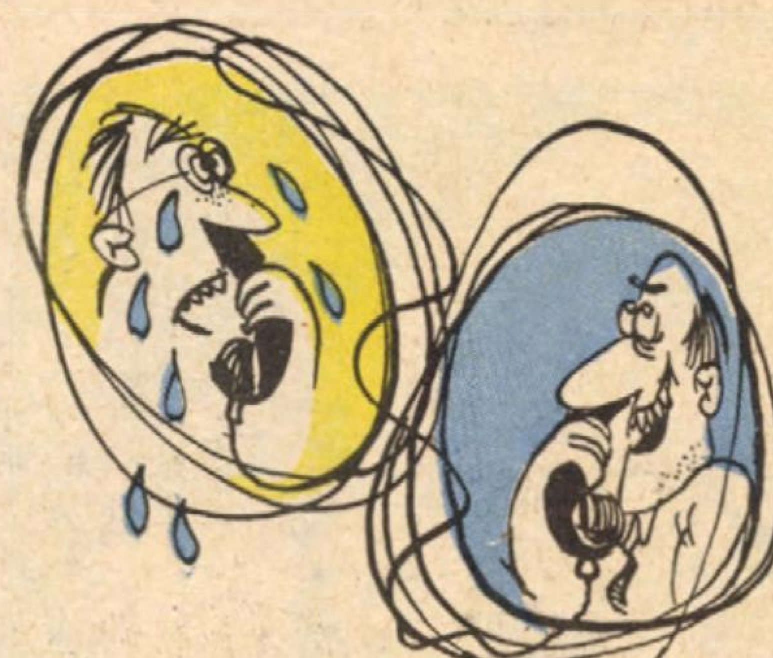
— Egészen közönséges ötezerért. Ennyiért adom vissza a darabját.

Egy percre elgondolkoztam.

— Ötezret ezért a gyenge darabért? Uram, ön viccel!

— A színdarab nagyszerű — szögezte le határozottan.

— Az első felvonás még hagyján — magyaráztam. — A második már semmire sem

jó, a harmadik — egyenesen katasztrófális. Kétezer!

— Uram, ön téved. A második felvonás sziporkázóan szellemes. A pályaudvari jelenet egyenesen remeklés. Négyezerötszáz.

— Kétezer — jelentettem ki. — Kétezer és semmivel se több. Az egész pályaudvari jelenet elhibázott. Hol látott maga, uram, ilyen embereket?

— Mindenütt — hangzott a válasz. — Kitűnő jellemrajzok. Élettől duzzad az egész.

— Ezt maga csak hiszi.

— Elhiheti egy átlagnézőnek — próbált győzködni. — A harmadik felvonásban van néhány olyan feszült pillanat, hogy alig álltam meg sírás nélkül. Négyezer. Ez az utolsó szavam.

— Csak nem akarja azt mondani, hogy ennyire meghatotta az öreg takarítónő jelenete? — kérdeztem. — Hiszen az egész, sajnos, olyan lapos...

— Nekem tetszik!

— Kétezerötszáz!

— Háromezerötszáz! A pénztáros szerepe egyedül többet ér!

— Sematikus. Minden darabban szerepel egy ilyen figura — tiltakoztam. — Háromezer.

— Na jó, legyen háromezer — hangzott a beleegyező válasz a vonal túlsó végén. Aztán tisztáztuk az átadás helyét, majd letettem a kagylót, sebzetten, sértetten. Úgylátszik, mégsem tetszik neki eléggé a darabom. Dilettáns!

(Lengyelből fordította:
Barabás Péter)

RAVASZ FÉRJ

– Tréningruhát húztam és azt mondtam a feleségemnek, hogy elmegyek egy órácskát kocogni!...

TANULÓLÁNYKA

– Ha negyedszer is velem rakatja fel a főnök, inkább átmegyek fodrásztanulónak.

LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

Mikor, hogyan, mennyit és minek fogyjunk?

A fogyasztókeksz megjelenése élénk riadalmat keltett olvasótáborunk azon rétegeiben, amelyek még mindig státusszimbólumnak tekintik, hogy csak a karosszékükkel együtt tudnak felállni. Számos levélírónk tőlünk várja bizonyos alapvető kérdések tisztázását és bizonyos alapvető elvek újrafogalmazását.

Ezen ne múljék...

Ovál Elemér, Budapest. Ön téved. Hogy miért nagyobb a tévé képernyőjének szélessége a magasságí méreténél, annak speciális műszaki oka van. De semmi esetre sem azért, hogy az ön — egyébként rokonszenves — ábrázata teljes terjedelmében ráférjen.

Tömör Gizella, Articsók. Abban igaza van, hogy Pieter Pauwel Rubens masszív, tiszteletre méltó idomokkal megáldott hölgyek tucatjait festette olajba, szépségideál gyanánt. E hölgyeknek is megvan azonban a maguk hátulütője. Az ön élénk figyelmét bizonyára nem kerülte el, hogy a szóban forgó dámák jelentős része semmiféle köntöst nem visel. Gondolja csak meg kérem: Pieter Pauwel Rubens gazdag ember volt és lám, mégiscsak etetni tudta őket, ruházni már nem.

Nehéz Fiúk Baráti Köre, Mélycúg. Önök tanácsot kérnek: hogyan lehetnének ismét pillangószerűen légiesek? Véleményünk szerint okosabb ezt helyileg felderíteni. Talán kérdezzék meg testvérszervezetüket, a Könnyű Lányok Asztaltársaságát.

Másfél Bernát, Pörc. Aggodalomra semmi oka, a világért sem kell a szent cél érdekében koplalnia. Napi főétkezésül ajánljuk különleges bőségtálunkat. Hagymamintás meisseni porcelánon hat kövér citrom magvai, egy libamájmotívumokkal díszített papírszalvéta és három frissen vágott idei fogpiszkáló. Alternatívaként felhívjuk figyelmét négyfogásos nagymenünkre. A vendég leves helyett háromszor körülfuthatja a háztömböt, sült helyett rabló-csendőrt játszhat a kerthelyiségben a fizetőpincérrel, köret helyett elvégezhet húsz fekvőtámaszt és tészta helyett öt percig csendesen átkozódhat magában.

Buzogány Rezső, Bőfánk. Ön panaszkodik, hogy képtelen elegánsan felöltözni, mert arcának alsó régiói köröskörül eltakarják a gallérját, sőt, nyakkendőjének tetemes részét is. A megoldás egyszerű: viseljen garbót!

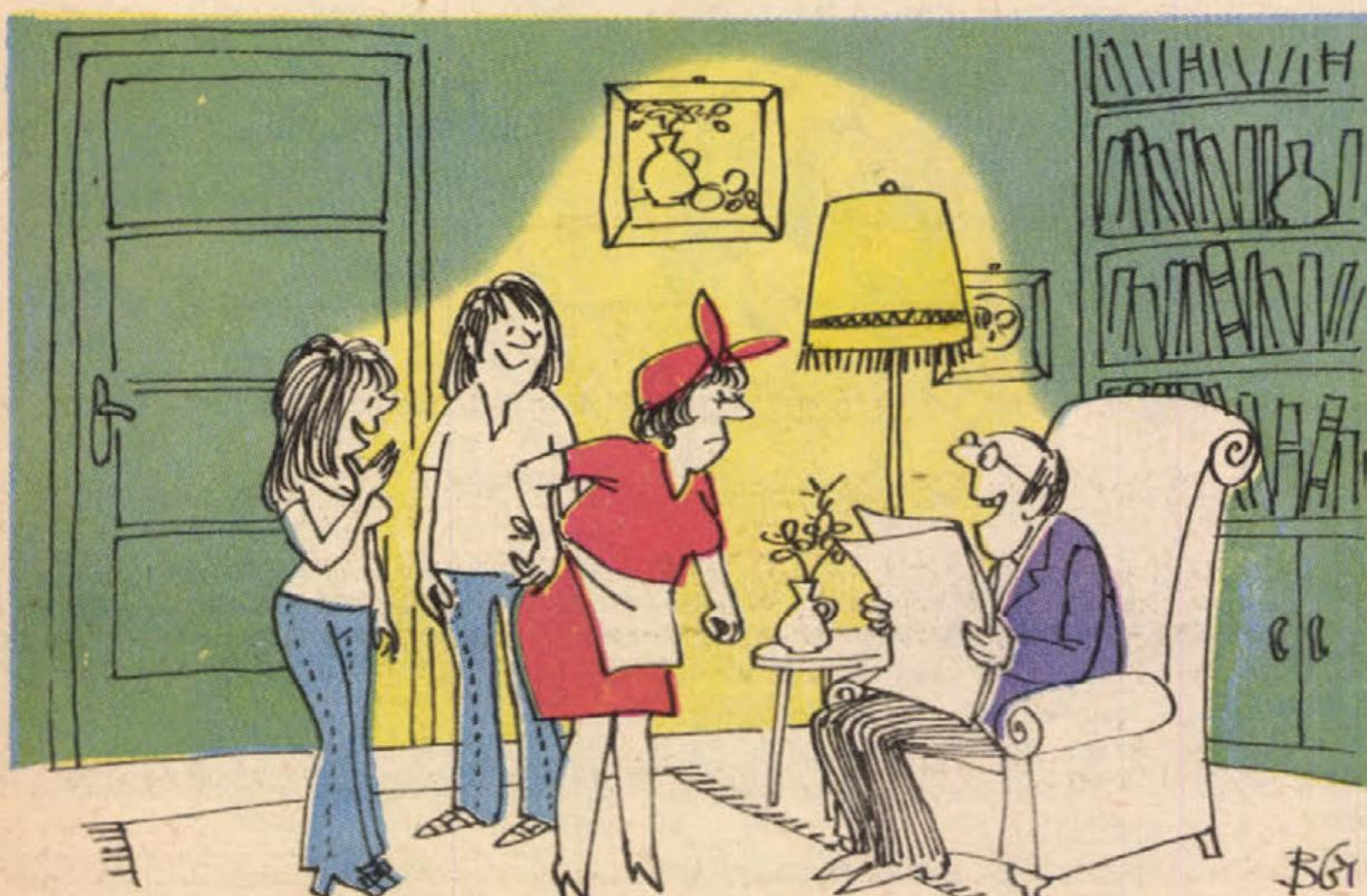
Hipo Ervin, Pác. Azt állítja, hogy bizonyos túlsúly a pozíció megőrzésének fontos kelléke és a hivatali tekintély lényeges alkotó eleme. Úgy érezzük, hogy lebecsüli fiatalságunk mindent elsöprő lendületét, hiszen egyre-másra jelentkeznek olyan ifjú tehetségek, akik minden tekintetben versenyképesek. Flekk Titusz, a Spronc Gerzson főgimnázium növendéke például csak jövőre érettségizik, de máris meghaladja a százhúsz kilót. Gorgula Vincét pedig öt izmos társa is alig tudta becipelni az államvizsgára.

Csöröge Géza, Kocsonyád. Túlzás azt állítani, hogy a történelem során kizárólag jól megtermett emberek alkottak maradandót. Winston Churchillt és Abody Bélát e téren inkább kivételnek tekinthetjük. Ezzel szemben: Senecát tűbe lehetett fűzni, Marco Polo profilból egyáltalán nem látszott és Julius Caesart ötször kellett megdöfni, amíg egyszer eltalálták.

Ziha Emese, Rösztöld. Gratulálunk, ön ráhibázott. Az okszerű gimnasztika sokat segíthet a kívánt cél elérésében. Például erre a kérdésre: „Reggelizel ma, fiacskám?" — a következő gyakorlatot ajánlanánk. Első ütem: energikus fejfordítás balra. Második ütem: energikus fejfordítás jobbra. Gyakorlat folytatva, rajta...! Ha ugyanezt a gyakorlatot naponta még négy ízben (tízórai, ebéd, uzsonna, vacsora) megismétli, a siker nem maradhat el.

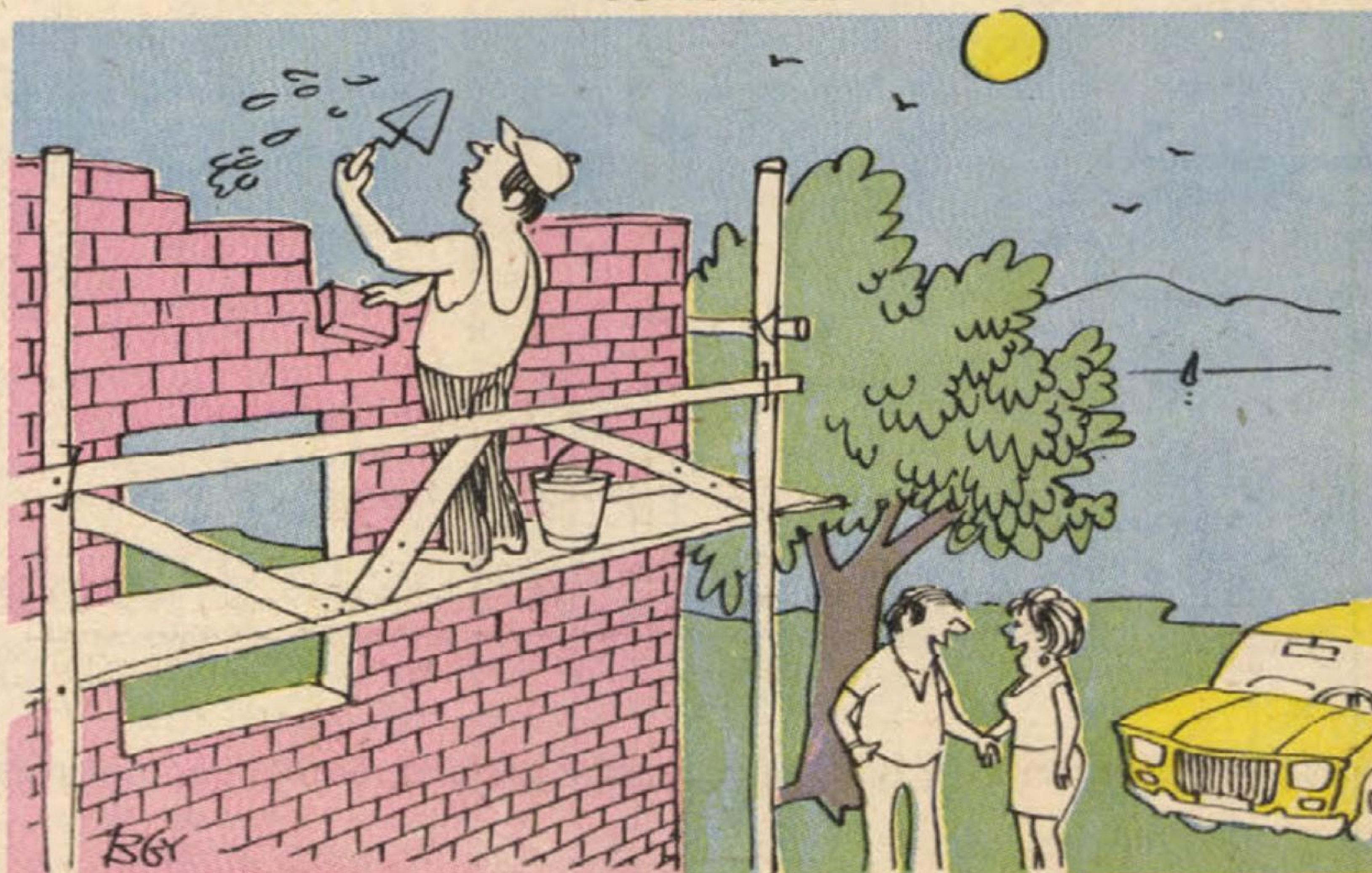
Peterdi Pál

KÖRNYEZETVÉDELEM

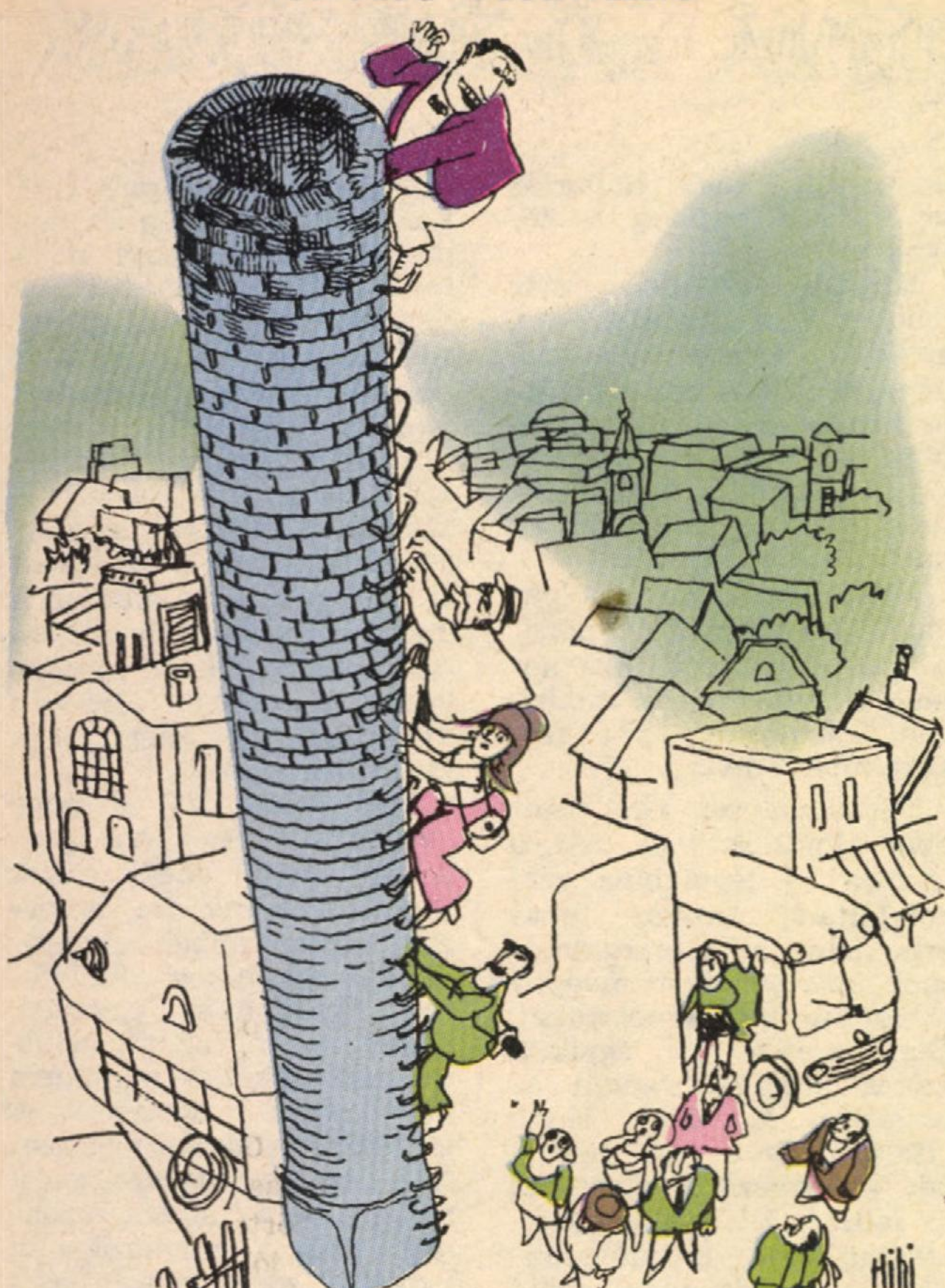
– Ne füstölögj, anyukám!

ÜGYESKEDŐK

– Jövőre majd elválunk, hogy a te neved alatt is építhessünk egy nyaralót.

TÚLBUZGÓ IDEGENVEZETŐ

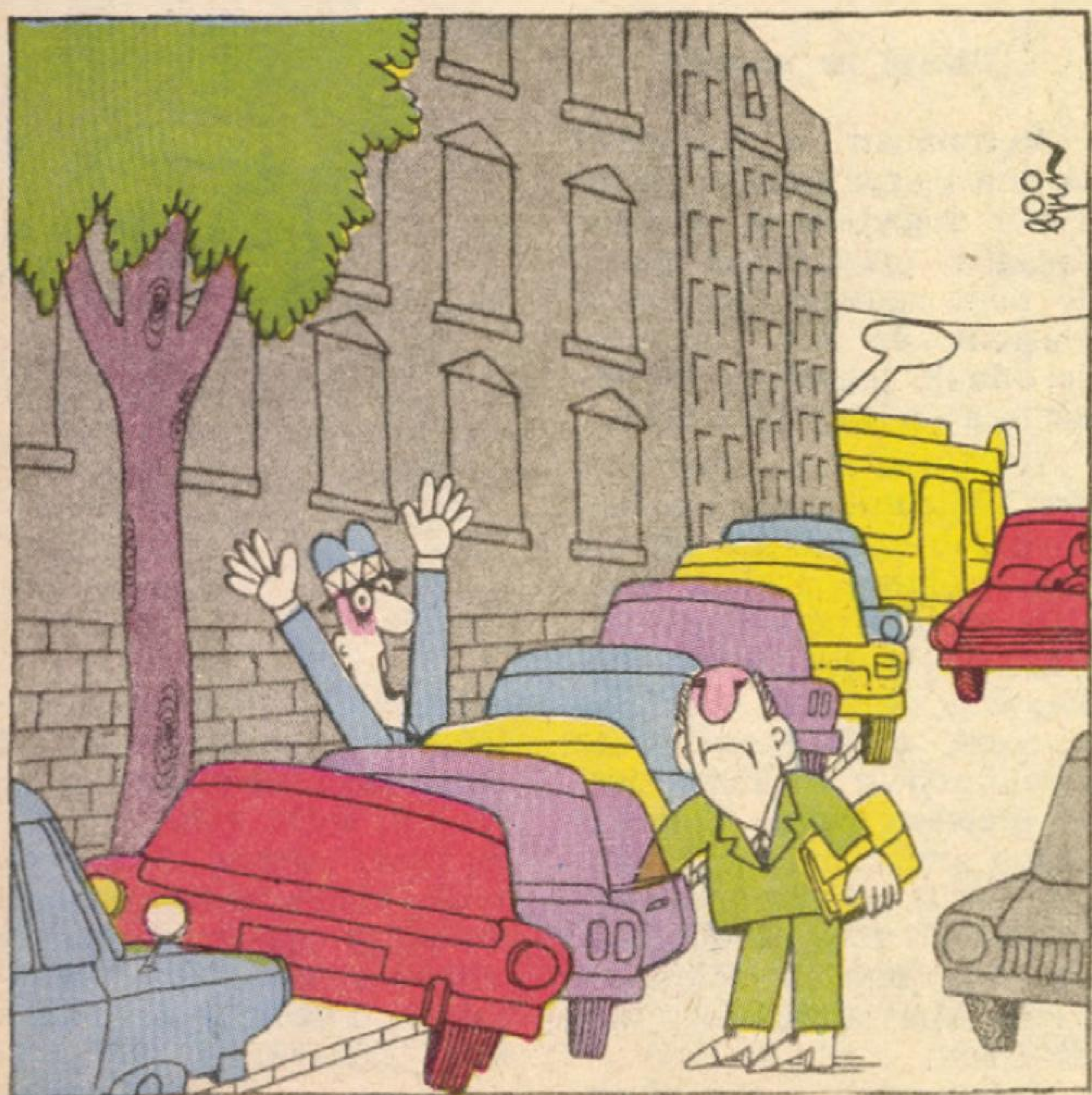
– Esküszöm önöknek, hogy az innen elénk táruló panoráma megér minden fáradságot!...

VÁROSI EMBER FALUN

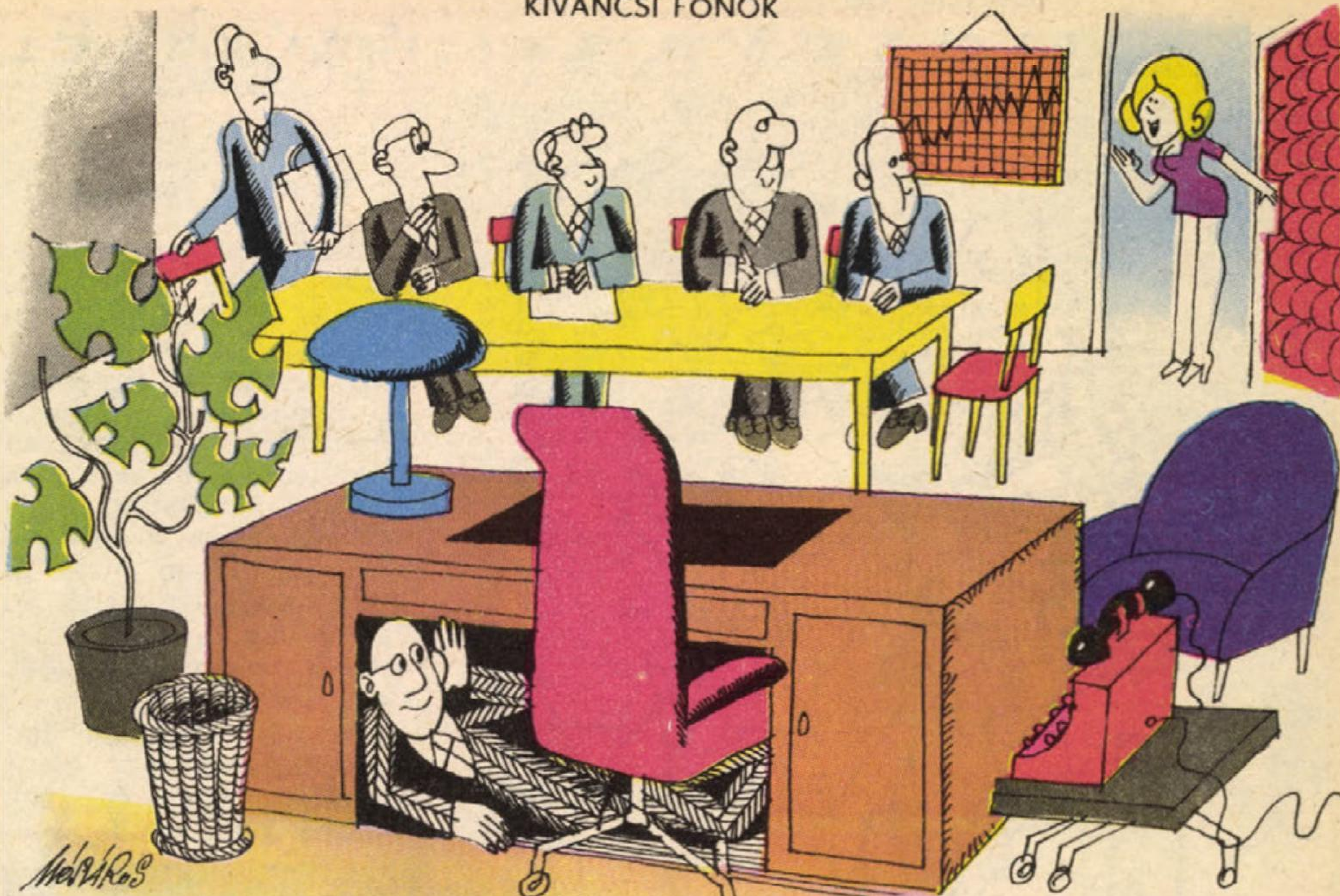
– Itt meg lehet bolondulni! Semmi lárma, zaj, csak a nagy csend!

KÉTSÉGBEESETT GYALOGOS

– Hé, várjon! Nem tudok tovább menni!...

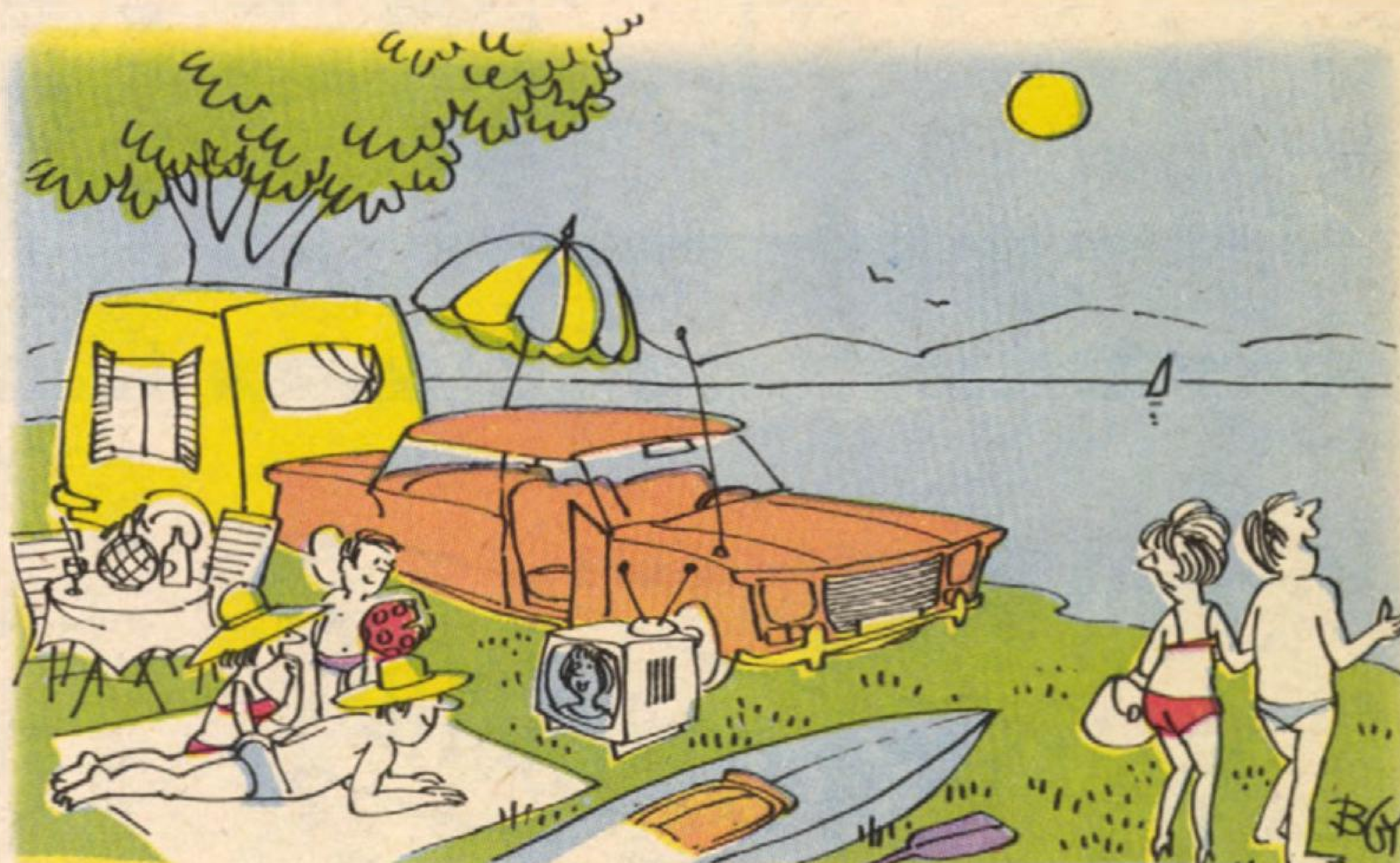
KÍVÁNCSI FŐNÖK

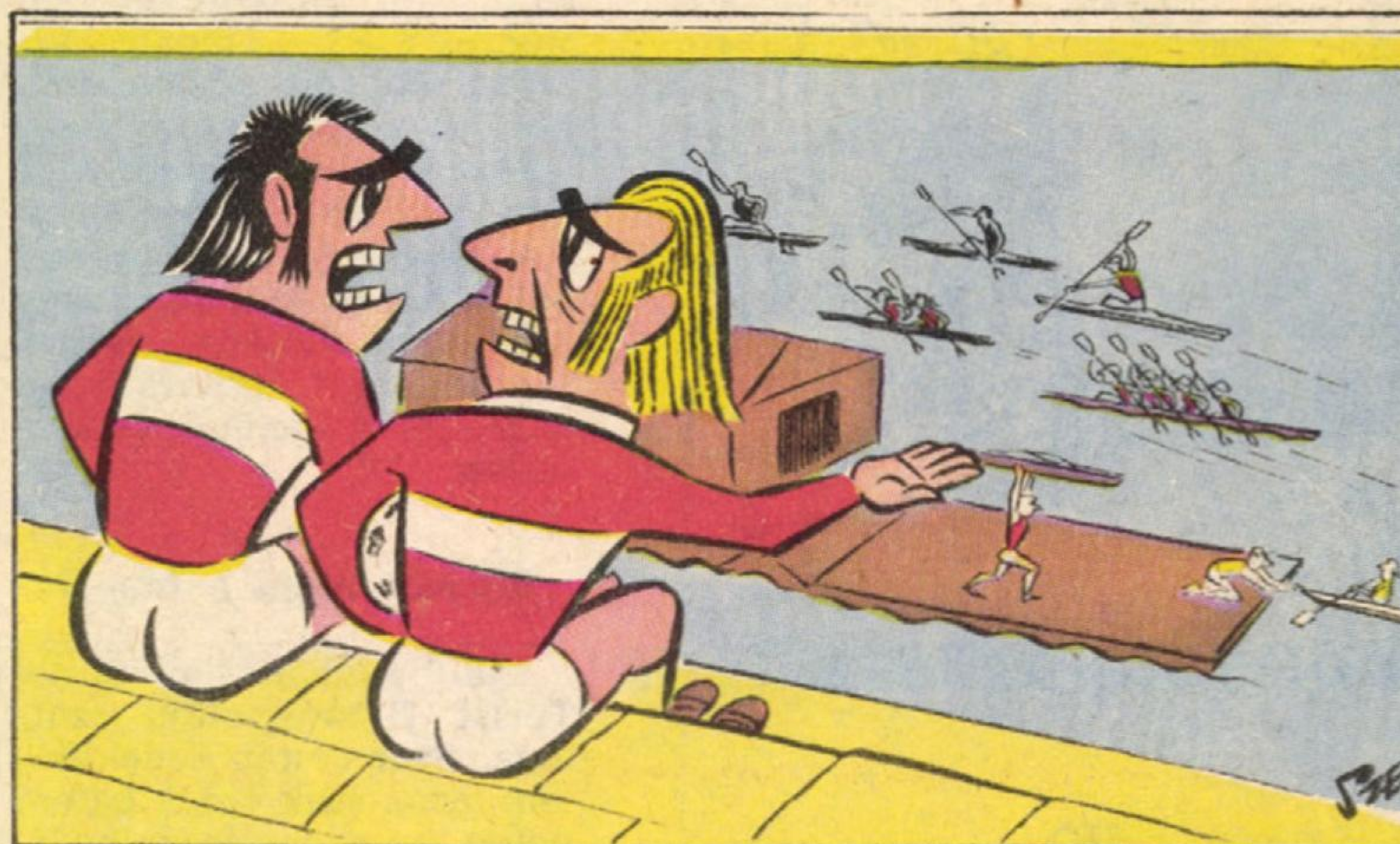

– Azt üzeni a főnök kartárs, hogy ma egy kicsit később jön, addig csak beszélgessenek nyugodtan!

KÜLFÖLDIEK

– Ne irigykedj, szívem. Nekik meg Balatonjuk nincs.

KEMÉNY EDZÉS

Focista: Ja, hát így könnyű világbajnokságot nyerni. Ha ilyen lelkiismeretesen készülnek...

ÚJ CIPŐ

– Csak szépen, lassan! Jár a mama, jár...

KEGYETLEN ÜGYFÉL

– Lelketlenség ilyen hőségben zaklatni az embert!...

EZ MÉG NINCS...

NATURALISTA FESTŐ

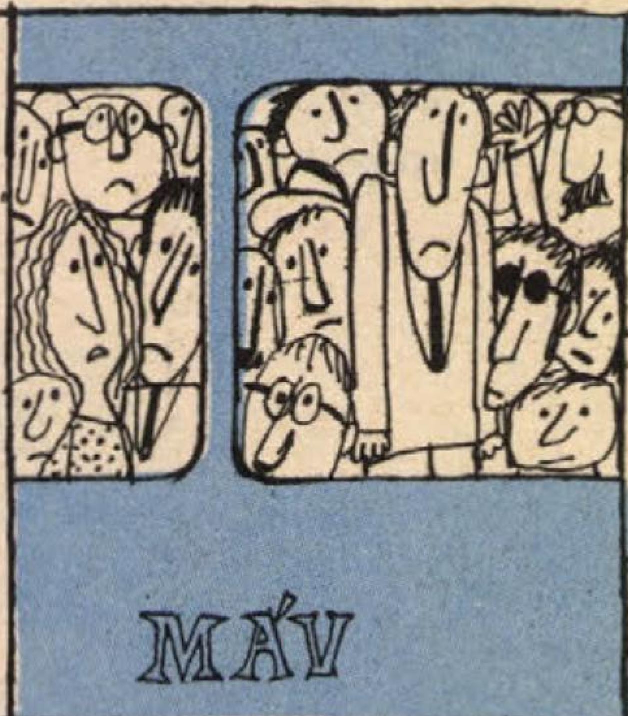
– A „Robbanás" című képemen dolgozom...

TURISTA-UTAM MEGLEPETÉSEI

Ki utazik vonaton?

Mielőtt elutaztam, úgy tudtam, hogy senki. Manapság a kalandozó magyarság a saját kocsiján száguld, vagy — legfeljebb — repülőgépen. Olaszországba pedig — ahova én készültem — ma már nem járnak a magyarok. Itália már rég *kiment a divatból*, most Japán van soron és India, meg Grönland és Tahiti, igaz, a kevésbé tehetősek beérik *Spanyol*lal, vagy *Görög*gel.

Nem is mondtam hát senkinek, mert egy kicsit röstelltem, hogy én *csak Olasz*ba utazom, de egyszersmind örültem, legalább nem kell tolonganom a vonaton, sőt — ha kedvem kerekedik — táncolhatok is az üres kocsiban.

Az első meglepetés mindjárt a Keleti pályaudvaron ért és attól kezdve végig. Vagy ötven órát kitevő utazásom alatt egy alkalommal sem tudtam táncolni, a maximum két sasszé volt — oldalt. Viszont többször álltam órák hosszat a nemzetközi gyors folyosóján, amerikaiak, svédek, svájciak, sőt magyarok között is, akik hobbyból, nosztalgiából, vagy kocsijukat kímélve, esetleg mazochista hajlamuknak engedve, a vonatot választották.

Meddig hippi a hippi?

Ljubljanában a Hotel Turist B-kategóriájú szálloda. Szoba után érdeklődtem, azaz csak érdeklődtem volna, ha a portás úr határozott elutasító (majdhogynem kiutasító) mozdulattal nem szakítja félbe ékes német szavaimat.

Oldalgok kifelé, s akkor hallom, hogy a mellettem álló elegáns úriembernek több szobát is kínálnak. No — gondolom magamban —, hiába, ruha teszi az embert. Én a vasútról jöttem ingujjban, az úr viszont kilépett a kocsijából nyakkendősen és zakóban és... és idáig jutok elmélkedésemben, amikor beforog a forgóajtón egy torzonborz mezítlábas ifjú. Szakadt farmeréből kivillan finoman satírozott térdkalácsa, hátán hatalmas hátizsák. Várom a fejleményeket. Ekkor még meglepődtem, hogy milyen becsületük van a hippiknek; a portás úr mélyen hajlong a kölyök előtt.

Később azonban már csöppet sem csodálkoztam, amikor a firenzei vonatról leszálló útitársaim, egy ifjú hippi-pár, hordárral vitette hátizsákjait a taxihoz, s a sofőrnek a legelegánsabb szálloda címét adták meg.

Nyilvánvaló, hogy a papák bőven ellátják pénzzel hippi-gyermekeiket, nehogy nélkülözzenek, miközben lázadoznak az ő társadalmuk ellen.

Természetesen nem minden hippinek van teli a tárcája — legalábbis erre gondoltam, amikor Innsbruckban a legforgalmasabb utca járdáján megpillantottam kis csoportjukat. Öten voltak, az egyikük színes krétával rajzolt az aszfaltra. Közelebb lépve látom, hogy a rajz mellett hét különböző nyelven ez a felirat áll: „Franciaországba való hazatérésünkért". A közönség pedig dobálta a pénzt a szegény gyerekeknek, akik a honvágytól gyötörve segítséget kérnek (magyarul: tarhálnak). Este azután a legdrágább étterem teraszán láttam viszont őket (én természetesen kívülről!). Ettek, ittak, nem bánkódtak. Nyilván az erőt gyűjtötték a hazatérésükhöz, vagy a következő városig, ahol majd újra rajzolnak a járdára.

Pizzát és operát!

Veronában a világhírű Aréna igazgatóságán tisztelettel fogadják a magyar újságírói igazolványt (vagyis nem egészen úgy, mint Pesten), és két előadásra is adnak jegyet — természetesen a sajtópáholyba.

Így jutok el a római kori amfiteátrumba, ahol a legkiválóbb művészek lépnek föl, s ahova a világ minden részéről érkeznek lelkes operarajongók és főleg olaszok, akik számára ez népünnepély és ahova természetesen már hetekkel előbb sem lehet jegyet kapni, sem a számozatlan „kakasülőre" 1500 líráért (kb. 70 Ft), sem a földszinti zsöllyékbe 10 000-ért (kb. 450 Ft).

A hangulat... Hát olyan, mint nálunk egy vérbeli futball-rangadón (már amikor még volt ilyen és volt megközelítően annyi néző, mint ott az Arénában). A hasonlat inkább azért jutott az eszembe, mert a jó olaszok épp úgy pertuban vannak énekeseink, mint nálunk a szurkolók a *fiúkkal*. „Carlo, mio Carlo!" — kiáltozták, amikor a nagy ária ismétlésére buzdították C. Bergonzit, és amikor a karmester (Molinari Pradelli) nem akarta megengedni a repetát, olyasmit kiabáltak, ami megfelel a „fuj, bíró"-nak.

Hallgatom ezt a nagy „arénázást", és arra gondolok, hogy mégis csak jobbak lettünk mi emberek, hiszen ebben az arénában valamikor gladiátorok gyilkolták egymást, oroszlánok faltak föl ártatlan embereket — a „panem et circenses" (kenyeret és cirkuszi játékokat) követelő nép kívánságára, most pedig operát adnak azoknak, akik a kenyeret alig ismerik, mert pizzát esznek délben és este és az előadás után, vagyis hajnali két órakor, amikor nyitva még minden bisztró, vendéglő, étterem.

Júliusban nem esik a hó...

— ezt állította az egykori magyar sláger. Ez év július 25-ig nem kételkedtem ebben az igazságban. Akkor azonban esett a hó. Igaz, nem idehaza, hanem Innsbruckban, pontosabban a város fölötti hegyekben, de azért lent is (572 méter magasan!) fáztunk. Sőt maguk a „bennszülöttek" is fáztak, de ez nem vigasztalt.

Sétálunk az Inn partján. Vagy minden száz méterre fedett állványon mentőöv. Mellette a használati utasítás, hogyan kell a fuldoklónak dobni. Német alapossággal írták. Ha valaki német alapossággal elolvassa, mielőtt dobja, a szerencsétlen fuldoklót az a borzasztóan sebes víz már ötszáz méterre vitte.

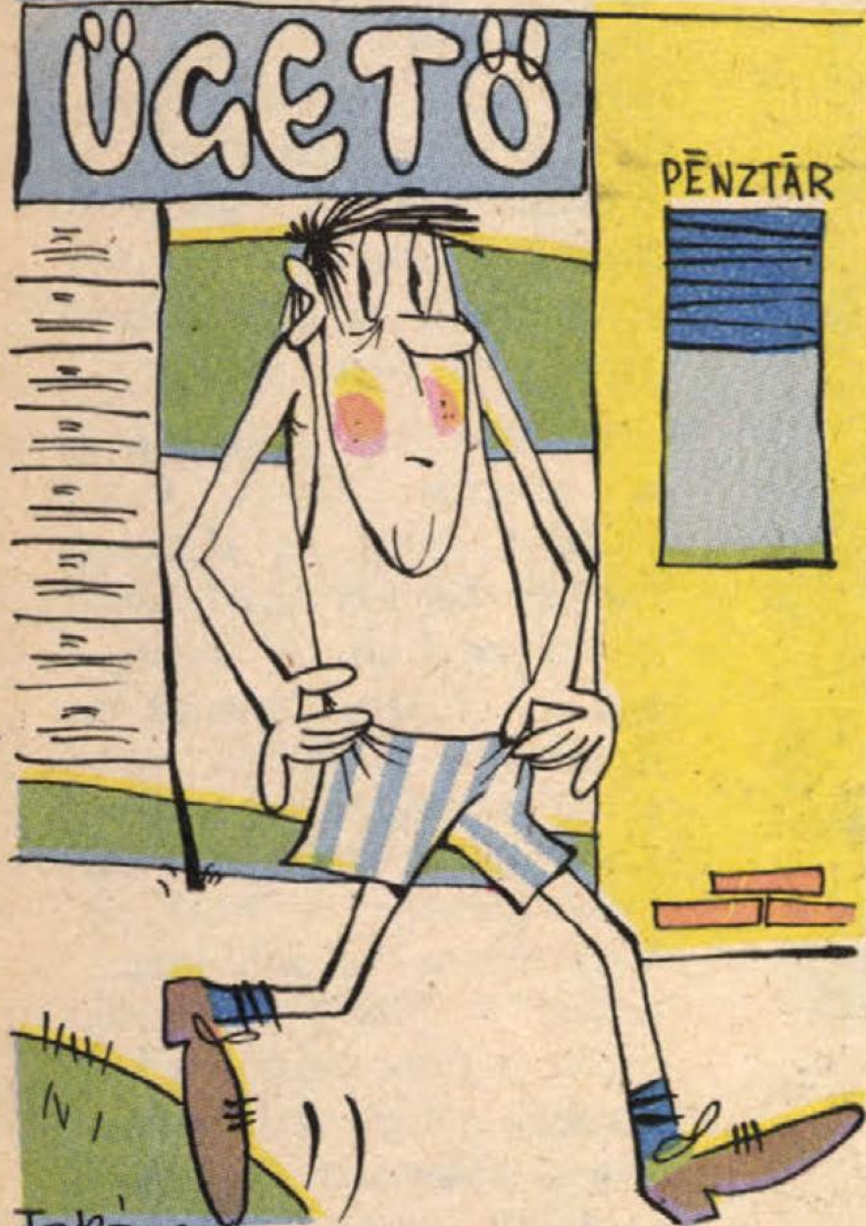

Utolsó meglepetés: A telefonon rendelt taxi 1 (azaz egy) perc alatt megjön. A sofőr akkor indítja az órát, amikor már beültünk. Mégis tudnak létezni valahogy, pedig a taxi a villamos és busz viteldíjakhoz viszonyítva olcsóbb, mint nálunk.

Sólyom László

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
MI JUT AZ ESZÜKBE KLEOPÁTRÁRÓL?

Takács Imre:

– Rajta vesztettem el minden pénzemet...

Lehoczky István:

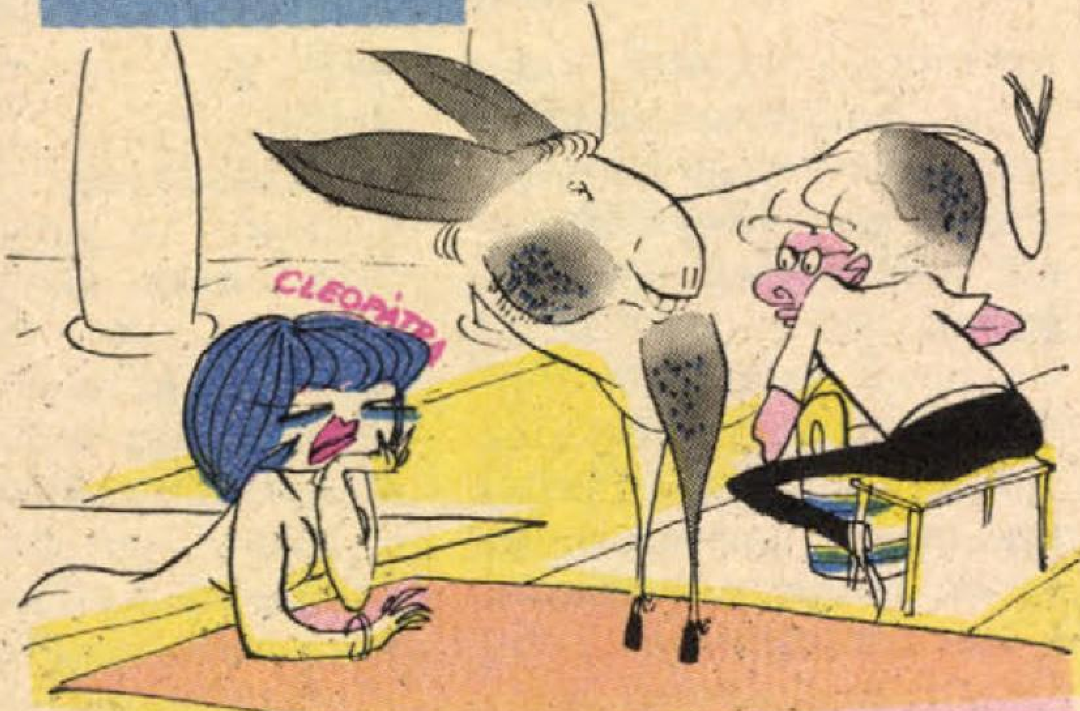
– Az, hogy nincs egy vasam sem!

Szűr-Szabó József:

– Biztosan párduc volt a bőre őre!

Erdei Sándor:

– Ha a feleségem lett volna, egész nap szamártejet kellett volna fejnem a fürdéséhez.

Brenner György:

– Hiányos történelmi ismereteim.

Hegedűs István:

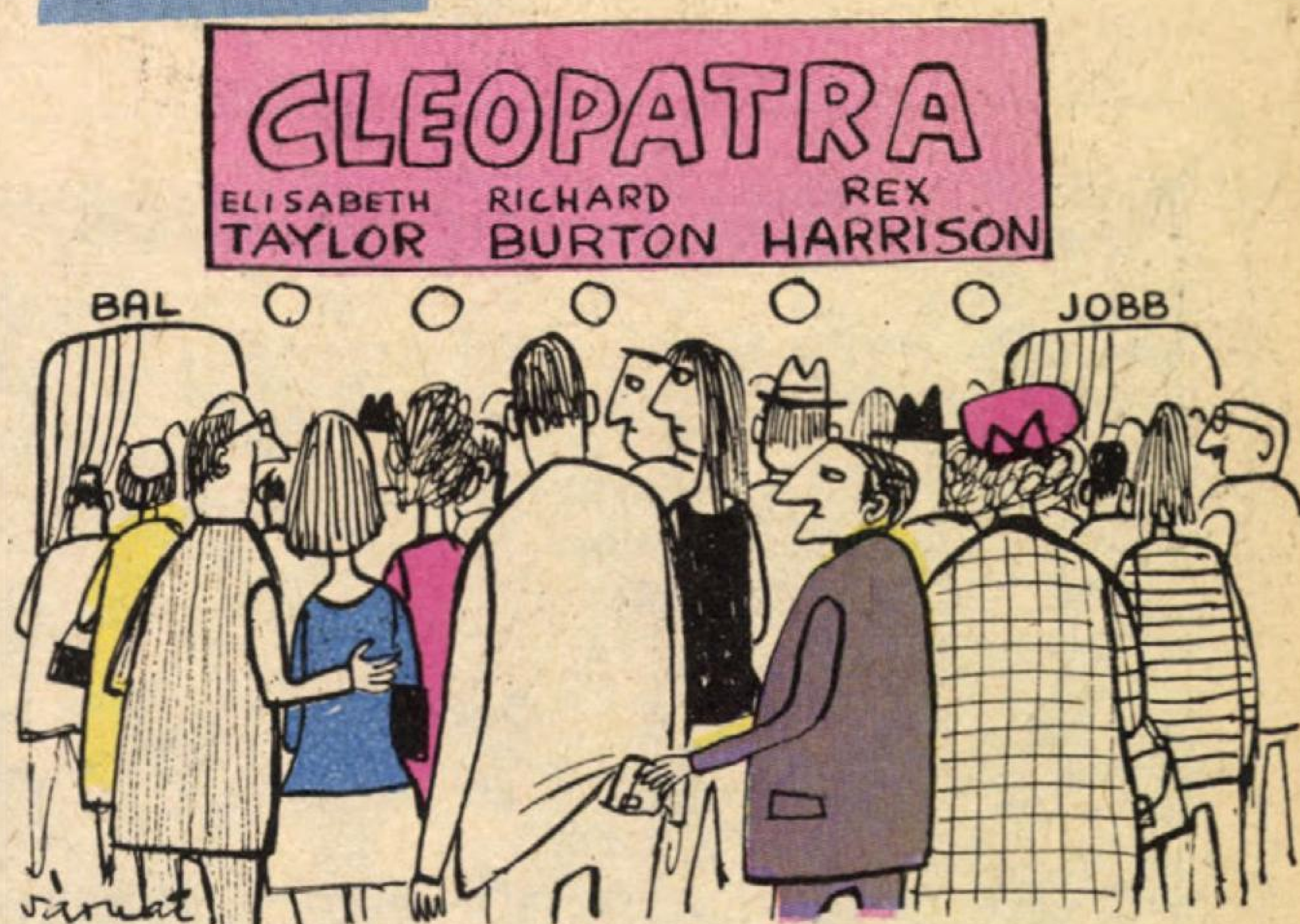
– Az, hogy a legnagyobb szerelem sem tart örökké.

Endrődi István:

– Szemfestésben még kisinas se lehetne a mai nők mellett...

Várnai György:

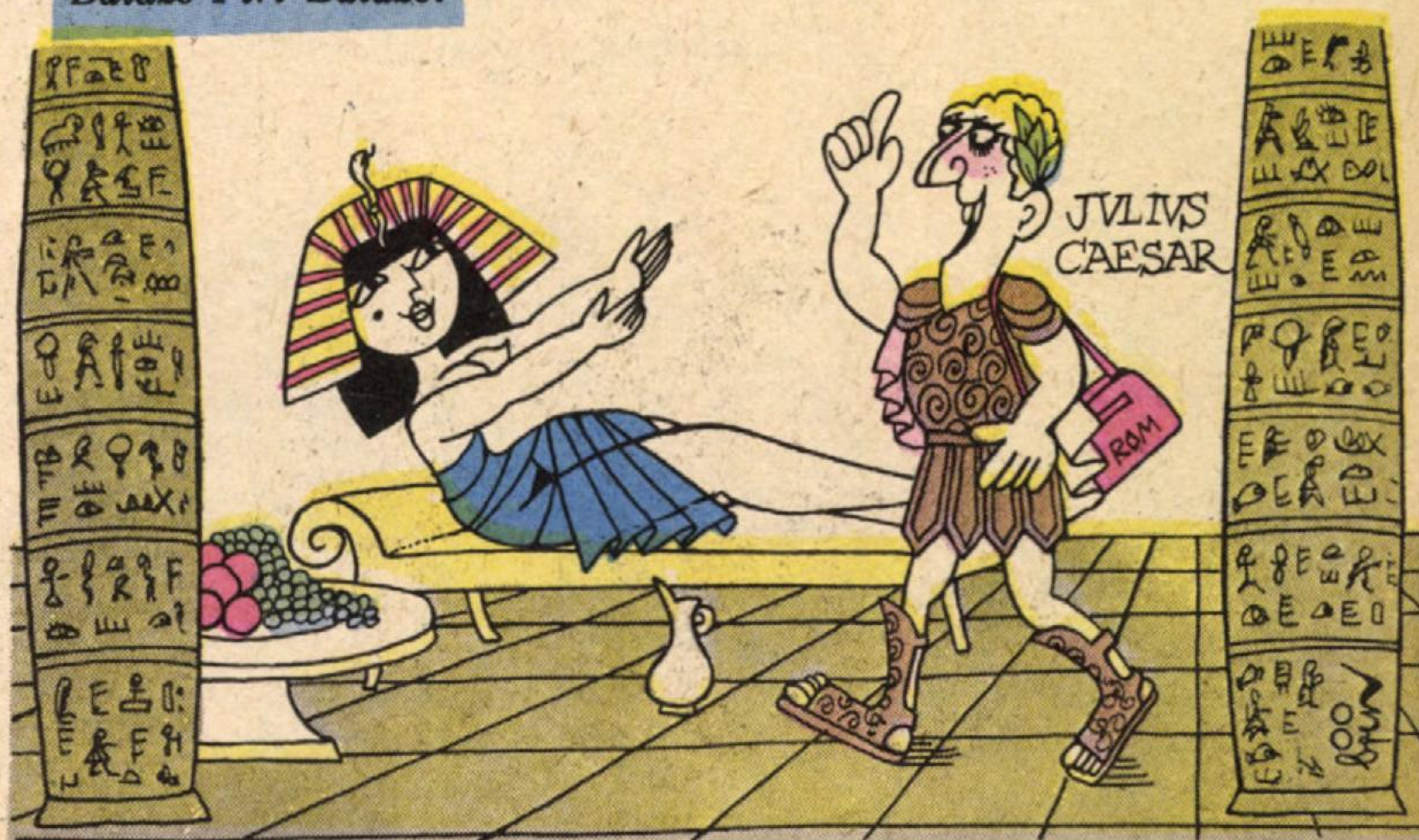
– A tárcám.

Mészáros András:

– Egy eladónő a cipőboltból!

Balázs-Piri Balázs:

– Már annak idején is kedvelték a lányok a római fiúkat...

RIPORT EGY TÓRÓL, AMELY MEGUNTA, HOGY POCSOLYÁNAK NÉZZÉK

Velence? — az utas a száját húzza. — Velence szúnyoghegedű és békabrácsa. Velence egy sáros pocsolya, félúton az igazi, a nemes víz, a Balaton felé.

Ilyenképpen fanyalog az utas, mert az utas nem érti a csíziót.

Agárd, Kalóz utca 1. Azért Kalóz utca, mert itt működik a Velencetavi Sportiskola sajkás részlege, s a vitorlás versenyhajók egyik osztályát kalóznak nevezik. Ezzel az erővel lehetne Sárkány utca, Repülőhollandi utca, vagy Finndingi utca is. A lényeg, hogy nyaranta több száz habfehér és teljesen nyusziszerű kisfiú jelenik meg ezen a telepen. A félénk és fehér nyuszikból aztán néhány hét leforgása alatt tajtékpipa-színű tengeri medve válik, aki visszafütyül a szélnek, s ha a legénység különvéleményt jelent be, verseny közben is képes nedves kötelek suhogtatásával helyreállítani a nézetazonosságot.

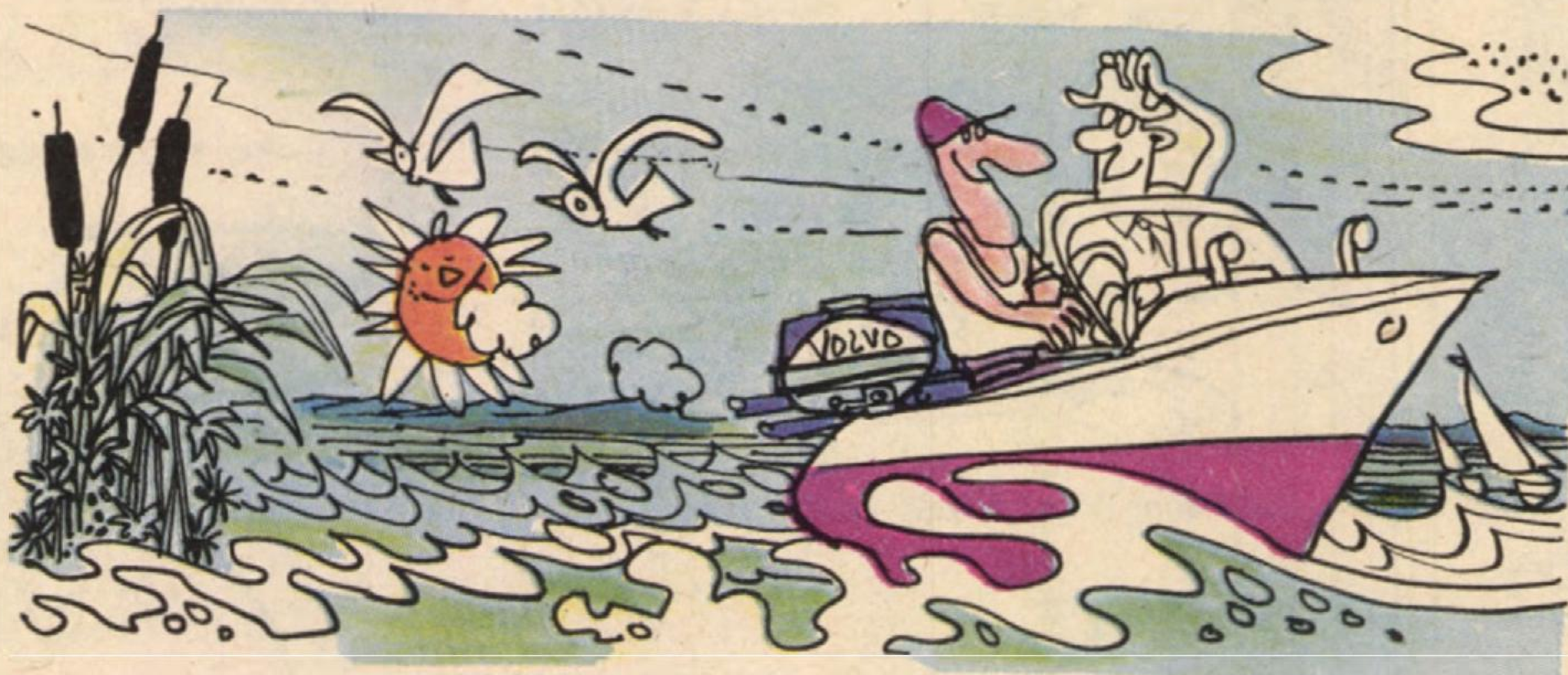
És ugyanitt tanyázik a Velencei Intéző Bizottság is.

Kisvártatva egy gőgös Volvo nyergében suhanunk ki a vízre. Van min suhanni, mert ez a tó — bárki utánamérheti — tizenkét kilométer hosszú és három kilométer széles. Egy próféta embertársunk a suhanásban, aki furcsa dolgokról álmodozik, még furcsábbakat hirdet és még annál is furcsábbakat visz véghez. Springer Ferenc, a VIB főnöke. Az ikermotor szép, égbefutó vízibarázdát húz maga mögött, hajdan volt pákászok, csikászok útját járjuk a nád között.

— Kimanikűrözzük a víztükröt. A nád 20—30 százalékát eltávolítjuk. Így valóban tó lesz a tó, a horgászoknak mégis marad nádas a part mentén elég.

Szemben lágy hullámú dombok, szétszórt építőkockák, történelemlecke, Sukoró, Pákozd.

— Összefüggő telepet létesítünk azon a vonulaton. Gyümölcsösök és nyaralók láncolatát. Valóságos paradicsomot hetvenötezer ember számára. Háromszáz négyszögölesnél kisebb telek nem lesz, minek az a zsúfoltság? Legyen a Balaton továbbra is gazdag, valutatermő vidék. Velence Pesttől egy ugrás, maradjon hát ez itt csakis a hazaiaké.

Madárintermezzó: szürkegém evez át a szürke ég alatt, kecses és karcsú, repülő violinkulcs. Odébb fekete füst, gomolygó sötét pára, millió seregély lármás viharfelhője. Túl két hatalmas daru nyújtja nyakát a nád fölé, de ez már nem ornitológia. Úszódaruk, emelődaruk; itt az ország első igazi evezőspályáját építik.

Kifutunk egy nagy víztisztásra. A pálya hossza 2150 méter, félúton már elkészült a betonpart. Északról kétezer jegenye fékezi majd a hegyekből alágördülő szeleket, belül a nádas eszményi hullámfogóul szolgál. A sajtó, a rádió, a tévé számára gördülő tribünt építenek, rajttól a célig végigkíséri a versenyzőket.

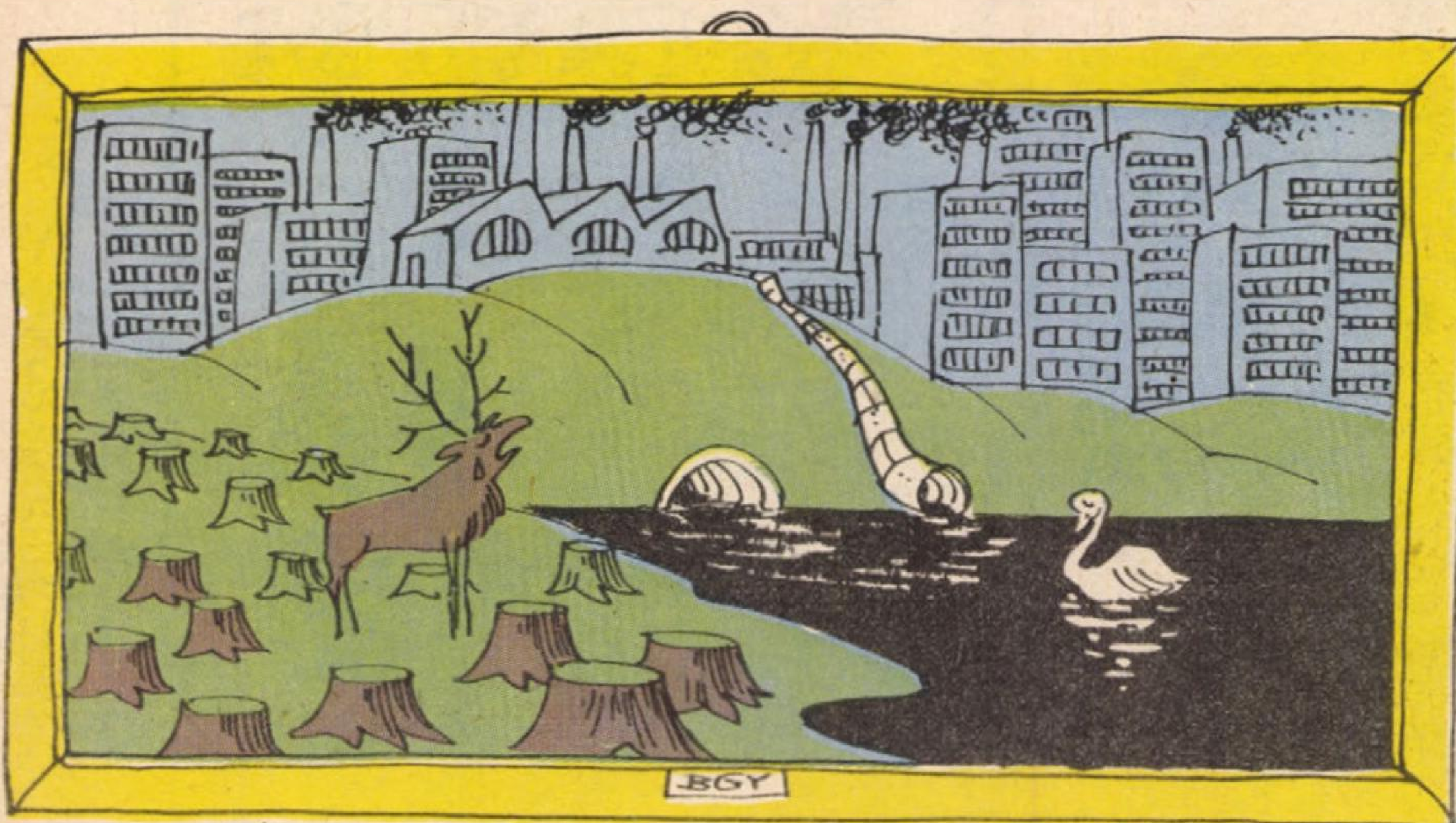
— Megvan hozzá a pénzünk is és a kapacitásunk is. 1975 májusában pályaavatót rendezünk. Tavalyelőtt itt járt az MTS egyik elnökhelyettese. Azt mondta, hogy a Velencei tavon legfeljebb tizenöt—húsz év múlva képzelhető el élvonalbeli sport. És most tessék...

Nézzük a sportlapot, a magyar kettes kenu ezüstöt nyert az ifjúsági Európa-bajnokságon, Lengyelországban. A legénység két tagja, Fenesch és Popovich, a Kalóz utca 1-ből került a csapatba! A tábor közepén egy hokikorcsolyába botlunk. Van ebben valami kísérteties. A hőség rekkenő, odaát a nap most kezd a vízbe mártózni, szinte hallani a sistergést. És akkor ez a hokikorcsolya. Szimbólum? A mulandóság jelképe? A közelítő tél üzenete?

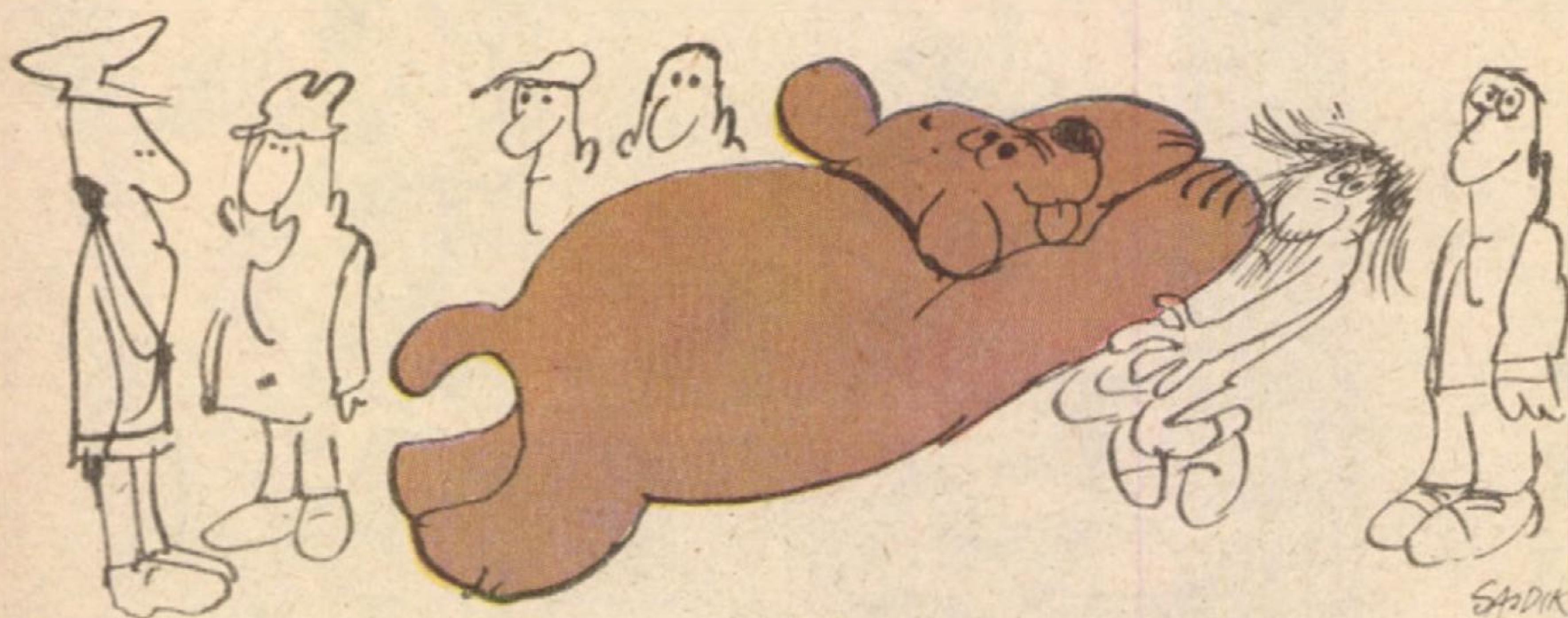
— Csudát. Ezzel támasztjuk ki a garázsajtót, hogy a szél be ne vágja.

P. P.

MODERN GICCS

HELYSZÍNI SZEMLE

– A kutyám rögtön felismeri a tettest, mert betörés előtt csontot kapott tőle...

ZUGLÓI ZÖNGEMÉNY

Vagy tizedmagammal, bizottsági tagként,
(hisz manapság annyi nívós bizottság van),
ülök a helyemen a helytörténeti,
nemcsak nívós, hanem: szívós bizottságban...

Ahol megtárgyaljuk hő zuglói szívvel,
(lévén mindegyikünk Zugló lelkes híve),
hogy szűkebb hazánkban, Zuglóban mi történt
röpke száz év alatt – aproximative...

Sokmindent tudunk már, amit tudni illik;
(nincsen olyan téma, mi ne lenne ziccer!)
mikor fogtak rákot a Rákospatakban,
s az artézi forrás hány év óta spriccel...

Tudjuk: az Állatkert honnan s kitől kapta
(jó az ilyet tudni) első girhes struccát,
s hogy Kolumbusz Kristóf mindig elkerülte
(nyilván szerénységből) a Kolumbusz uccát...

Játszva kinyomoztuk Helfgott bácsi múltját,
s kik a nagy kérdésre precíz választ vártak,
(jártak-e hunok a Hunnia Filmgyárban?)
megkapták a választ: elvétve se jártak...

Vendéglők közül a ligeti Kék Hordó
emléke növelte tudásvágyunk hevét,
nem nyugodtunk addig, amíg meg nem tudtuk
a régi kasszírnő leánykori nevét...

Helytörténetileg nagyot léptünk, mikor
megállapítottuk: (persze, intím körben)
Bogár Gizi volt a leghelyesebb szubrett
a régen lebontott, híres Műszínkörben!...

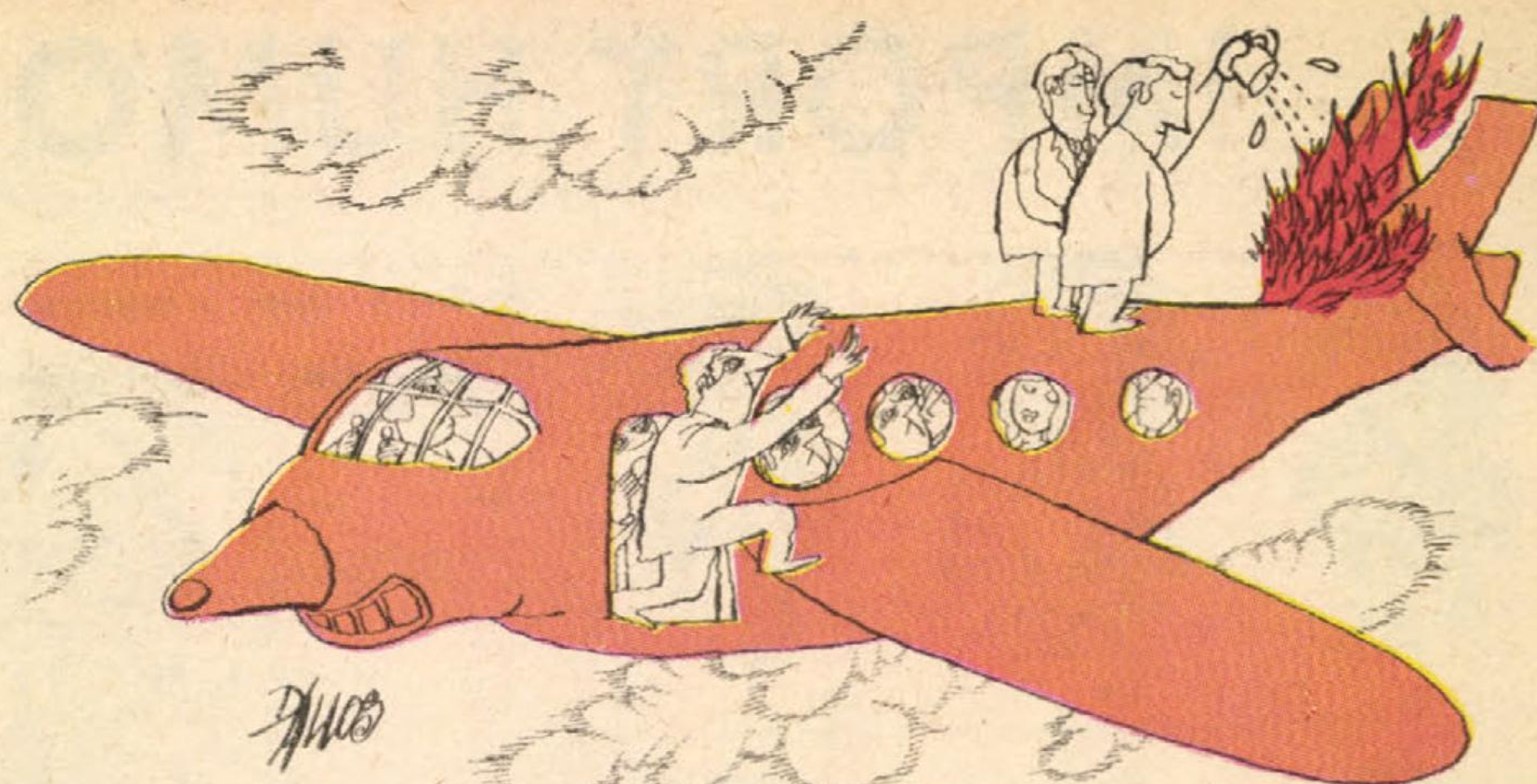
Végül felfedeztük, hogy a hét vezér is
(miután a sereg megérkezett Szobra)
Zuglóban vert tanyát, ezért van hetüknek
a Városligetben, és nem Szobon szobra...

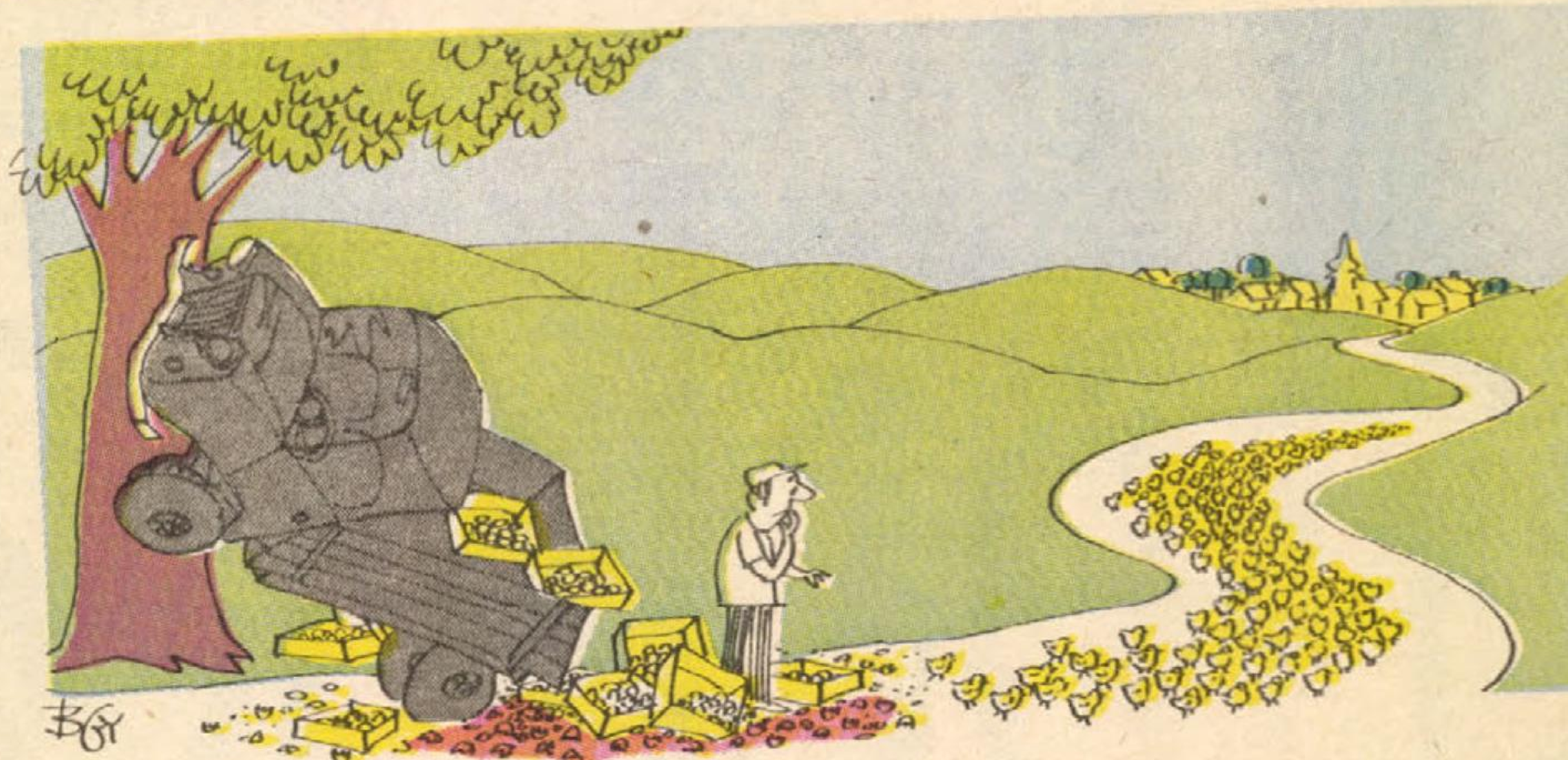
Szilágyi György

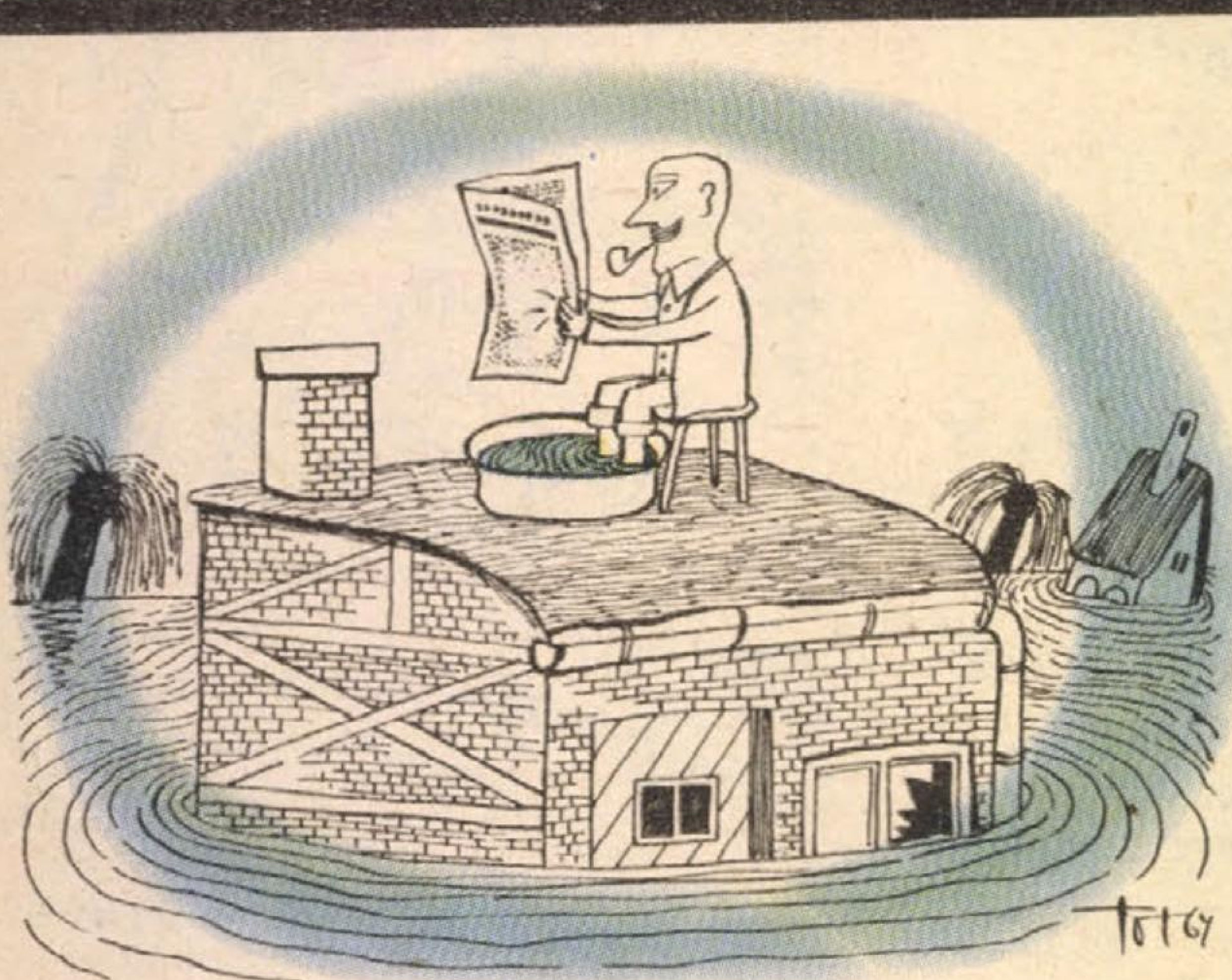
SZŰR-SZABÓ, DALLOS, BRENNER, TÓT, FÜLÖP, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI

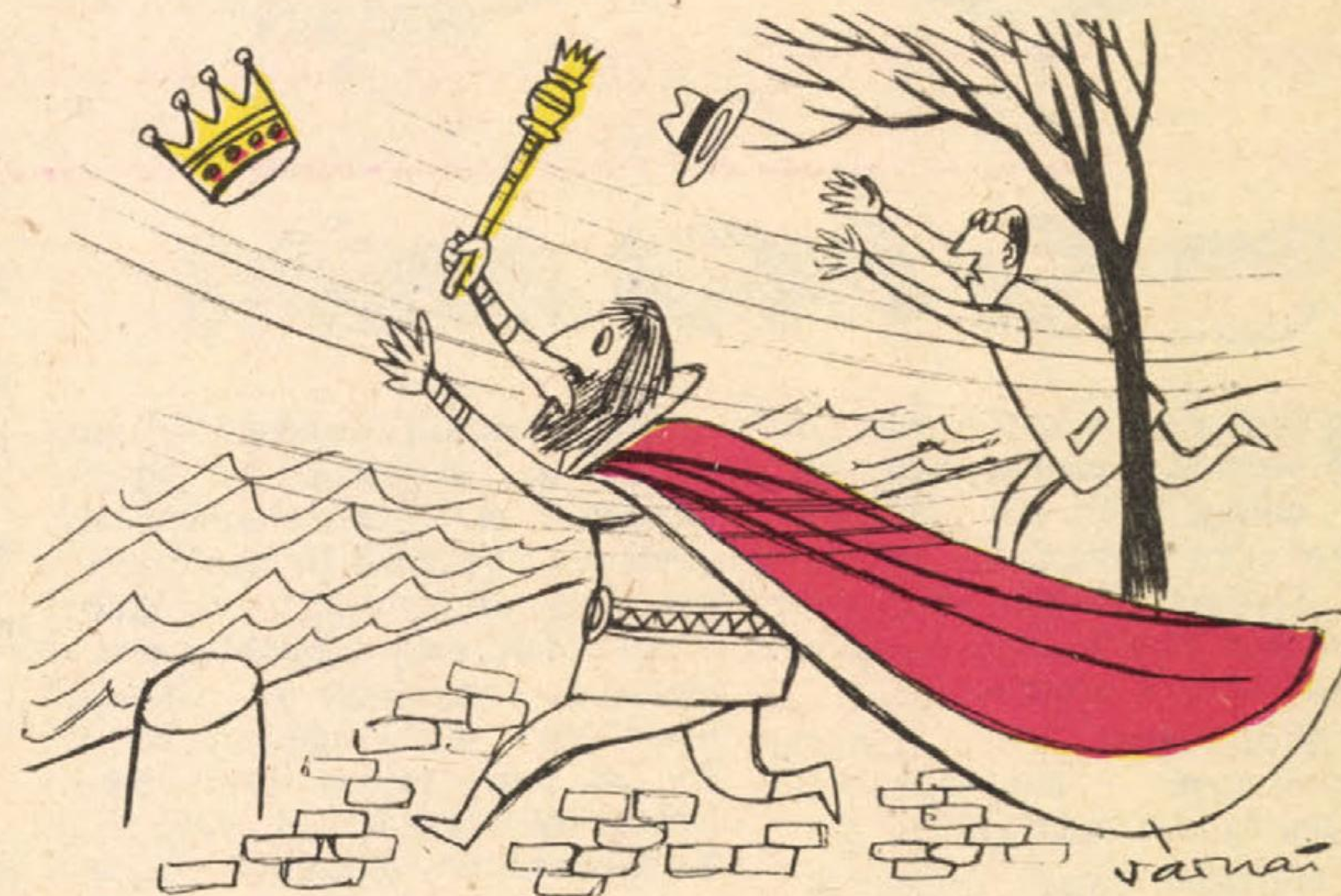
KÁR

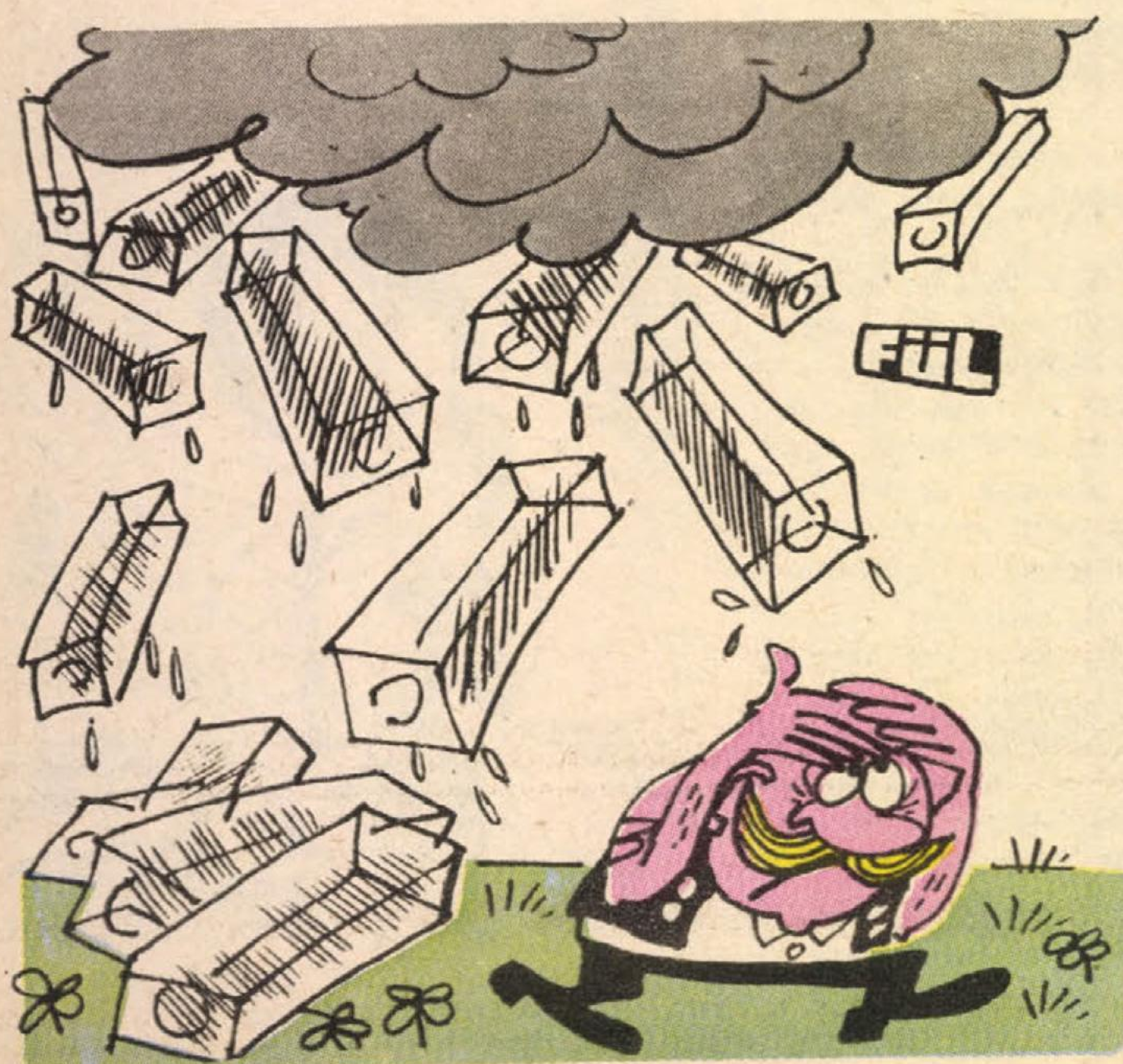

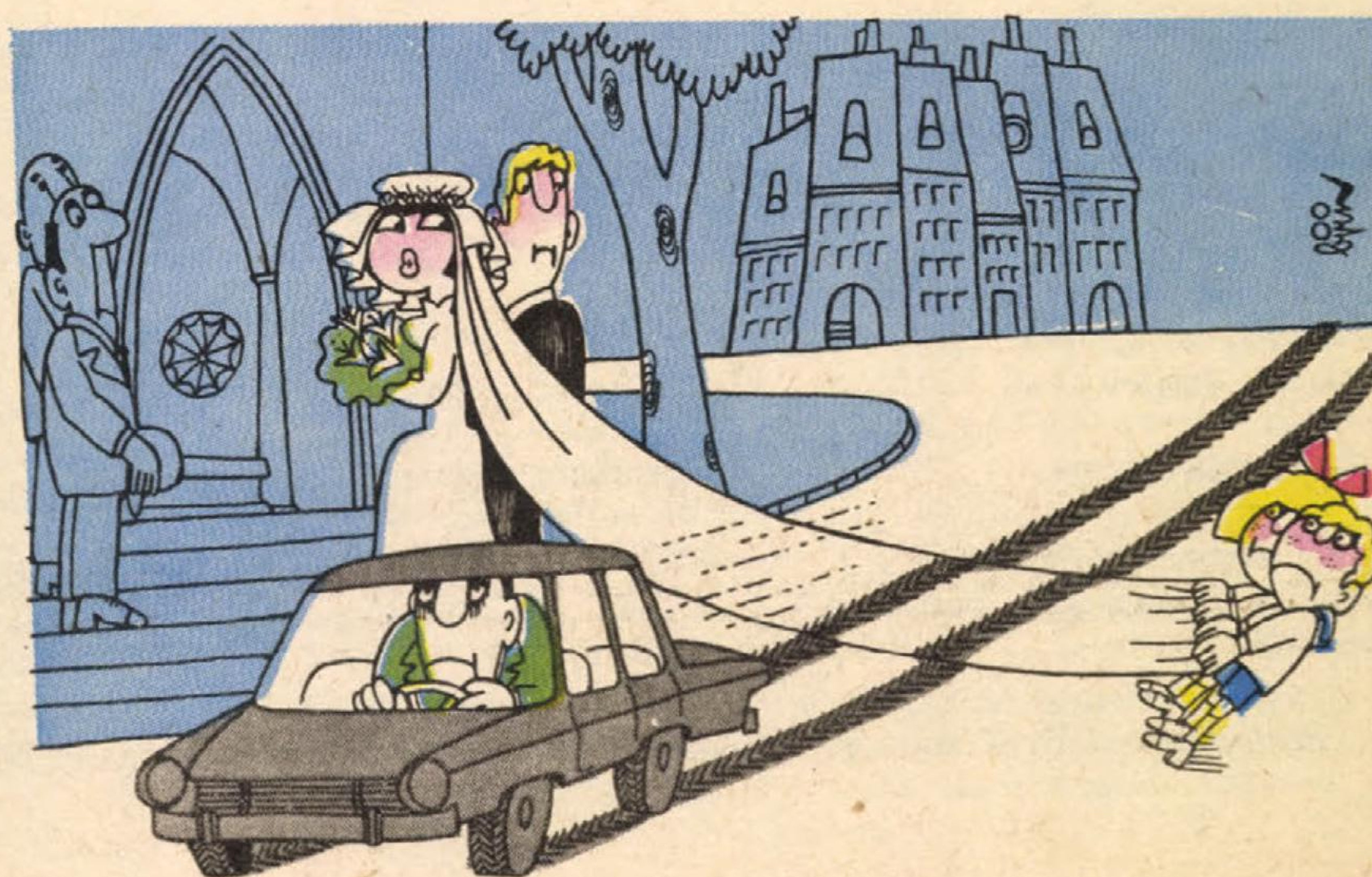

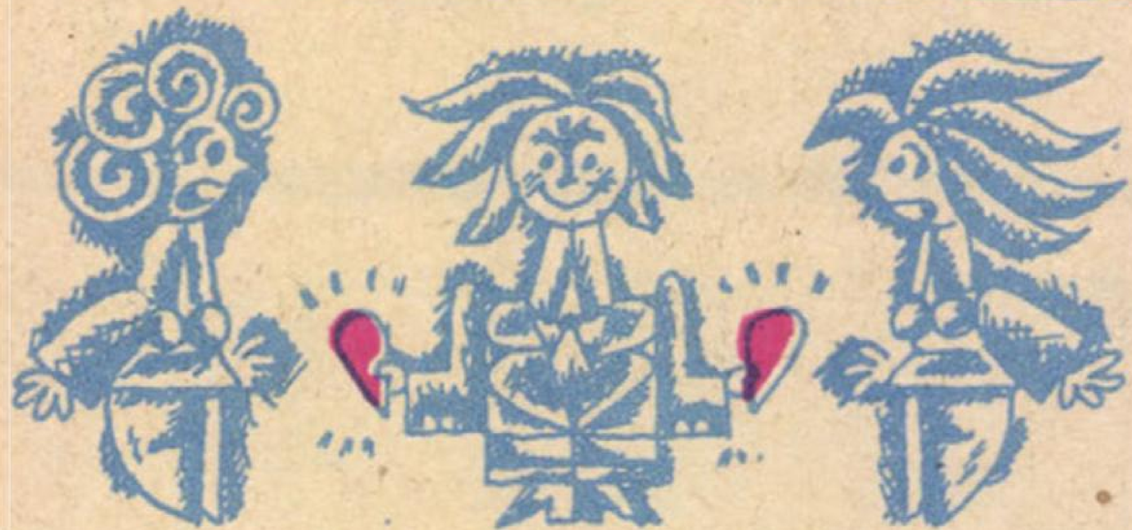

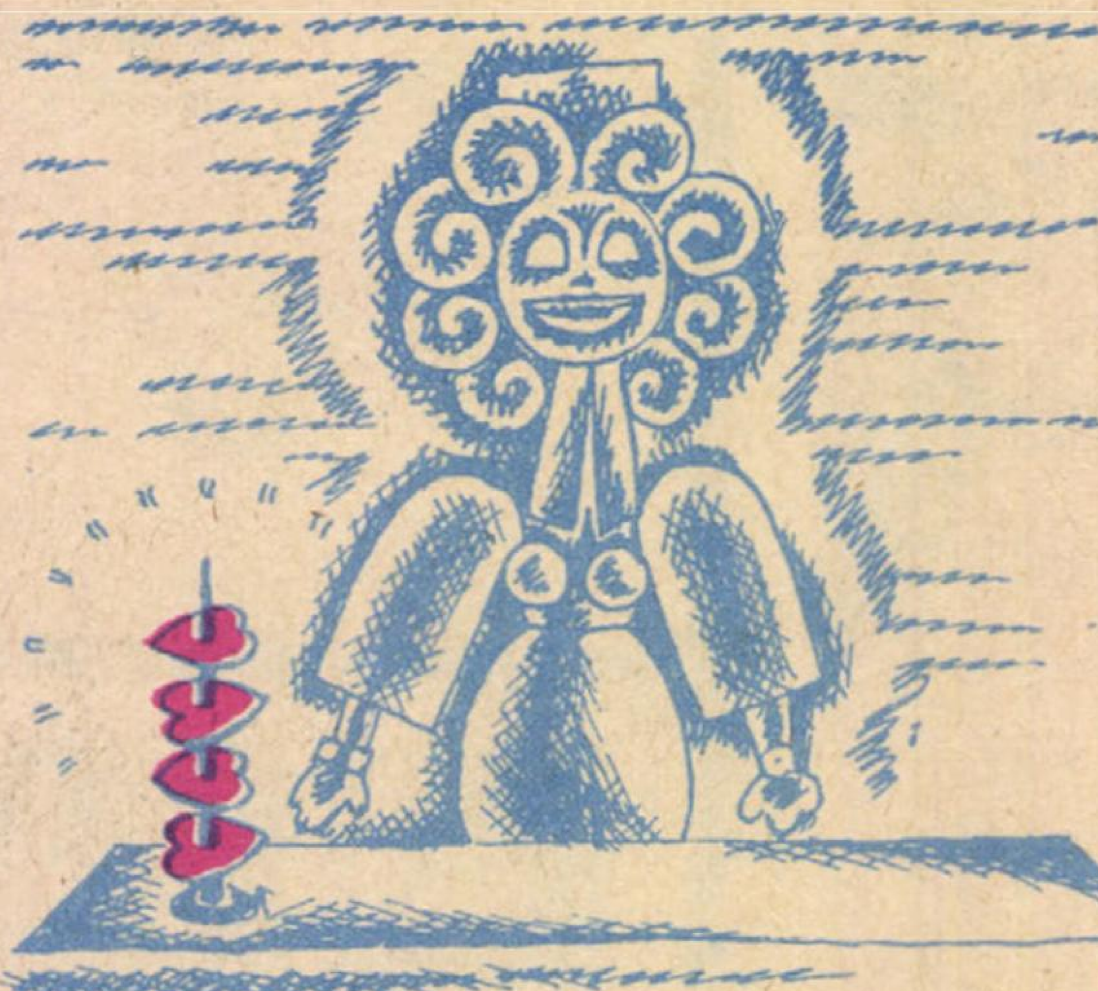

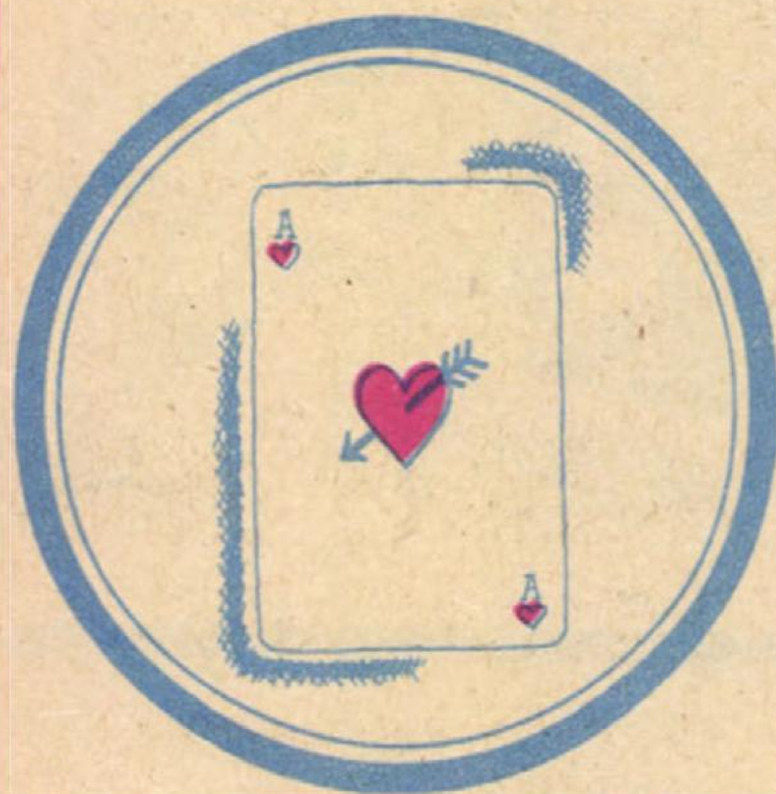
IMPORT HUMOR

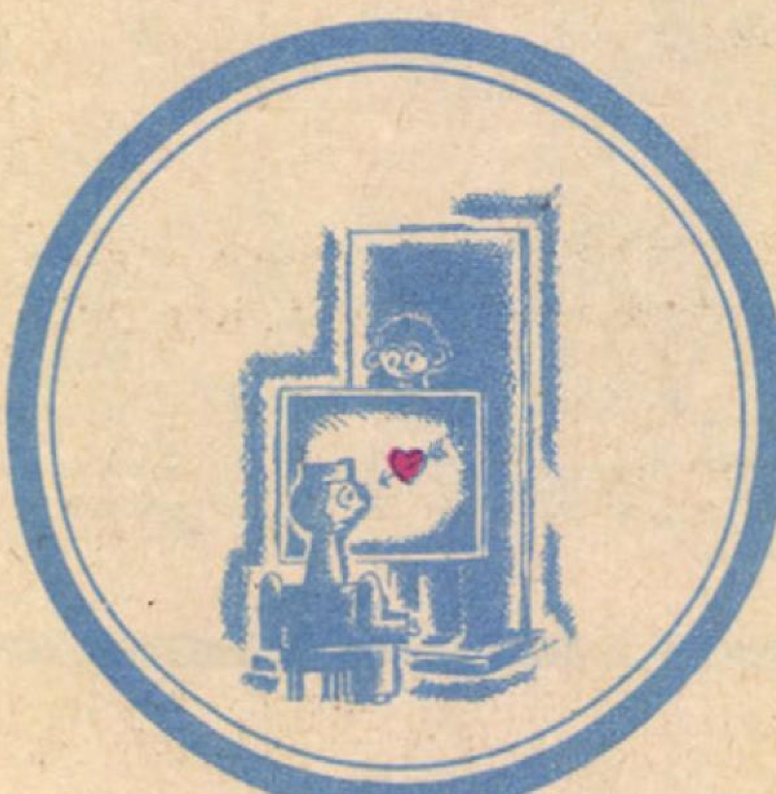
A. Paven rajzai a bukaresti Urzica című lapból.

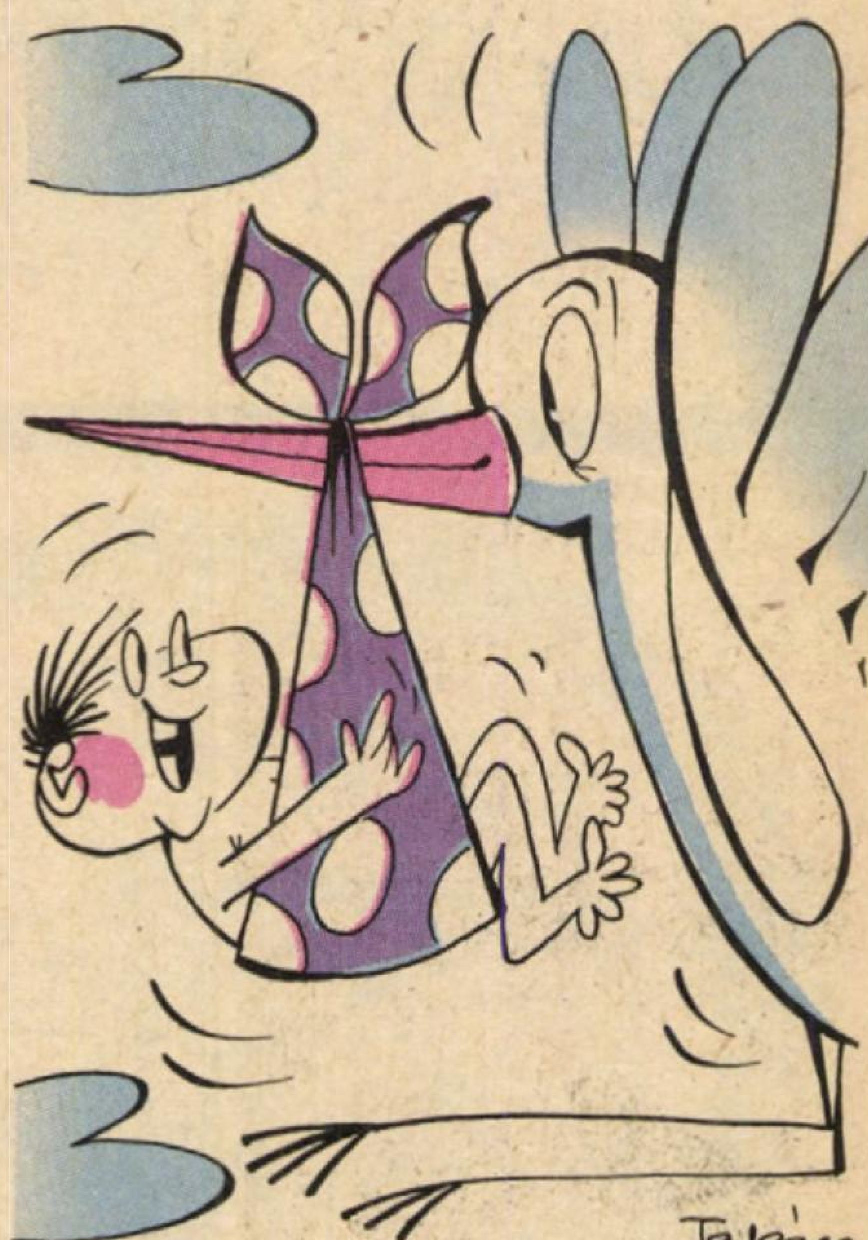

MODERN MESE

– Statisztikai felmérést végzek. Milyen gyakran fogyaszt sajtot?

ISMERI A DÖRGÉST

– Ön csodálatosan repül! Ugyebár, lökhajtásos!?

BIZTOS, AMI BIZTOS

– Halló, tudakozó? Az idén is szeptember elején kezdődik a tanítás?

A KONYHA DICSÉRETE

A természeti szépségekben bővelkedő, jázminillatú Almássy téren alig ismertem meg a nagy humanistát, Droznicsek Árpádot. Egykor oly nemesen szikár alakja már a múlté, jókora pocakot eresztett.

— Gratulálhat! — mondta rosszkedvűen. — Jubilálok. Éppen ma lettem száz kiló!

— Meséljen, Árpád, milyen áldásos tevékenységet folytat újabban?

— Szerény díjazásért jóízűen eszem — felelte magától értetődő természetességgel.

— Boldog lennék, ha egy kicsit bővebben megmagyarázná — kérleltem szelíden.

Árpád villámgyorsan bekapott egy apró pirulát.

— Fogyasztótabletta. De nem sokat használ. Sajnos, a hízás az én szakmai ártalmam. Ma már háromszor reggeliztem, négyszer ebédeltem, este pedig hét vacsorán kell helytállnom.

— Borzasztó — mondtam rémülettel vegyes tisztelettel.

Droznicsek szuszogva lazított a nadrágszíján:

— Főleg éttermek, üzemi konyhák, kezdő háziasszonyok fordulnak hozzám bizalommal. Bármilyen pocsékul főzzenek is, én leülök az asztalhoz és olyan mennyei élvezettel kanalazom például az odakozmált babfőzeléket, hogy az ételt illető kritikák elmaradnak, vagy legalábbis csak suttogva hangzanak el. Hiszen nem lehet olyan nagyon rossz étel az, amit valaki olyan gyönyörűséggel fogyaszt el, mint én. Természetesen hatalmas lélek,

hihetetlenül erős akarat kell ahhoz, hogy jó képet vágjak a kotyvalékhoz. De egy Droznicsek Árpád erős karakter. Igaz? — nézett velem farkasszemet.

— Igaz — bólintottam mély meggyőződéssel

— Parancsoljon. Olvassa el az árajánlatomat — tett elém egy gyűrött papírlapot.

Elsózott húsleves, jóízűen elfogyasztva	8,— Ft
Elsózott húsleves, nagyon elsózva	12,50 Ft
Dinsztelt marhafelsál, rágósan	11,— Ft
Dinsztelt marhafelsál, mint a cipőtalp	25,— Ft
Mákos tészta, ragacsosan	17,— Ft
Pocsék, zaccos feketekávé, repetát kérve, extázisban szürcsölgetve	20,— Ft

Az árakban természetesen az elragadtatott felkiáltások is benne foglaltatnak.

Droznicsek Árpád
(a rosszul főző lakosság szolgálatában)

— Nos? — kérdezte büszke tekintettel Árpád, várva az elismerést.

— Hódolat illeti önt és csodálat — hajoltam meg mély tisztelettel. — Ha ideje engedi, eljöhetne hozzám is. Szalma vagyok. A feleségem Siófokon nyaral. Most én főzök a családnak.

— Ne haragudjon — ugrott fel a padról Droznicsek —, ezt semmi pénzért sem vállalom. Az ön főztjét dicsérni, ez meghaladná az erőmet! Elnézést, de hív a kötelesség. Tizenkettőt harangoznak. Kezdődik az ebédidőm — sóhajtotta panaszosan, aztán elbotorkált, hogy teljesítse nehéz feladatát...

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Talán a negyedikre elindul!
(Az I. kerületben fotózta Kristóf László)

Okos állat!
(Pestlőrincen fotózta K. Pál, budapesti olvasónk)

Az agyüreg térfogata már elérte a mai emberre jellemző értéket: az 1500 m^3-t. Homloka még alacsony, lapos volt. A szemüreg fölött erős homlokeresz húzódott.

Másfélezer köbméter jut egy fejre?! Hiszen ez óriási!
(A negyedik osztályos gimnáziumi biológia tankönyvben észlelte Markó Mária, sárvári olvasónk)

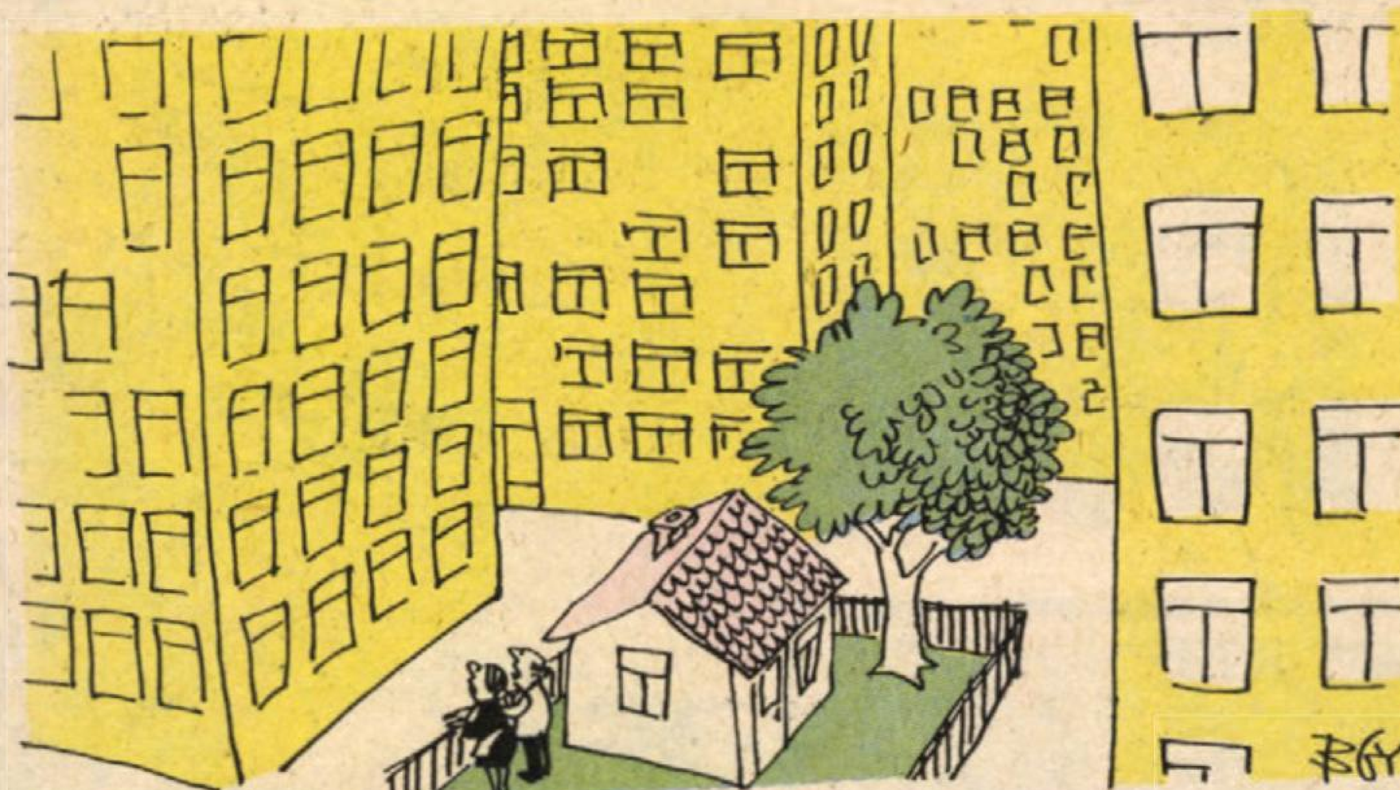
MÁJ. 25-26-27-ÉN AZ ALAKART KISZOLGÁLÁS SZÜNETEL.

Új magyar szó született!
(Sárospatakon fotózta Pataki Erzsébet)

csak részben van ármegjelölés. Emiatt a fogyasztókat jogos sérelem éri, hiszen mivel nem ismerik az árakat, kénytelenek annyit fizetni, amennyit kér-

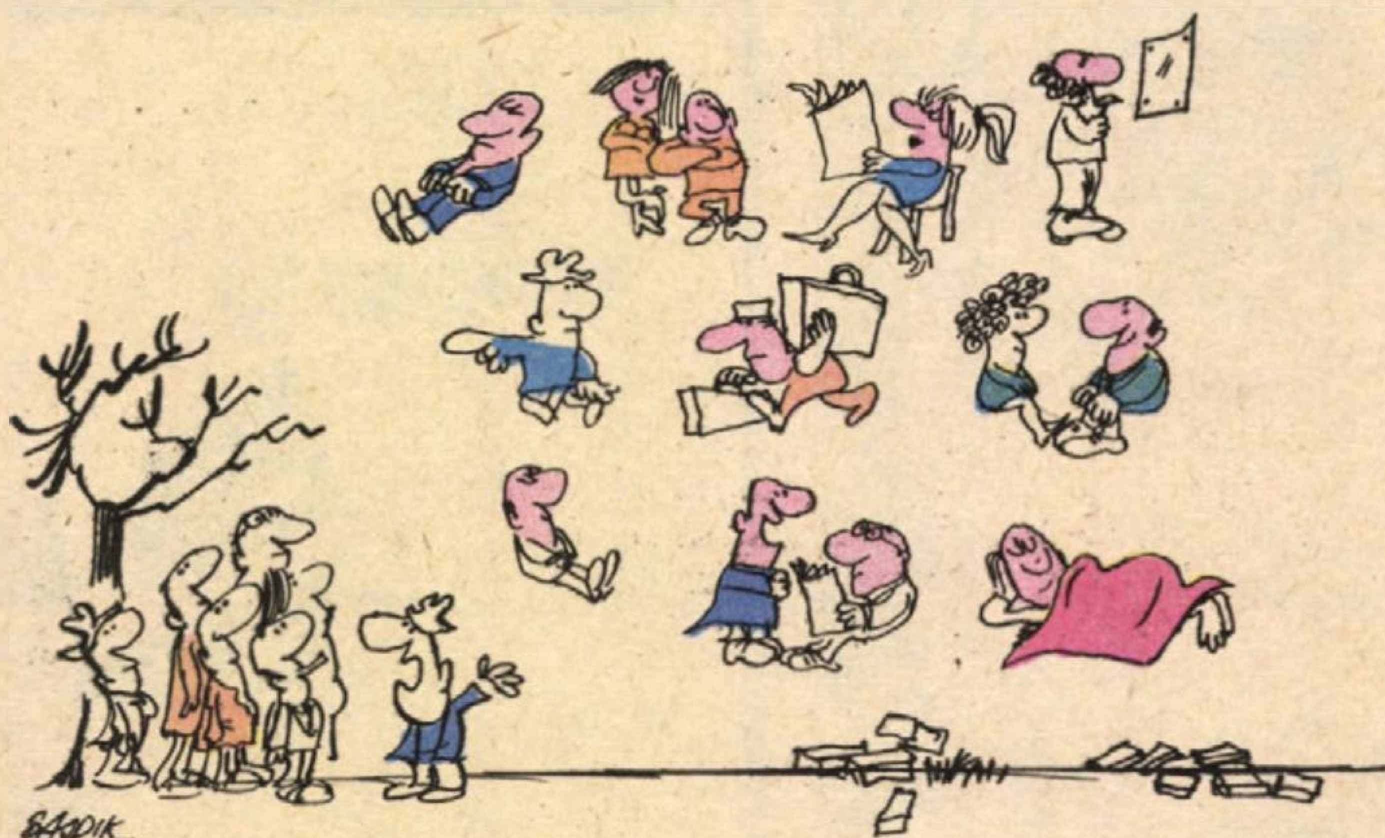
Ez az! Ne tagadjuk meg a fogyasztóktól a sérelemhez való jogot!
(A Magyar Nemzetből ollózta Hevesi Magda)

HÁZTULAJDONOSOK

– Fiam, én valami rosszat sejtek. Tudod, hogy mi az a szanálás?

TERVSZERŰ GAZDÁLKODÁS

– Uj szállodát akartunk építeni, a szobákat már ki is adtuk, de közben elhordták az építőanyagot.

SZILÁNKOK

TERVEZGETÉS

— Egyelőre nem akarok gyereket, csak szülési szabadságot.

JÁTSZÓTÉREN

— Anyu, mit csináljak? A felnőttek elfoglalták a hintát.

— Állj be, kisfiam, egy partira az ultizók közé.

PICINY MODERN LAKÁS

— Olvasok egy krimit. Egyszerűen képtelen vagyok letenni.

— Olyan izgalmas?

— Dehogy. Nincs hová.

KEZDŐ AUTÓS

MEGBÍZHATÓ SZEMTANÚKAT KERESEK ELJÖVENDŐ BALESETEIMHEZ

ENERGIA

X. olyan hatalmas energiával, körültekintéssel szervezi meg a lógást, hogy feleannyi erővel dolgozhatna is...

JAVASLAT

Javaslom, hogy az ipar gyártson olyan vevőket, akik meg vannak elégedve a mai cipőkkel.

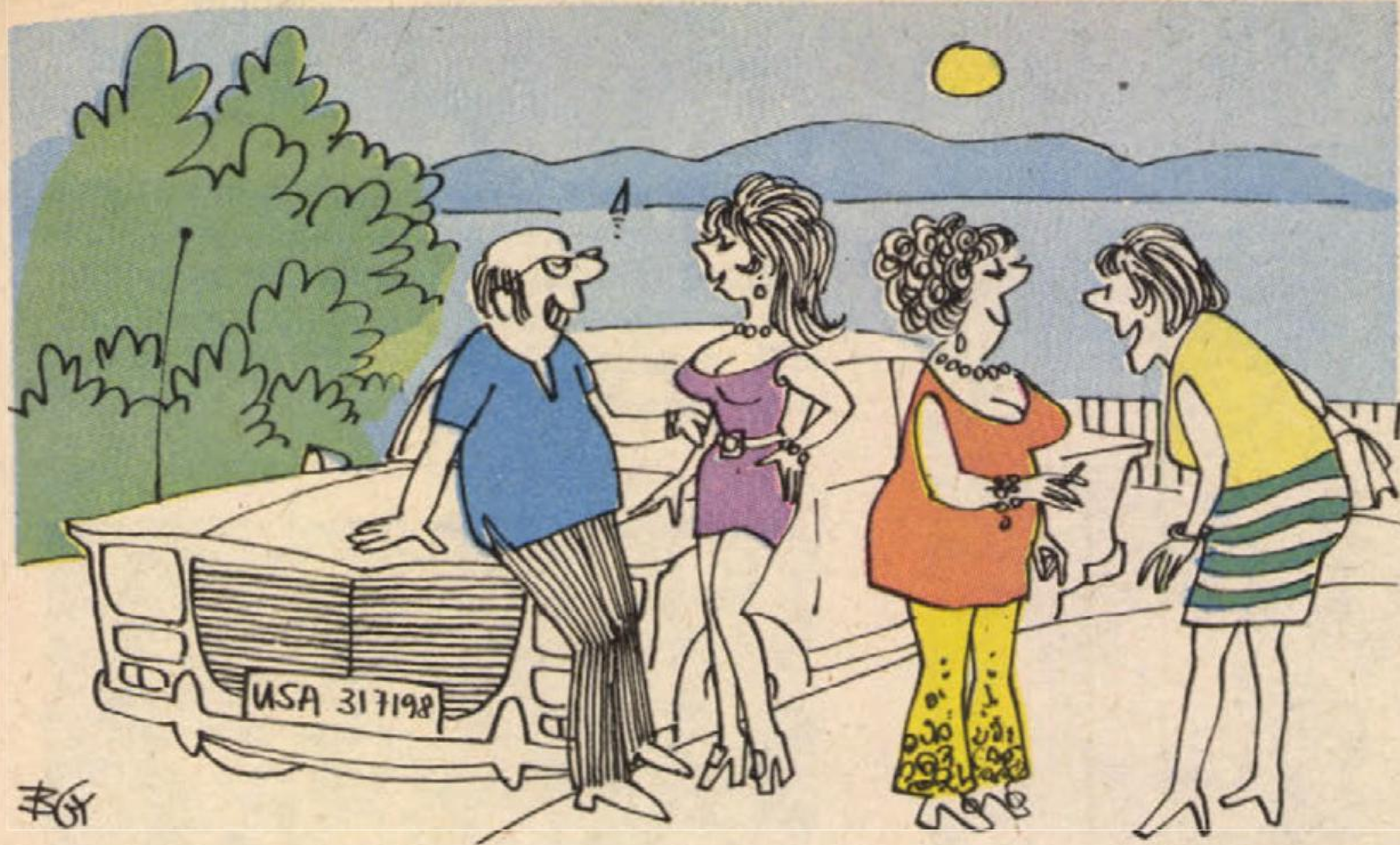

KUTYABARÁT

— Kérek egy negyed kiló marhahúst, de frisset tessék adni, mert állatnak lesz.

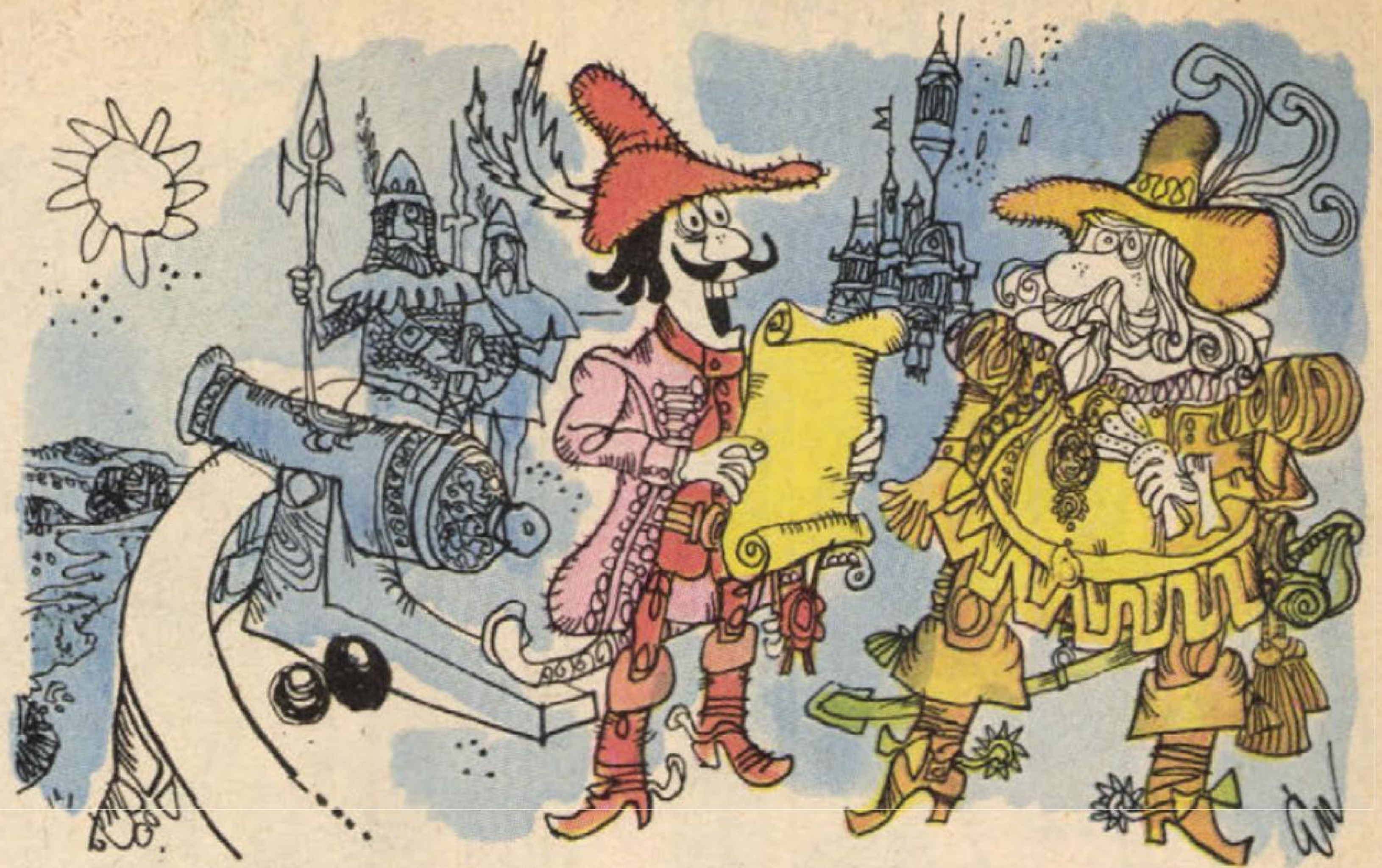
G. Sz.

ÜGYLET

– Az ott az eladó lányom, és mellette pedig a vevő...

A TIZENHATODIK SZÁZADBAN

– Jó hír, főnök! Megindult az idegenforgalom, jönnek a törökök!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A jogász szigorlatozni próbál, de a legegyszerűbb kérdésre sem tud felelni. A professzor mindenáron segíteni akar.

— Nos, egy mentő kérdés. Nézze kérem, tegyük fel, hogy ön jegyes, de én fél órával az esküvő előtt elcsábítom a maga menyasszonyát. Házasságtörés ez?

— Igenis.

— Jaj, kérem, hogyan lehetne ez házasságtörés, hiszen ön még nem nős.

— Én nem. De a professzor úr igen.

*

Hörtölöndiné megkérdezi a férjétől:

— Mondd fiacskám, mi lett azzal az asszonnyal, aki feldarabolta az urát?

— Tizenöt évet kapott.

— Rémes — sopánkodik Hörtölöndiné. — Így bánni egy szegény özveggyel!

Két jóbarát találkozik a talponállóban.

— Rémes, milyen rossz bőrben vagy — mondja az egyik. — A szemed karikás, az arcod sárga.

— Nem csoda. Három hónapja ma tehettem ki először a lábamat.

— Miért, hát mit csináltál?

— Én semmit, de a bíróság nem akarta elhinni.

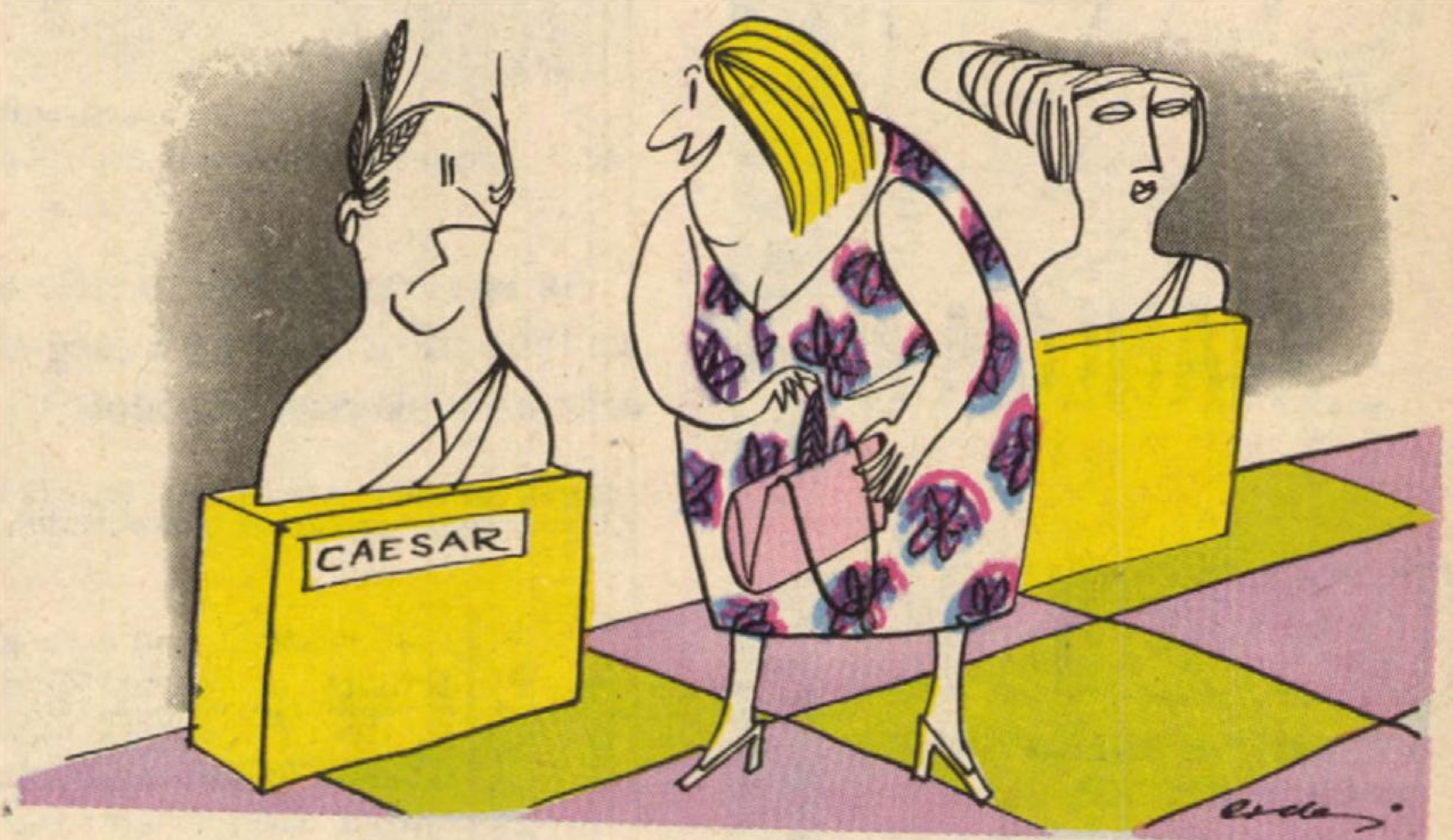
Branyiga dagadtra vert fejjel támolyog az utcán. Egy járókelő megszólítja:

— Önt bizonyára valami baleset érte. Ha óhajtja, hazakísérem.

— Ne fáradjon — mondja Branyiga. — Onnét jövök.

HIÁNYCIKK A BABÉRLEVÉL

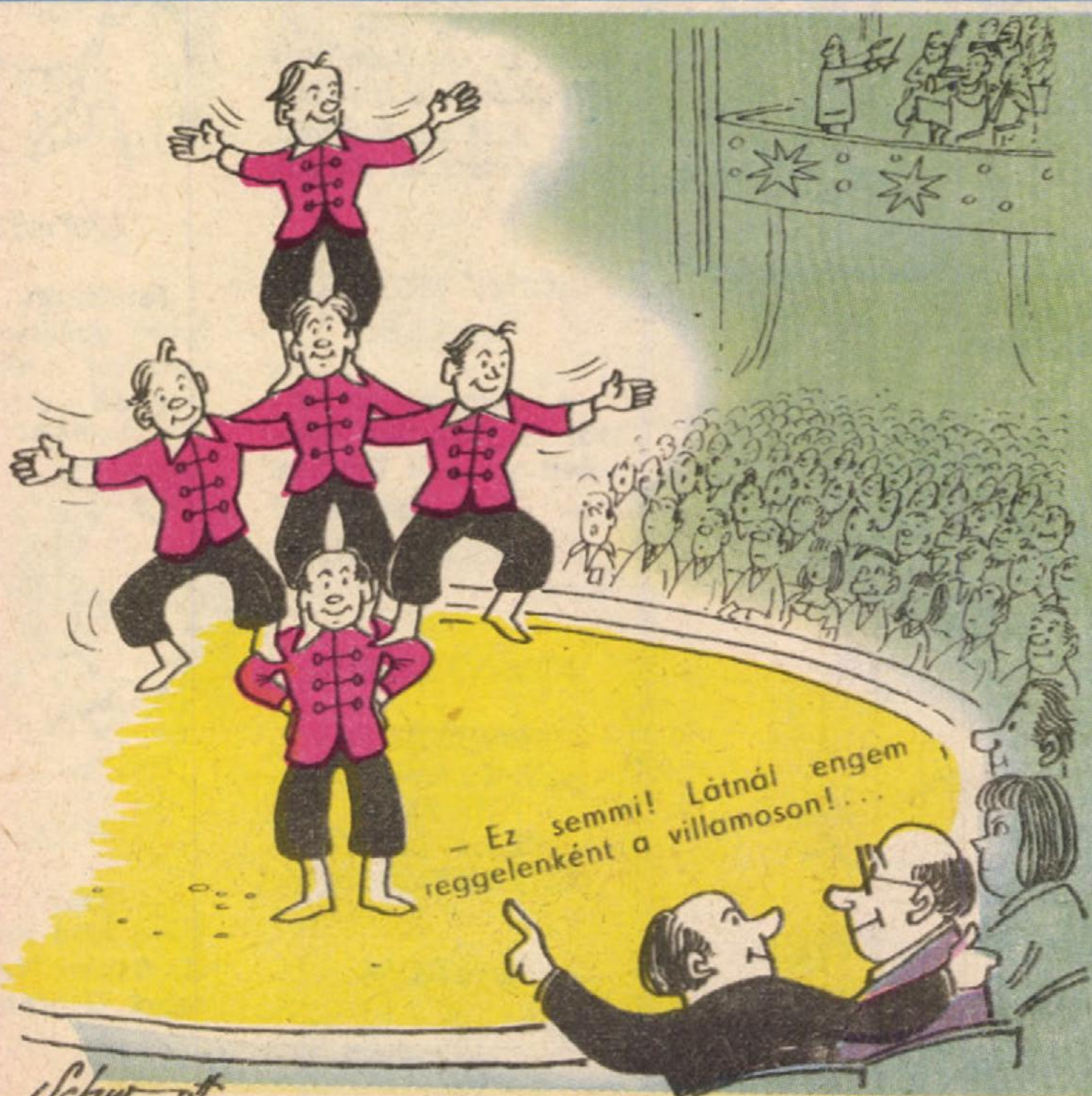

– Elnézést, Caesar, de a férjem holnapra krumplifőzeléket rendelt ebédre.

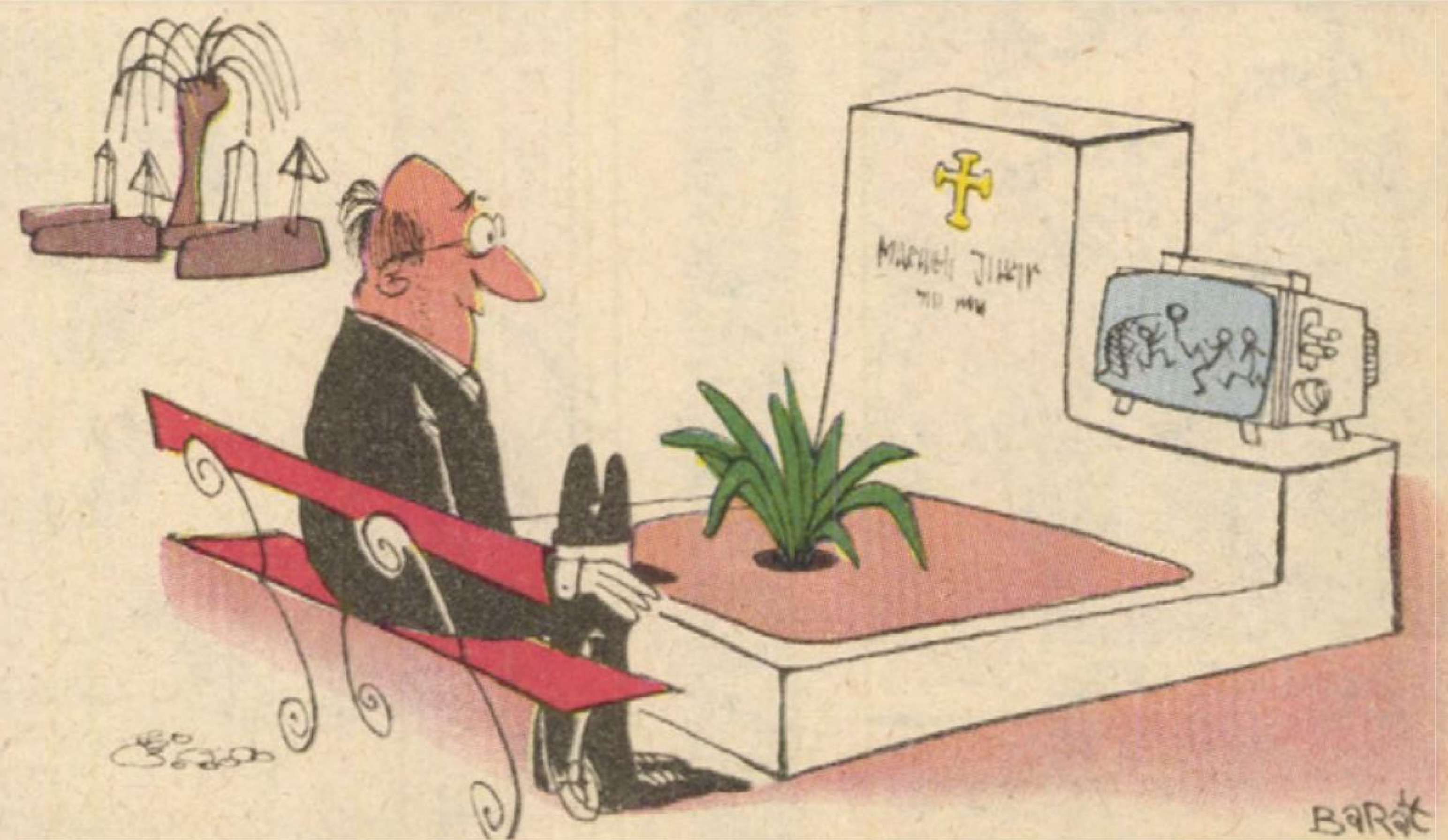
NOTÓRIUS BŰNÖZŐ

CIRKUSZBAN

FEKETE HUMOR

A technika korában élünk.

KULTÚRA-TÚRA

TV

Nívós tv-műsorokról
mesélték e bizarr viccet:
Olykor a kép azért fut, mert
az is üldözi a giccset.

RÁDIÓ

Bekapcsolom a rádiót
s kultúrában szüretelek:
a műsorok néha gyengék,
mind jobbak a szünetjelek.

FILM

Kifulladt a főhős –
(ha nem megy, hát másszon)
Nehéz az útja, mert
vér alvad a vásznon.

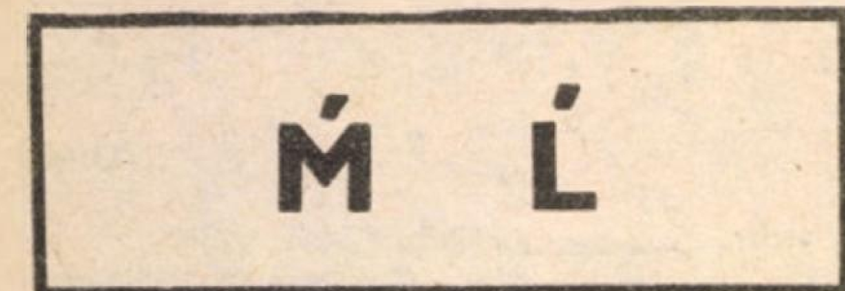
OPERA

Ha hamisan zeng a basszus,
a közönség nagyon bosszús,
s kárpótlásul – ez a módi! –
a füttykoncertje valódi.

Székely Dezső

264. rejtvényünk megfejtése:

Emlékezetes

A 100 forintos díjak nyertesei:
Kevei Sándorné, 8175 Balatonfűzfő, Petőfi u. 23., ifj. Benkő Ákos, 6090 Kunszentmiklós, Fiúkollégium, Izsó Pálné, 1072. Bp. Dob u. 52.
A nyereményeket postán küldjük el.

265. REJTVÉNYÜNK:

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 27-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

SZATIRIKUS HETILAP

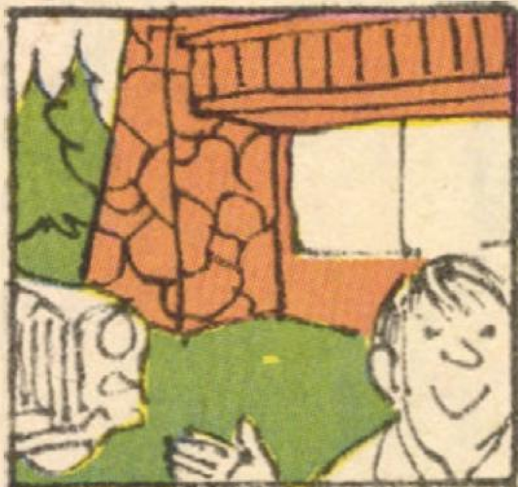
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73. 2337/2-34 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

NAGY VAKÁCIÓ

New York egyik elővárosának, Long Islandnak legelőkelőbb részén birtokot kapott ajándékba egy mindössze tizenöt esztendős Maharadzs-ji nevű indiai kisfiú, aki megmagyarázhatatlan módon „guru", azaz egy indiai vallási szekta szellemi vezetője lett. A fiatalember üzleti érzékét dicséri, hogy híveit nem Indiában, hanem — egy amerikai menedzser

segítségével — az unatkozó amerikai felső százezer soraiból toborozza. Körülbelül negyvenezer híve van az Egyesült Államokban, akik jövedelmük 10—15 százalékát ajánlották fel a „guru"-nak, mert „megvilágította előttük az üdvözlés útját". Maharadzs-ji a híveitől ajándékba kapott Long Island-i villa mellé néhány nappal ezelőtt egy vadonatúj Rolls Royce kocsit is kapott egyik hívétől. Amikor ebből az alkalomból az újságírók meglátogatták és hogyléte iránt érdeklődtek, mosolyogva annyit válaszolt: „Az élet egy nagy vakáció". Mindenesetre: ő már megtalálta „az üdvözülés útját".

FÉLTÉKENYSÉGI DRÁMA

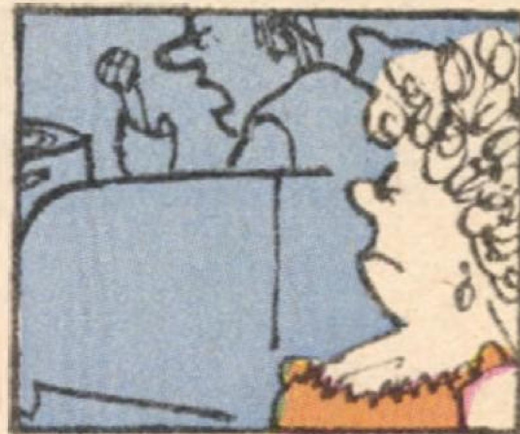
Heidi Stumpf 28 esztendős osztrák sztriptiztáncosnőnek két „hím" volt az életében, s a kettőt egyszerre veszítette el. A kettő közül a fontosabbik egy Lord nevű bengáli tigris volt, aki hat évig együtt lépett fel a táncosnővel: mutatványuk pikantériája az volt, hogy Lord hatalmas mancsaival szedte le az asszonyról a ruhát. A táncosnő 53 esztendős férje úgy látszik unta

már a mutatványt és Bécsben eladta a tigrist egy vándorcirkusznak. Heidi Stumpf másnap benyújtotta férje ellen a válókeresetet, mégpedig azzal az indoklással, hogy férje „oktalanul és tűrhetetlenül féltékeny volt a tigrisre". Stumpf asszony most egy leopárddal lép fel, de az újságíróknak fanyalogva jelentette ki: „Nem olyan öröm dolgozni vele, mint egy jól megtermett tigrissel".

A KOMORNYIK BOSSZÚJA

Miközben a Watergate-ügy középpontjába a Fehér Házban készített elnöki magnetofonszalagok sorsa került — az

elnöki rezidencia egyik volt inasa nyilvánosságra hozta emlékiratait. Az inas, név szerint J. Bernard West, az elnök felesége mellett teljesített szolgálatot. Emlékirataiban megírja, hogy amikor a Nixon házaspár beköltözött a Fehér Házba, Mrs. Nixon megjegyezte: „Képtelen vagyok Dickkel egy szobában aludni. Éjszakánként felébred, felgyújtja a villanyt és órákat beszél a magnetofonba." Tanulság a New York Times szerint: „Kényes politikai helyzetben nem szabad az inast elbocsátani, különösen akkor nem, ha írni tud."

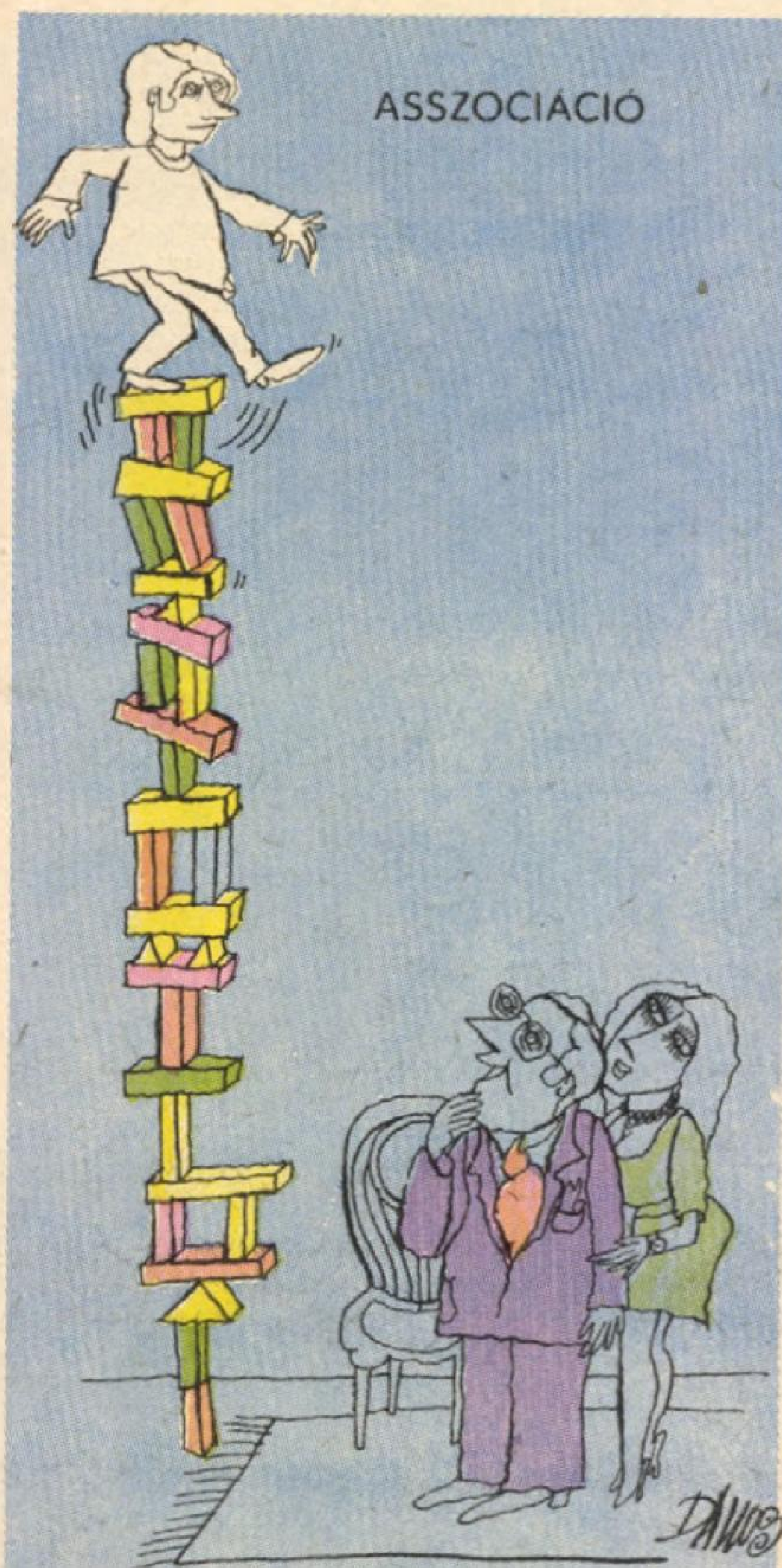
„PÁRATLAN KILÁTÁS"

A müncheni polgármesteri hivatalt úgy látszik idegesítette, hogy minden esztendőben tiz- és tízezerek akarják megnézni Dachau koncentrációs táborának maradványait, a nácik rémuralmának egyik legszörnyűbb „emlékművét". A nyár elején a müncheni idegenforgalmi hivatal tisztviselői utasítást kaptak: ne adjanak felvilágosítást a táborral kapcsolatban, ne mondják meg az érdeklődőknek, hogy a látogatók előtt mikor nyitják meg a kapukat, mert „ez nem tartozik az idegenforgalmi iroda hatáskörébe". Mindez nem volt elég. Néhány hét óta a hajdani tábor kapuja előtt a helyi hatóságok bronztáblát állítottak fel a következő négy nyelvű aláírással: „Látogassa meg Dachau ősi kastélyát és a körülötte elterülő parkot. Páratlan kilátás az egész környékre."

Pályaválasztás

Dallos Jenő rajzai

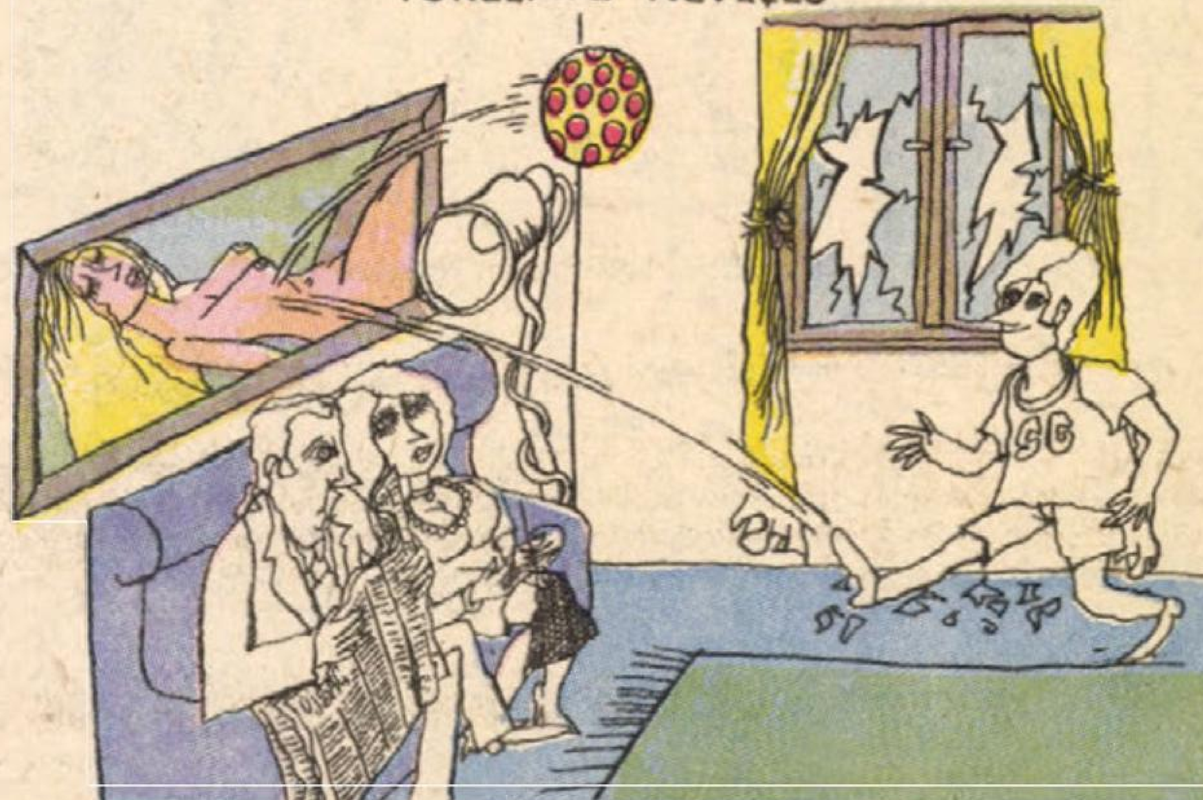

– Vagy cirkuszba, vagy valami vállalat élére kellene adni a gyereket.

JÓZAN MEGFONTOLÁS

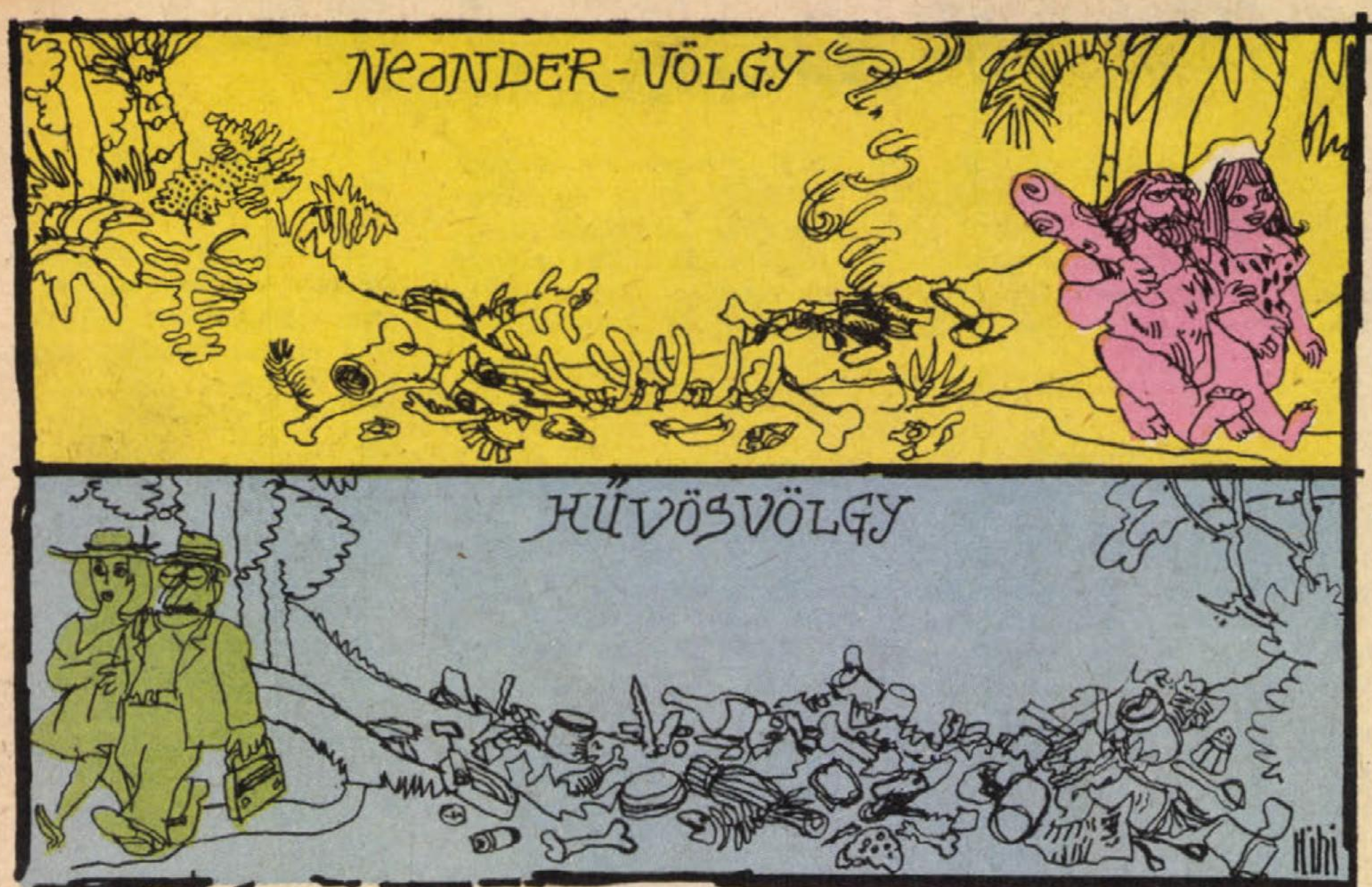
– Azt hiszem, inkább kovácsnak kellene adnunk…

TÜRELMES NEVELÉS

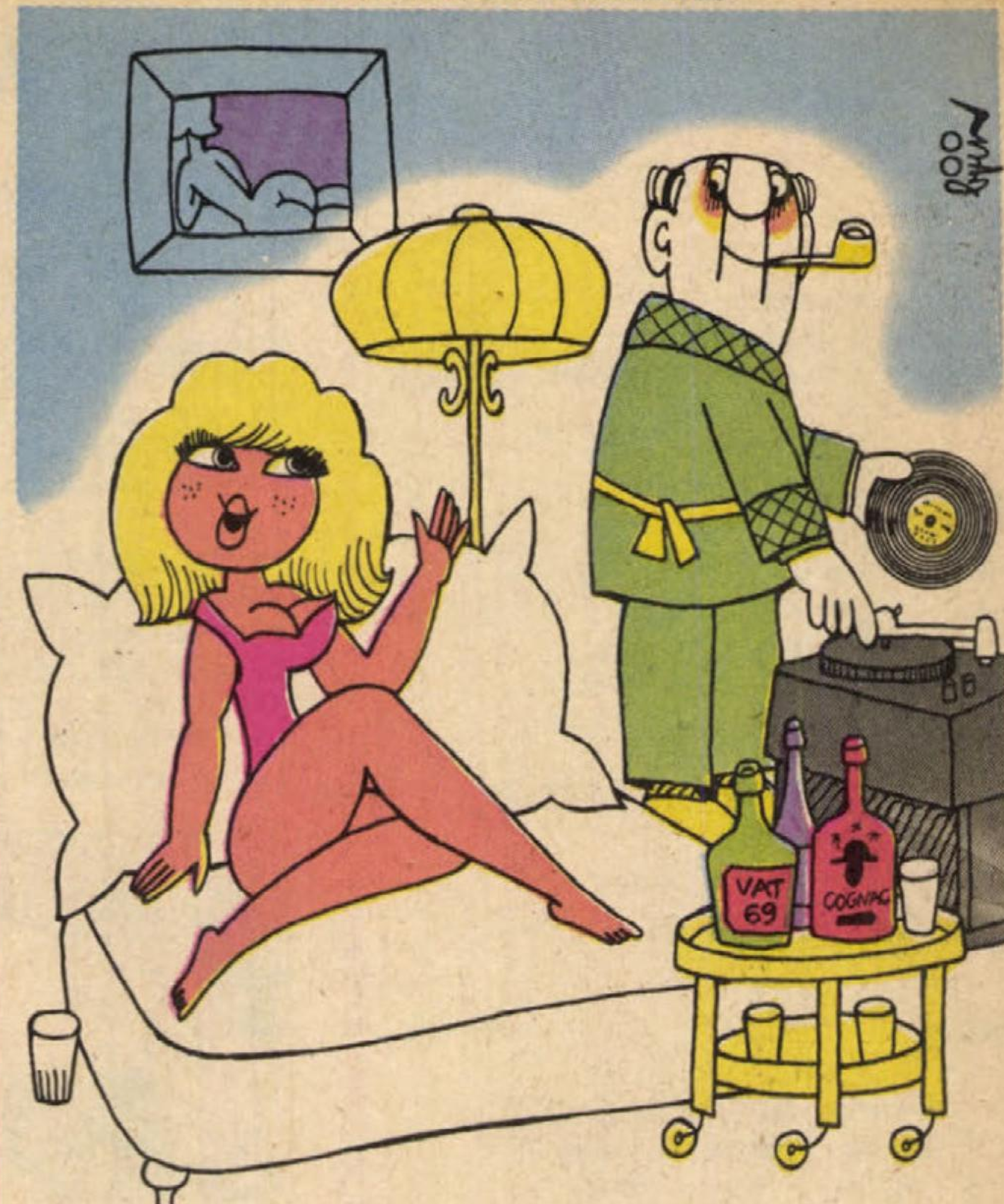

– Pszt, hallgass! Ne mondja, hogy nem tettünk meg mindent a karrierje érdekében.

EMBER ÉS KÖRNYEZET

GENERÁCIÓS KÖZELEDÉS

– Látod, ez kedves tőled, hogy beatlemezt teszel fel a kedvemért...

tribün

Frank Quilici, a Minnesota Braves baseballcsapatának új edzője, az utolsó tizenkét bajnoki szezont tizenkét különböző csapatnál töltötte. Még véget sem ért az évad, mindig felmondtak neki, s utazhatott új állomáshelyére.

— Néha elfelejtjük, hogy hány éves a kislányunk — mondta. — Csak azt tudjuk, hogy hány kilométer van benne.

Emlékezetes:
Karl Schranz, a sokszoros sivilágbajnok nem indulhatott a sapporói téli olimpián, mert Avery Brundage profivádat emelt ellene. Nos, az osztrák rakétaember most valóban profiszerződést írt alá.

— Elsősorban azért, hogy újra megmérkőzhessek Jean-Claude Killyvel — nyilatkozta. — Semmiképpen sem a pénz miatt, hiszen mint amatőr jóval többet kerestem.

A kegyetlen védőjáték korát éli a futball. Egy világhírű szélsőcsatár vallomása:

— A bajnoki évad előrehaladtával napról napra soványabb, gyorsabb és gyávább vagyok.

Charlie Coffey, az arkansasi labdarúgók edzője mondotta a bajnoki nyitány előtt az öltözőben.

— Ide hallgassanak, kérem, rájöttem valamire. Ha nem nyerjük meg az első mérkőzést, semmiképpen sem végezhetünk veretlenül a bajnokságban.

Mindig akadtak mélyen gondolkodó elmék az edzők testületében...

No és ha döntetlen?

(p. p.)

ELLENŐR

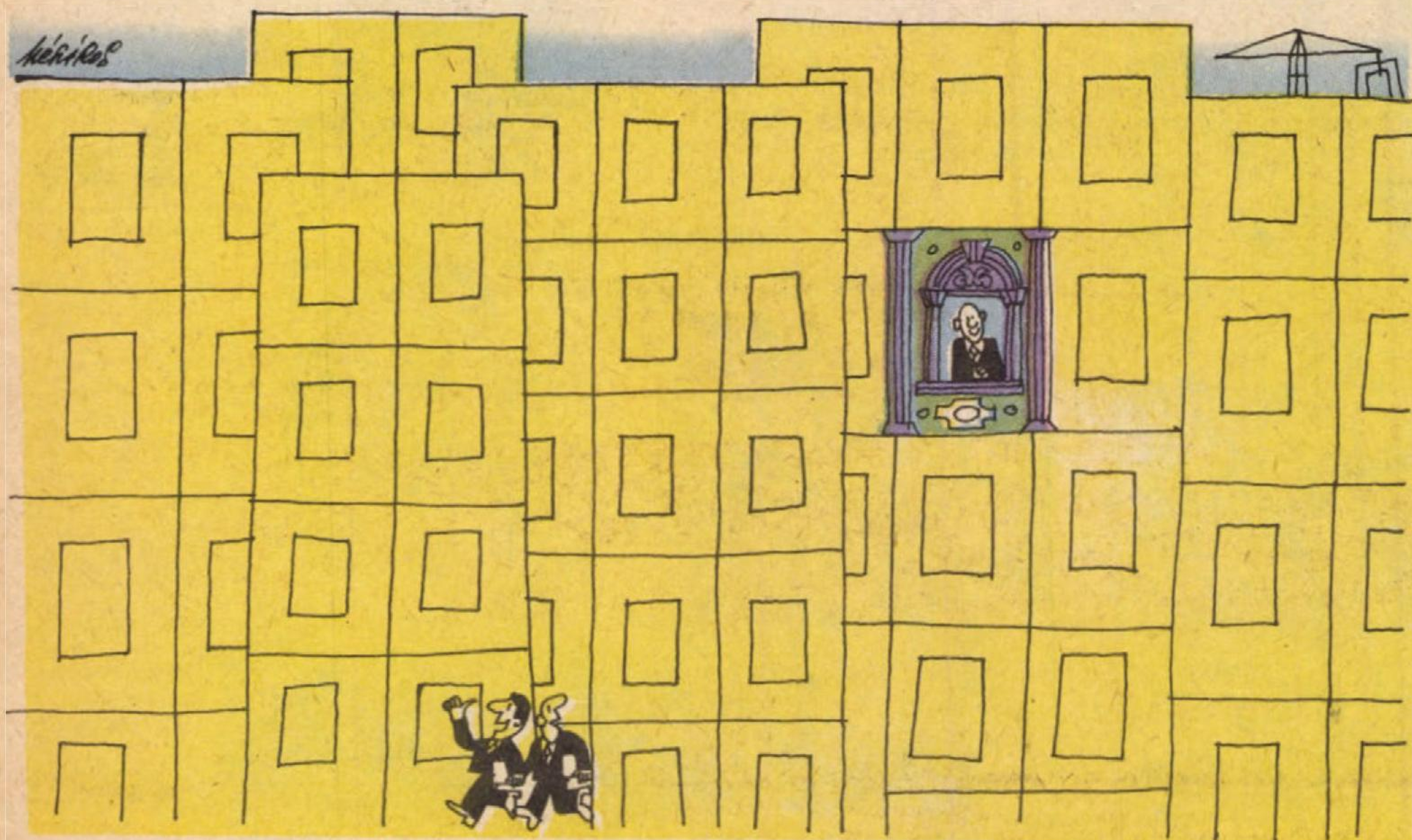
– Én csak azért vizeztem az italt, hogy az a sok iszákos ember ne tudjon berúgni...

MEGLEPETÉS

– Te, rájöttem valamire: a szúnyogokat hizlalja a füst...

FORMABONTÁS

– A sógora a házgyárban dolgozik!

A KIBIC

